

GHIDUL ACTIVISTULUI

PREFAȚĂ

Mișcarea Zeitgeist este aripa militantă a *Proiectului Venus*, care reprezintă munca de o viață a proiectantului și inginerului Jacque Fresco. Jacque locuiește în prezent în Venus, Florida, lucrând împreună cu asociata sa, Roxanne Meadows. Trebuie precizat că Dl. Fresco este primul care recunoaște că ideile și realizările sale nu îi aparțin în întregime, ci sunt derivate din cercetări științifice realizate continuu de la începuturile antichității. Pe scurt, ce reprezintă Proiectul Venus și, în consecință, ce susține Mișcarea Zeitgeist poate fi rezumat ca: "Aplicarea *Metodei Științifice* în probleme sociale".

Prin aplicarea umanistă a Științei și Tehnologiei în *proiectarea socială* și în *procesul de luare a deciziilor*, vom avea mijloacele să transformăm mediul nostru tribal, condus de lipsuri și plin de corupție în ceva mult mai organizat, echilibrat, uman, durabil și productiv. Pentru asta trebuie să înțelegem cine suntem, unde suntem, ce suntem, ce vrem și cum ne vom realiza scopurile. Dată fiind starea actuală a lucrurilor descrise multe din ele în chiar prima parte a acestei cărți, cititorul va vedea că nu doar *ne dorim* să ne schimbăm... *este obligatoriu să o facem*. Sistemul economic actual se prăbușește rapid, iar spectrul șomajului global capătă dimensiuni mai mari decât oricând. În același timp ne apropiem de "punctul limită" dincolo de care distrugerea mediului devine ireversibilă.

Variantele actuale de comportament social s-au dovedit incapabile să rezolve problemele distrugerii mediului, conflictelor umane, sărăciei, corupției și celelalte lucruri care reduc șansele dezvoltării umane durabile pe planeta noastră. E timpul să ne maturizăm ca specie și să studiem serios care sunt adevăratele probleme și adevăratele soluții, oricât de incomode, nonconformiste sau străine ar părea.

Această lucrare va prezenta probleme economice actuale, identificând cauzele, consecințele și efectele inevitabile, și prezentând soluții obținute printr-o apreciere a ceea ce este cu adevărat *relevant* pentru viață și societate. Suplimentar, vom oferi informații despre cum putem fiecare răspunde acestei provocări, prezentând metode de comunicare și activism care sperăm că vor accelera procesul de transformare.

Este foarte important ca cei care încep această activitate să se gândească un moment la modul de a percepe realitatea în care au fost îndoctrinați. Având în vedere complexitatea valorilor și ideologiilor umane, și identificarea întărită în timp cu un anumit mod de a gândi, tradiție sau idee despre realitate, poate fi dificil sau chiar dureros pentru o persoană să rectifice sau să elimine cunoștințele prețioase considerate adevărate atât de mult timp. Această apropiere de "ego", combinată cu starea continuă de "cunoaștere limitată" a fiecăruia dintre noi, reprezintă cel mai mare obstacol de care mulți se vor lovi citind informațiile prezentate aici. Este timpul să ne extindem loialitatea și afilierea dincolo de marginile strâmte ale pieței, tradiției și a statului național, pentru a cuprinde întreaga specie umană împreună cu mediul planetar care ne susține pe toți. Este timpul să privim Pământul ca un tot organic și indivizibil, o entitate vie alcătuită din nenumărate forme de viață, formând o singură comunitate.

Cel mai important lucru învățat de la natură este că singurul lucru constant este *schimbarea*. Nu există *Utopii*. De aceea, pentru a ne dezvolta eficient ca specie, trebuie să devenim experți în a ne "adapta mintea" la orice și la toate. Dacă alegi să abordezi acest material încercând conștient să fii receptiv și obiectiv, credem că ideile prezentate vor schimba modul în care vezi lumea, pe tine, și viitorul umanității, într-un mod productiv, uman și eficient.

PARTEA 1
Economia monetară

CAPITOLUL 1
Mecanisme și consecințe

Definirea termenilor:

Termenul "Economie" este de obicei definit ca "știința care studiază producerea, distribuirea și consumul de bunuri și servicii"*

De la începutul secolului 21 principalul mecanism al tuturor economiilor lumii este un "sistem monetar" într-o formă sau alta. Un sistem monetar folosește un mijloc de schimb, numit "bani", ca instrument de facilitare a muncii, producției, distribuției și consumului de bunuri și servicii. Folosirea acestui mijloc de schimb monetar, ca bază a sistemului economic, poate fi numită "economie monetară".

Deși toate țările planetei folosesc teoria economiei monetare, există totuși câteva diferențe. În general aceste diferențe sunt legate de gradul în care sistemul este controlat de guvernul țării respective. Gama acestor diferențe, mergând de la reglementare puternică către reglementare slabă, începe de obicei cu "Comunismul Comunismul este menționat aici în forma sa istorică nu în cele idealizate care susțin eliminarea banilor"(control maxim al statului), trece prin Socialism (control parțial al statului) și se termină la Capitalism (control redus sau inexistent). Aceste diferențe economice pot fi numite "sisteme sociale".

Sistemul social dominant în prezent este Capitalismul. Capitalismul, așezat adesea sub umbrela unui al concept teoretic numit "piața liberă", este definit ca: "un sistem economic în care mijloacele de producție sunt deținute de persoane private, folosite pentru a obține profit, și în care investițiile, distribuția, venitul, producția și prețul bunurilor și al serviciilor se stabilesc în principal prin funcționarea unei 'piețe libere' **

O "piață liberă" este o operațiune comercială nereglementată în care "prețurile bunurilor și ale serviciilor se stabilesc numai prin acorduri între vânzători și cumpărători; în consecință cererea și oferta determină prețurile și alocă resursele existente, fără intervenția guvernului"***.

Noțiunea de "piață liberă" are multe interpretări și școli de gândire. De exemplu una dintre cele mai extreme, dar încă active ideologii este "Școala Austriacă", care promovează ideea de "*laissez-faire*" înseamnând eliminarea totală a intervenției statului în economie. În această concepție asistența socială și alte servicii sociale asigurate de stat sunt considerate inadecvate. Evoluția, aplicarea și interpretarea economiei au produs o cantitate amănunțită de materiale conținând dezbateri nesfârșite. Intenția acestui manual nu este de a prezenta un tratat de economie. De fapt, o temă principală a acestui manual este că, prin progres tehnologic și eliminarea deficitelor, 99% din teoria economică devine învechită și irelevantă.

Acum, terminologia generală pe de o parte, un atribut foarte relevant al Economiei Monetare este "Teoria Valorii". Nivelul 'valorii' unui produs sau serviciu este derivat în principal din doi factori. Există, de asemenea, forme ale valorii chiar mult mai subiective, care sunt specific demografice, în cazul în care anumite "branduri", crează valoarea prețurilor (valoarea estimată), nu se bazează pe munca umană tangibilă sau o valoare materială, ci pe de "identitatea statutului" a elementului în sine, așa cum este perceput de către cultura de consum. Aceasta este o formă mai puțin relevantă de "valoare economică" și va fi discutată mai mult în secțiunea intitulată: "distorsionarea valorilor" mai târziu, în acest capitol. De asemenea, valorile de instrument financiar, cum ar fi emisiunile de acțiuni tranzacționate pe piața de valori sunt, de asemenea, lipsite de relevanță în sine și, atunci când vine vorba de producția efectivă și de distribuție:

- 1) *Lipsa* (disponibilitatea) materialelor folosite.
- 2) Cantitatea de muncă umană necesară pentru a produce un produs/serviciu.

De exemplu:

* wordnet.princeton.edu/perl/webwn

** en.wikipedia.org/wiki/Capitalism

*** en.wikipedia.org/wiki/Free_market

Imaginați-vă cantitatea de timp și efort necesare pentru a crea un simplu tricou înainte de apariția electricității și a tehnologiei industriale avansate. În ansamblu, procesul ar putea fi: pregătirea solului – plantarea sămânței de bumbac – supravegherea perioadei de creștere – culesul bumbacului – separarea sămânței de bumbac – torsul bumbacului în fir – producerea materialului textil – și modelarea materialului textil în formă de tricou.

Dat fiind scenariul de mai sus, din punct de vedere al muncii umane, valoarea acelu tricou ar fi relativ mare și probabil ar fi vândut la un preț potrivit cantității mari de muncă. Valoarea sămânței de bumbac (materialul component) ar fi neglijabilă fiindcă este produsă ca un produs secundar al recoltei anterioare, făcând valoarea *rarity* ei foarte mică. Așadar, adevărata valoare a acestui tricou vine de la munca implicată.

Acum, ipotetic vorbind, ce ar fi dacă acest proces de producție nu ar necesita deloc muncă umană, în timp ce sămânța de bumbac/apa/lumina solară/solul și-ar menține abundența naturală? Care ar fi valoarea acelu tricou atunci? Evident, nu ar mai avea cu adevărat o valoare.

De la începutul secolului 21, mașinile industriale au preluat rolul plantării și recoltării produselor agricole până la punctul în care un singur fermier poate acum lucra peste 1000 de acri de pământ (aprox. 404 hectare - n.t.) de unul singur. Apariția echipamentelor pentru textile, cum ar fi mașina care separă sămânța de bumbac, au redus efortul uman dramatic, în timp ce, cu utilizarea modernă a computerizării industriale, observăm o gravitare constantă către automatizarea totală a industriilor agricole și textile, printre multe altele.

Ideea este că poziția “valorii economice”, ca noțiune economică aparent statică, este acum examinată profund de această influență tehnologică (mărind libertatea de producție/abundența materială) care ar putea, teoretic, elimina complet noțiunea de ‘valoare’.

Când munca manuală este redusă/inlocuită de tehnologie și automatizare, ‘valoarea’ presupusă care echivalează acea ‘munca’ cu ‘prețul’ scade respectiv. ‘Valoarea’ rezultatului s-ar muta atunci la crearea/întreținerea mașinării, care acum servește ca rolul de muncitori. În consecință, cu cât mai eficiente, mai durabile și ușor de întreținut aceste mașini muncitoare sunt, cu atât scade ‘Valoarea’ producției.

Realizarea este ca modelul automatizării mașinilor, împreună cu inovațiile moderne care găsesc înlocuitoare pentru resursele “rare” ar putea să ne conducă într-o poziție unde nici un bun sau serviciu nu ar avea o “valoare” sau “eticheta de preț”. Pur și simplu, teoretic nu ar avea nici un sens.

Pentru majoritatea, acesta este un lucru foarte dificil de considerat, datorită a ceea ce suntem obișnuiți să trăim în viața noastră de zi cu zi. Indiferent de opinia voastră, realitatea este că, modelul îmbunătățirii tehnologice constante împreună cu mașinările automatizate pot teoretic să creeze un mediu economic unde abundența materialelor și mijloacelor de producție sunt așa de mari și eficiente, ca majoritatea oamenilor nu prea vor avea nevoie să “cumpere” nimic, cu atât mai puțin să “muncească pentru a trăi”, în sensul tradițional. Mai exact, chiar dacă mașinile ar înlocui încet numai o minoritate mare de oameni, mărind somajul, ramificațiile ar fi sistematice și tot sistemul economic ar crește din ce în ce mai mult în instabilitate și inoperabilitate. Aceste probleme le vom dezvolta în capitolele 2 și 5.

Deoparte de această idee, să examinăm aceste mecanisme empirice de care Economia Monetară, mai specific în contextul Capitalismului are nevoie pentru a menține integritatea sistemului. În secțiunile rămase ale acestui capitol vom discuta cele 5 atribute de bază necesare pentru a menține sistemul, motivul din spatele acestora și consecințele lor.

Primul Mecanism

Nevoia de Consum Ciclic

Rolul oamenilor într-un sistem monetar este în principiu împărțit în trei elemente distincte: Angajatul, Consumatorul, Angajatorul (sau Patron/Producător). Mai este și Investitorul care sprijină financiar pe Angajat/Producător/Proprietar sau care face comerț în piețele financiare pentru câștig. Acesta nu este relevant în context deoarece nu este necesar să existe un investitor pentru ca sistemul de piață să opereze.

Angajatul îndeplinește sarcini pentru angajator în schimbul unei “lefe” sau plăți monetare, în timp ce angajatorul vinde un bun sau serviciu la consumator pentru “profit” – o altă clasificare a plății monetare.

În schimb, și angajatorul și angajatul au rol de consumatori, pentru că plățile monetare (“lefe” și “profituri”) pe care le obțin sunt folosite pentru a achiziționa bunuri și servicii relevante supraviețuirii lor.

Acțiunea de a achiziționa bunuri și servicii, care este rolul consumatorului, este ceea ce permite angajatorului să facă “profit”, de asemenea permițând plata “lefei” angajatului.

Cu alte cuvinte, nevoia de “consum” ciclic este ceea ce ține angajatorul în afaceri și menține slujba angajatului.

Acum, este important să înțelegem că acest ciclu plată-consum (sau “consum ciclic”) nu se poate opri, altfel toată structura economică s-ar prabuși, pentru că banii nu ar mai veni la angajator, angajatul nu și-ar mai permite să își plătească angajatul și atât angajatorul cât și angajatul nu ar mai putea perpetua ciclul prin a fi consumatori.

Consecință:

1 – Nimic produs fizic nu poate menține o durată de viață operatională mai mare decât ceea ce poate să mențină integritatea economică prin “consum ciclic”.

Altfel spus, fiecare “bun” produs trebuie defalcat într-o cantitate respectivă de timp astfel încât să continue circulația financiară pentru a sprijini jucătorii (consumator/angajat/angajator) în joc. Această caracteristică poate fi definită ca: “Învechire Planificată”.

Învechirea planificată poate lua în general două poziții:

- a) Intenționată: Reținerea deliberată a eficienței astfel încât produsul în discuție să se strice.
- b) Din consecință: Scurtături luate în producție (procesul tehnologic) bazate pe profit, de obicei în forma materialelor ieftine/construcției slabe, în efortul de a economisi bani și a crea clienți. Aceasta se manifestă imediat într-un produs inferior.

[ex. = Folosirea plasticului pentru carcase la electronice este mai ieftină pentru companie și consumator, dar durabilitatea acestui material este slabă în comparație cu titaniul de exemplu, care este mult mai scump.]

2 – Introducerea produselor și serviciilor noi trebuie să fie constantă pentru a compensa orice creștere a eficienței de la generațiile anterioare de producție, indiferent de utilitatea funcțională, generând cantități interminabile de deșuri.

Cu alte cuvinte, deșeurile sunt un produs secundar deliberat al nevoii industriei de a susține “consumul ciclic”. Aceasta înseamnă că produsul înlocuit/învechit este expulzat, adesea la depozite de deșuri, poluând mediul înconjurător. Multiplicitatea constantă accelerează poluarea.

‘Nevoia de consum ciclic’, care ar putea fi considerată “motorul” ce dă putere întregului sistem economic este inerent periculoasă și coruptă, pentru că natura necesității nu permite ca practicile ecologice să fie maximizate. Re-crearea constantă de produse inferioare risipește resursele disponibile și poluează mediul.

Pentru a exprima asta din alt unghi, imaginați-vă ramificațiile economice ale metodelor de producție care ar maximiza strategic eficiența și durabilitatea fiecărei creații folosind cele mai bune materiale și tehnici cunoscute, disponibile în acel timp. Imaginați-vă o mașină așa de bine construită încât nu ar avea nevoie de întreținere pentru 100 de ani. Imaginați-vă o casă construită din materiale ignifuge și unde toate electrocasnicele, rețelele electrice, instalațiile și tot ce conține, sunt făcute din materialele cele mai bune calitativ, și cu cea mai mare integritate de pe pământ. Într-o asemenea lume mai sănătoasă, unde chiar am crea lucrurile să dureze, minimizând inerent poluarea/deșeurile din cauza lipsei de multiplicitate și maximizarea eficienței, un sistem monetar ar fi imposibil, pentru că, “consumul ciclic” ar încetini enorm, slăbind pentru totdeauna așa numita “creștere economică”.

Mecanismul 2

Abundența deficitului

În sistemul economic monetar, noțiunea “cerere-ofertă” este o binecunoscută componentă a construcției sistemului, în termeni simpli denotând faptul că, “cu cât mai mult există din ceva, cu atât mai puțin este demn de respect acel lucru”. De exemplu, apa de băut este istoricește vorbind o resursă dintre cele mai abundente, care în mod natural nu necesită nici o plată pentru consum, în sens comercial. Oricum, ca urmare a poluării pânzei freactice și a dezvoltării sistemelor centrale de furnizare a apei potabile în orașe, filtrarea și furnizarea apei potabile a devenit acum o activitate comercială de vânzare, de multe ori aducând

profituri mai mari decât vânzarea aceleiași cantități de petrol. Cu alte cuvinte, este profitabil ca resursele să fie sărace (rare). Dacă o companie reușește să convingă publicul că ceea ce oferă ei este rar, cu atât mai mult profit vor obține. Asta oferă o puternică motivație pentru a restrânge ciclul de producție și a păstra raritatea. Discutând pe un alt nivel, trebuie subliniat că băncile centrale din aproape toate țările vor crea de asemenea raritate în ceea ce privește masa monetară în sine, în ideea de a păstra controlul asupra pieței (sistemului comercial). Bernard Lietaer, unul din fondatorii monedei europene (EURO) sublinia:

"Lăcomia și Competiția nu sunt rezultatul neschimbatului temperament al omului... zgârcenia și teama de deficit sunt de fapt create și amplificate încontinuu ca un rezultat direct al tipului de bani pe care îi folosim... Putem produce mai mult decât destulă mâncare să hrănim pe toată lumea... dar clar nu sunt destui bani să plătim tot. Deficitul este moneda națională. De fapt, slujba băncilor centrale este să creeze și să mențină acel deficit monetar. Consecința directă fiind aceea că trebuie să ne luptăm între noi pentru a supraviețui."

Ramificațiile acestei "abundențe a rarității" nu sunt altceva decât impedimente. Dacă poate fi făcut profit ca urmare a rarității generate de poluarea mediului, atunci aceasta creează o boală socială și realimentează indiferența cu privire la mediu. Dacă companiile știu că pot să facă mai mulți bani din acapararea resurselor și menținerea rarității, cum ar putea oare vreodată să apară abundența? Nu poate să apară, fiindcă corporațiile vor fi motivate să creeze raritate dacă este nevoie. În schimb, raritatea creată de băncile centrale privind masa monetară, sunt bazele motivației prin care ne luptăm unii cu alții, generând inechitate, comportamente primitiv-tribale în care fiecare luptă pentru el, produce factori de stress, conflicte și boli.

Mecanismul 3

Primordialitatea Profitului

Principiul fundamental care stă la baza sistemului monetar este PROFITUL, sau acapararea de bani prin intermediul exploatării altora (exploatarea omului de către om, n.t.). Toți participanții jocului trebuie, pentru a supraviețui, să găsească o strategie pentru a-și asigura veniturile. Un "liber profesionist" caută cele mai bune metode prin care să poată fi plătit pentru serviciile sale, în vreme ce angajatorul (proprietarul, producătorul) caută o metodă de a reduce constant cheltuielile pentru a maximiza profitul. Aceasta este "mentalitatea" dominantă în sistemul monetar, și aceia care se află în posesia celor mai mari averi sunt cel mai adesea cei mai lipsiți de scrupule. În timp ce mulți indivizi favorizați ai sistemului vorbesc la nesfârșit despre standardele "etice", în ciuda practicii generale, istoria însăși ne arată că primordialitatea profitului este de fapt o boală care nu numai că otrăvește individual, respectiv ființa socială și standardele de viață, dar în aceeași măsură mediul de care suntem în mod virtual legați ca supraviețuire a speciei.

Oricum, înainte să începem cu consecințele negative rezultate din această "mentalitate", haideți să considerăm ce gândește multă lume care vede în această prioritate a profitului ceva pozitiv, și anume – "Inițiativa".

Conform teoriei, nevoia de profit oferă unei persoane/organizații motivația de a lucra la idei/produse noi care s-ar vinde pe piață. Altfel spus, se presupune că, dacă oamenii nu erau motivați de nevoia lor de a supraviețui prin obținere de profit, progresul social ar fi fost limitat.

Înainte de toate, cea mai mare contribuție nu a venit de la corporațiile ahtiate după profit. Nikola Tesla nu a perfecționat producerea curentului electric pentru a face bani. Luis Pasteur, Charles Darwin, frații Wright, Albert Einstein și Isaac Newton nu și-au adus o contribuție masivă societății din cauza unor interese materiale egoiste. Ceea ce este relevant cu privire la toate invențiile utile și în privința metodelor științifice este că ele vin din setea de cunoaștere personală iar intenția din spatele tuturor acestor creații în mod natural n-are nimic de-a face cu preocupările umane sau sociale privind interesul personal și supraviețuirea, ci detașarea de acestea sunt motivația reală.

Interesul în producerea profitului vine întotdeauna înaintea altor preocupări umane, și doar o simplă privire asupra conservanților alimentari cancerigeni din alimentele noastre, asupra deteriorării planificate a aproape tot ceea ce se fabrică, laolaltă cu industria farmaceutică care cere 300 \$ pentru o singură pastilă antibiotică, sunt suficiente indicii pentru ideea că "Inițiativa Bazată pe Profit" este mai degrabă distructivă, pentru că adevărata inițiativă nu se referă la o contribuție socială în sens personal, cu atât mai puțin la a face

avere prin orice metodă posibilă. Societatea noastră bazată pe sistemul monetar nu va rezolva nici o problemă, decât numai dacă rezolvarea ei poate să aducă profit.

Consecința:

Ramificațiile sociologice/psihologice, rezultând de la o prioritizare peste proporții a profitului, asupra conduitei ființelor umane. De fapt, o întreagă structură de control impusă a fost creată pentru a se ocupa cu problemele perpetue asociate cu nevoia de a supraviețui prin venit/profit și anume - Sistemul Legal. Deși infracțiunile care nu sunt legate de bani (născute din egou, gelozie, depravare emoțională și alte probleme psihologice) sunt curent o problemă, frecvența lor nu se compară cu infracțiunile care sunt comise atunci când motivația este de a dobândi bunuri sau bani. De fapt, dacă definim "Infracțiunea" ca fiind Corupție și definim "Corupția" ca fiind Pervertire Morală; Ne-loyalitate, apare o perspectivă cu totul nouă, deoarece, dacă veți urmări cu destulă atenție, veți vedea că aproape fiecare act strategic de venit monetar este corupt din construcție... și este acceptat ca fiind "normal" de către cultura condiționată până la un punct fiind considerat tolerabil de către majoritate.

De exemplu, când te duci la magazin să cumperi o cutie de cereale, 9 din 10 cazuri conținutul ocupă numai 60% din spațiul cutiei. Această "Strategie Publicitară" cum ar numi-o producătorul este de fapt o minciună vulgară. Agențiile de publicitate, cu toate tacticile lor de manipulare socială, sunt probabil cele mai corupte instituții de pe planeta. Din păcate am fost condiționați să numim asta "promovare" sau "strategie". Mai multe despre pervertirea socială datorată publicității vor fi prezentate în secțiunea "Distorsiunea valorilor" a acestui capitol.

Acum, pentru a pune întregul spectru de corupție monetară într-o perspectivă mai ușor de înțeles, vom împărți acest comportament aberant în 3 clasificări: Infracțiuni generale - Infracțiuni la nivelul unei corporații - Infracțiuni la nivel guvernamental.

Infracțiunile generale, datorate dorinței de bani, ajung de la furturi mărunte la vânzări ilegale, la fraudă și la jefuiri violente. Această reacție adversă a sistemului monetar de obicei nu este analizată destul pentru a-i înțelege sursa, deoarece mulți tind să considere acești "infracționari" ca fiind un fel de anomalie socială, în loc să facă legătura între acțiunile lor și nevoia de a supraviețui. Stresul și alte efecte secundare asociate cu depravarea sunt de asemenea neglijate.

Studiul "Merva-Fowles", efectuat de University of Utah în anii 90, a găsit legături strânse între șomaj și infracțiuni. Și-au bazat cercetările pe 30 de zone metropolitane cu o populație totală de peste 80 de milioane de oameni.

Descoperirile lor au dus la concluzia că o creștere de 1% a șomajului a dus la:

- o creștere de 6,7% în omucideri;
- o creștere de 3,4% în crime violente;
- o creștere de 2,4% în infracțiuni de proprietate.

În timpul perioadei din 1990 până în 1992, acestea au rezultat în:

- 1459 omucideri adiționale;
- 62.607 crime violente;
- 223.500 infracțiuni de proprietate adiționale.*

Dacă considerăm o persoană cu intenții bune, cu un cod moral bun, un om model, și îi luăm bogăția și resursele și îl lăsăm într-un oraș sărac doar cu hainele de pe el, există o probabilitate foarte mare ca această persoană să înceapă să mintă, să înșele și să fure pentru a supraviețui.

Nu este surprinzător că cele mai sărace cartiere din Statele Unite au cele mai ridicate rate de infracțiuni. O persoană născută într-un mediu depravat, cu puține resurse, educație slabă și puține locuri de muncă va face ceea ce este nevoie pentru a trăi. Ideea este că depravarea economică (raritatea), nu așa numitele "tendințe criminale" genetice, este de vină pentru acest tip de comportament aberant.

Infracționalitatea corporatistă, este aproape întotdeauna legată exclusiv de profit și poate lua multe forme: Învechirea planificată; manipularea pieței, outsourcing; fixarea prețurilor; monopol, complicitatea duplicitară; exploatarea prin muncă și complicitatea guvernamentală, acestea fiind doar câteva dintre ele. De

* Merva & Fowles, <i>Effects of Diminished Economic Opportunities on Social Stress</i>, Economic Policy Institute, 1992

la închiderea deliberată a lui Enron Power California pentru a impulsiona stocurile energetice, până la distribuția Corporației Bayer de medicamente infectate cu HIV , ar trebui să fie clar pentru cei mai mulți oameni că, crima corporatistă este constantă și, adesea, mult mai periculoasă decât "criminalitatea generală", pentru că repercusiunile lor au tendința de a afecta grupuri foarte mari de oameni.

"*Criminalitatea Corporatiilor*" apare pentru a asigura rentabilitatea unei afaceri și nu este diferită decât ca aspect de crimele generale care apar din nevoia pentru supraviețuire. În timp ce motivația celei din urmă de obicei se bazează pe comiterea de crime pentru a trăi, consernele comit crime în continuare pentru asigurarea pozițiilor lor de putere, de stil de viață și de bogăție. Acestea se bazează pe frică. Noțiunea de "avaritie", care se manifestă printr-un climat de insecuritate perpetuu derivat din frica de a pierde ceea ce deține, servește ca factor motivant pentru cele mai multe crime corporative. Este ca o dependență de jocuri de noroc. Cu cât ai mai mult, cu atât mai mult dorești. Această nevroză este perpetuată / întărită de stratificarea socială care creează sistemul monetar, pentru că există o progresie nesfârșită de "Lux" disponibil odată cu creșterea puterii de cumpărare (de exemplu: vile, iahturi, limuzine, diamante, terenuri, etc). Mai multe despre acest aspect vor fi prezentate în următoarea secțiune: "distorsionarea valorilor".

Criminalitatea guvernamentală este una din formele cele mai complexe și mai dificile de conduită de luat în considerare, percepția guvernului fiind foarte modificată de către valorile predominante ale acestei clase "conducătoare", perpetuate prin intermediul societății, prin intermediul mass-mediei și șovinismului tradițional. Cu alte cuvinte, dacă ne uităm înapoi la ororile lui Hitler, de multe ori uităm că mulți din rândul poporului german, de asemenea, au menținut valorile sistemului anti-semitism, propagat de către regim prin intermediul pamfletelor și emisiunilor mass media. Același lucru se poate spune despre invazia americană din Irak, care a fost alimentată inițial de sprijinul public, pur și simplu din cauza urii și fricii față de de așanumiții "teroriști islamici", generate de atacurile de la 11 septembrie 2001. Acestea fiind spuse, hai să punem deoparte valorile noastre tradiționale de loialitate și de "patriotism", și să privim obiectiv la ce reprezintă Guvernul în sistemul monetar.

Mai întâi de toate, tuturor membrilor guvernului trebuie să li se acorde un salariu, iar în afară de asta, toate proiectele pe care le concep trebuie să aibă o finanțare. Această finanțare aparent provine din "Taxe" impuse publicului, ori împrumuturi bancare sau de la alte guverne. Taxele fiind generate din "comerț" sau "venituri comerciale", în timp ce împrumuturile trebuie restituite cu bani proveniți într-un fel, fie prin intermediul unui comerț mai abundent, mai multe împrumuturi, sau mai multe impozite, cel puțin teoretic.

Scopul primar al guvernului este inventarea de legislație regulatorie care să se ocupe de funcționarea societății. Ideal, interesele publice în mare ar fi prima prioritate a guvernului. Din păcate, așa cum ne arată istoria, nu așa este, și rareori a fost cazul. Mai degrabă guvernul așa cum îl știm noi este o corporație "mamă" pentru toate celelalte corporații care au activitate în cadrul economiei țării respective. Desigur că acest fapt este logic deoarece valoarea unei națiuni este determinată de starea economiei sale. Asta înseamnă că în guvern apare un conflict de interese în privința stării economice a propriei națiuni, mai specific un interes între cei care se afla în clasa lor: clasa de sus, cei bogăți. Conflictul de interese sau a unei persoane sau grup care are ceva de câștigat sau pierdut din cauza unei decizii guvernamentale este o stradă cu două sensuri. Un politician poate primi "contribuții" monetare de la o companie pe care o favorizează cu activitatea lui, astfel compania are de câștigat de la activitățile efectuate în favoarea sa. Lobby-ul și contribuțiile în America ajung la miliarde de dolari anual și acești bani sunt dați în totalitate pe premiza că grupurile donatoare vor fi favorizate.

În timp ce exemplele de conspirații corporative și guvernamentale sunt enorme, variind de la trecerea de produse farmaceutice netestate de F.D.A., la succesul lobby-ului de petrol în retragerea de la ratificare a Legii Emisiei Zero din California care a forțat eliminarea mașinii electrice, criminalitatea cea mai mare derivată din activitatea guvernului este utilizarea **Războiului** pentru beneficiul acestor conserne corporative / instituții financiar - bancare.

Cităm cuvintele dublu decoratului Congresului American cu distincția Medaliei de Onoare, domnul General-Maior Smedley D. Butler:

"Războiul este asemenea unei rachete. Așa a fost dintotdeauna. Este posibil să fie una dintre cele mai vechi, în mod sigur dintre cele mai profitabile afaceri, cu siguranță cea mai vicioasă. Este singura

internațională prin scop. Este singura afacere în care profitul se socotește în dolari, iar pierderile în vieți omenești. O rachetă e cel mai bine descrisă, cred eu, ca pe ceva care nu este ceea ce se pare pentru majoritatea oamenilor. Doar un mic grup "restrâns" știe despre ce este vorba. Aceasta se desfășoară în beneficiul a celor puțini, însă pe cheltuiala celor mulți. În timpul unui război câțiva oameni fac averi uriașe... În timpul Primului Război Mondial, o mână de oameni a cules profiturile de pe urma conflictului. Primul Război Mondial a făcut milionari și miliardari din cel puțin 21.000 de oameni, conform rapoartelor celui de-al 65-lea Congres american cu privire la veniturile corporațiilor și la încasările guvernamentale. Să luăm spre exemplu profiturile înregistrate de 122 de producători de carne, 153 de fabrici de bumbac, 299 de fabrici textile, 49 de oțelării și 340 de producători de cărbune din timpul războiului. Profituri de mai puțin de 25% erau considerate ieșite din comun. Și să nu uităm de bancherii care au finanțat Marele Război. Dacă a fost cineva care să pună mâna pe esența profitului, aceștia au fost bancherii. Aceștia erau organizați sub formă de parteneriate și nu de organizații înregistrate, astfel că nu trebuiau să dea socoteală acționarilor. Iar profiturile lor erau pe cât de secrete, pe atât de uriașe. Cum au câștigat bancherii milioanele și miliardele pe care le dețin nu știu, fiindcă acele mici secrete nu au fost făcute publice niciodată, nici măcar înaintea unei instanțe de anchetă a Senatului.”†

Al Doilea Război Mondial, Războiul din Coreea, Vietnam, și acum Irak și Afganistan, au fost la fel. Producții industriale accelerate, contracte militare, contracte de reconstruire, achiziție de energie/resurse, finanțare bazată pe credite de la Banca Mondială cu mare dobândă și de la alte bănci private pentru susținerea războiului și chiar traficul de droguri susținut de CIA, sunt numai câteva dintre mediile care au beneficiat de afaceri foarte profitabile.

Motivația războiului este de trei feluri:

- 1) Profit industrial, maximizat pentru elită
- 2) Aliniere Geopolitică, pentru a crește eficiența și a facilita profitul industrial și
- 3) furturi de resurse.

Este cea mai mare boală cauzată de nevoia puterii și a bogăției. Guvernul, cu echipa sa de ucigași cu minți spălate la îndemână, implicat în cea mai înaltă formă de "auto-menținere", va perpetua sistemul și atâta timp cât toate resursele din lume rămân 'tezurizate' pentru interesul câtorva, acest model de Război nu se va sfârși.

Acum, clasificarea de "corupți" de mai sus este doar o grupare generalizată. Vaste nuanțe ale comportamentului uman din viața de zi cu zi sunt de asemenea foarte mult otrăvite de acest mecanism al profitului și a neonestității, variind de la "arta negocierii" unde doi oameni de afaceri sunt în competiție pentru interesul lor personal, cu o evidentă nepăsare față de celălalt, până la dizarmonia construită în relația angajator-angajat, unde primul dorește eficientizarea muncii ca să scadă costurile orei plătite, pe când celălalt dorește eficientizarea timpului muncit pentru a câștiga mai mult.

Linia de bază este aceea că primordialitatea profitului ne menține într-o mentalitate duală de tipul "noi împotriva lor" prin care sistemul monetar trebuie să funcționeze, cum ar fi cumpărător-vânzător; angajat-angajator; client-proprietar; a avea - a nu avea. Raportându-se la această realitate, fiecare parte este obligată să creeze condițiile care sunt cele mai favorabile sieși, căutând strategii și strategme încontinuu și purtând mereu aceeași bătălie. Suntem în mod permanent și constant într-un război unul contra altuia în nevoia de supraviețuire. Această bătălie a creat din ce în ce mai puțin de-a lungul timpului un mediu de dezvoltare durabilă și progres uman, și a generat poluare, boală, o lume abrutizată pe care o vedem în jurul nostru ca și consecință directă.

Mecanismul patru

Distorsiunea valorilor

Credințele și valorile noastre sunt modelate de cultură. În timp ce o bază genetică există pentru a asigura atributele umane și de comportament, cunoștințele pe care le avem și felul în care noi gândim despre noi și acționăm pe baza acestor cunoștințe este fundamental un fenomen de mediu.

† Butler, Smedley D., *War is a Racket*, Feral House, 1935, Chapter 1

Sistemul monetar necesită o formă de comunicare pentru a informa publicul despre firmele și produsele lor care pot fi cumpărate. Această formă de comunicare este numită "reclamă". Caracteristica reclamei este 'promoția' și promoția este o formă de comunicare, care, creează o înclinare în favoarea aceluși produs. Cu alte cuvinte, rolul reclamei este de a seduce...sau mai direct- a manipula cumpărătorul pentru a cumpăra produsul. Această manipulare poate avea multe forme, dar cea mai eficientă este manipularea / sau exploatarea publicului cu "valorile" pe care oamenii le găsesc mai importante.

Cu toate acestea, înainte de a avansa discuția, trebuie menționat faptul că nu a fost întotdeauna cazul tiparelor consumului în masă prezent acum în Statele Unite și alte țări. La început America a fost fondată, până la un punct, pe un soi de etică profesională protestantă, conform căreia economiile și agoniseala erau valorile dominante. Cu toate acestea, până la începutul secolului 20, cu un efort susținut, comunitatea de afaceriști a început să distorsioneze aceste noțiuni și să modeleze o nouă armată de consumatori impulsivi, mereu nemulțumiți și conștienți de statutul lor. Agențiile de publicitate și-au schimbat argumentele de la cele legate de utilitate, la cele care stârnesc emoțiile și statutul. Ca urmare, americanul mediu de astăzi consumă de două ori mai mult decât consuma la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial.[‡]

Una dintre cele mai puternice forme de "manipulare a valorilor" provine din re-asocierea identității persoanei cu un anumit ideal. Patriotismul și Religia sunt exemple clasice, deoarece prin îndoctrinare de la o vârstă fragedă, o persoană este adesea constânsă să simtă o legătură personală strânsă cu o țară sau o religie, astfel condiționând acea persoană să dorească să susțină necondiționat acele doctrine.

Un alt exemplu este conceptul de "modă". Moda ia multe forme, pornind de la hainele purtate de oameni, până chiar la ideologiile pe care le promovează. Pentru a ilustra cât de mult succes a avut industria comercială în manipularea valorilor umane spre câștigul ei, multe persoane pot fi văzute în prezent purtând anumite articole comerciale, fie și numai pentru a afișa numele unei companii, obținând astfel de la acestea un statut social aparent sau "o expresie a stilului". Cămași semnate "Tommy Hilfinger", poșete marca "Prada" și ceasuri strălucitoare Rolex sunt exemple de produse pentru care utilitatea sau funcționalitatea și-au pierdut în întregime relevanța, importanța lor derivând acum din ceea ce ele "reprezintă".

Din păcate, ceea ce acești oameni de multe ori nu realizează este că acestea sunt nimic mai mult decât mersul reclamelor pentru compania respectivă, pur și simplu.

"Statutul" sau "expresia" chiar există în întregime în condiția "previziunilor valoroase" pentru acea persoană, și dacă destulă lume începe să fie manipulată în același mod, o "tendință" apare, care consolidează în continuare iluzia cu titlu de identificare colectivă. Aceste tendințe pot deveni atât de puternice, încât aceia care nu aderă la fad, ar putea fi considerați "proscriși", și să fie ostracizați.

Lăsând "vanitatea" la o parte, trebuie să analizăm de asemenea valorile deformate create sub forma mentalităților și a viziunilor asupra lumii. Această nevoie perpetuă de a ne interesa de propria noastră persoană se extinde adesea asemenea cancerului, ocupând și alte zone ale psihologiei, creând și confirmând nevroze cum sunt "lăcomia", "invidia" și "egocentrismul".

Lăcomia este, probabil, forța motrice a permanentizării sistemului monetar, care merge dincolo de simpla sa supraviețuire. Datorită stratificării inerente a bunurilor și serviciilor (și de aici a nivelurilor de trai) care sunt la îndemâna celor care au o putere de cumpărare din ce în ce mai mare, ființa umană este învățată să dorească mereu "mai multă" avuție materială, deoarece acest "mai mult" tinde spre infinit. Rezultă de aici o cultură lipsită de noțiunea de echilibru sau de însemnătate a ceea ce este de fapt important, lucru care îi face adesea pe oameni să își pună întrebări asupra propriei lor valori, deoarece nu dețin "ce e mai bun în viață" și așa mai departe.

Invidia pare să înceapă a fi cultivată de la o vârstă foarte fragedă, probabil de când învățătoarea laudă elevul care ia note bune și îl ceartă pe cel care nu le ia, făcându-l pe acesta din urmă invidios pe cel care a luat nota mai bună. Indiferent de originea sa, una dintre tacticile clasice ale publicității constă în exploatarea acestei nevroze prin utilizarea presei pentru a descrie o persoană care are ceva ce dumneavoastră nu aveți, creându-vă impresia că aveți nevoie de acel ceva pentru a vă simți "egalul" celui alt. Acest lucru este foarte similar cu lăcomia, excepția fiind că oamenii cresc pentru a disprețui pe alții pentru ceea ce au, creând tensiuni sociale și adesea conflicte.

[‡] Schor, Juliet, *The Overworked American*, New York Books, 1991, p. 208

Deseori ego-ul este definit ca "un simț de superioritate față de alții". Această distorsiune are, în esență, două forme:

- 1) Superioritatea generală bazată pe clasa de avere / sau de poziția în ierarhia socială;
- 2) Aroganța care privește contribuția creatoare, cerând prestigiu, confirmare sau alte "recompense".

Aceasta din urmă pare aproape "firească" în ochii multora, deoarece în ziua de azi, oamenii adoră să "ceară recunoaștere" pentru ideile și invențiile lor. Acest lucru se confirmă plenar în sistemul monetar, deoarece, atunci când este vorba despre a face "profit", oamenii sunt efectiv "răsplătiți" și "recompensați" pentru invențiile și acțiunile lor personale. Astfel se exacerbează predispoziția omului de a cere recunoaștere pentru ceea ce face, chiar și atunci când aceasta nu are nimic de a face cu banii. Merită relevat faptul că nici o persoană nu "inventează", de fapt, sau nu creează nimic pe cont propriu. Orice idee și orice creație care a apărut vreodată s-a bazat pe contribuția adusă de munca generațiilor anterioare, influența lor asupra mediului și/sau feedbackul oferit de cei din jur. Isaac Newton spunea: "Am reușit să văd la depărtare numai fiindcă m-am urcat pe umerii unor uriași". Vroia să spună că și-a construit cercetarea și de aici descoperirile pe munca multor mari oameni de știință care au trăit înaintea lui. De aceea, recunoașterea sa nu îi aparține în exclusivitate, ci revine întregului univers de descoperiri științifice din care a învățat și cu care a lucrat.

Această formă de egocentrism nu își găsește menirea atunci când omul înțelege că TOATE invențiile și descoperirile sunt în realitate rodul unor colaborări succesive, sub o formă sau alta.

În ceea ce privește distincția de mai sus a ego-ului ("Superioritatea generală bazată..."), aceasta este o predispoziție bazată pe clasa socială care, la un anumit nivel, este o metodă psihologică de a-l face pe om să se simtă mai bine pentru că are mai mult decât altul. Unui om bogat care merge pe stradă îi vine mult mai ușor să îl desconsidere pe cel fără adăpost, spunând că "nu e decât un vagabond leneș" decât să îl recunoască drept victimă a culturii din care face parte. La un alt nivel, elitismul orb, sub forma unui fel de "rasism bazat pe clasă socială", îi determină pe oameni să îi desconsidere pe cei cu o putere de cumpărare mai mică drept pur și simplu "inferiori" sau sau "nedemni", deoarece statutul social, educația și stilul de viață pe care și le permite această elită sunt cu totul intangibile pentru cei lipsiți de o putere de cumpărare asemănătoare, lucru care creează mari diferențe aberante de cultură.

În sfârșit, valorile noastre sunt bazate pe ceea ce funcționează și ne ajută să creem mai ușor, să trăim mai bine. În cazul în care trăim într-un sistem în care concurența, recompensa, interesele personale orbești, corupția, vanitatea și aroganța sunt promovate, atunci acestea sunt valorile care vor fi constant perpetuate în societate. În timp ce mulți oameni vor crede în "onestitate, altruism și umilință", este ușor de înțeles de ce aceste calități nu se prevalează, pentru că sistemul de supraviețuire în societatea de astăzi nu le suportă sau nu le consolidează.

Mecanismul Cinci

Manipularea fiscală

Moneda folosită astăzi este numită "fiat" – adică "plată" - ceea ce înseamnă că valoarea sa vine în mod esențial de la hotărârile guvernului. Cu alte cuvinte, nu există nimic care să "acopere" valoarea ei, altceva decât transpirația lucrătorilor care schimbă serviciile lor pentru această monedă. Acum mulți ani, cele mai multe monede se raportau la o valoare standard în aur, care oferea o bază pseudo empirică pentru valoarea unei bancnote, dar era, totuși, absolut arbitrară, întrucât sursa valorii era pur și simplu transferată etalonului aur, care, de asemenea, nu are o valoare intrinsecă. Valoarea oricărui material este dată de raportul între cerere și ofertă, iar aceste atribute sunt totdeauna în mișcare, deci instabile.

Asa-numita ecuație "cerere și ofertă" se aplică de asemenea în mod direct Valorii Monetare. În cadrul sistemului de plăți, Valoarea derivă din cantitatea de bani aflată în circulație în cadrul unei economii. La fel ca orice resursă naturală, cu cât există mai mulți bani în circulație, cu atât scade valoarea monedei de plată, respectiv crește atunci când există mai puțini bani în circulație. Acest fenomen este numit "inflație" și "deflație". Simplificând, atunci când în economie sunt pompați bani noi fără a ține cont de cererea de bunuri și servicii, prețurile vor crește pe măsură ce valoarea monedei scade în mod proporțional. Acesta este "Efectul Inflaționar". Cu toate acestea, în cazul în care banii noi sunt puși rapid în folosință pentru a crea bunuri și servicii, și există o cerere de achiziție a acestor produse, pot fi introduși în economie fără un efect de inflație substanțial. Spre exemplu, dacă pe piață există o cerere de case noi și guvernul injectează 1 miliard

de dolari noi în economie, și toți banii intră în folosință pentru a crea case noi, care sunt apoi cumpărate, efectul de inflație este minim. Definiția clasică a Inflației este "creșterea prețurilor" (inflația prețurilor), iar Deflația este "scăderea prețurilor". Cu toate acestea, cauza principală a "Inflației Prețurilor" și a "Deflației Prețurilor" este creșterea și scăderea ofertei de bani (Inflația Monetară) Acestea fiind spuse, aceasta nu este singura cauză posibilă a acestor condiții. Supra/Sub Producția însăși poate influența acest proces. De asemenea, se poate înregistra o perioadă de inflație și deflație în același timp, ca atunci când apare o criză sistematică care contractă oferta de bani mai rapid decât se poate extinde piața.

Creșterea ofertei de bani disponibili într-o economie este numită Expansiune Monetară, iar scăderea ei Con tracție Monetară. Atunci când aceste forțe acționează în același timp, se obține o tendință ciclică, numită "Ciclul de Expansiune și Con tracție", cunoscut de asemenea sub numele de "Ciclul de Afaceri" și "Ciclul de Boom și Bust" (mai multe despre acesta mai jos). În general vorbind, perioada de Expansiune este de obicei asociată cu așa numita "Creștere Economică", dat fiind faptul că sunt puși în folosință mai mulți bani și sunt create slujbe noi. Similar, perioada de Con tracție este denumită Recesiune sau Criză economică, deoarece banii se împrumută și în consecință există mai puțini bani în folosință, iar slujbele se pierd și companiile falimentează.

Conceptul de "Creștere Economică" este de obicei definit ca: "majorarea cantumului de bunuri și servicii produse de o economie de-a lungul timpului". PIB-ul ("produsul intern brut") este sistemul de măsurare, care în esență compară "veniturile" și "cheltuielile" unei economii într-o anumită perioadă de timp, și este des folosit pentru a etalona această așa-numită "Creștere Economică".

Înainte de a merge mai departe, trebuie înțeles faptul că întregul concept de Creștere Economică, așa cum este interpretat în mod tradițional, nu are nimic în comun cu dezvoltarea umană reală. Nu există creștere economică reală, dat fiind faptul că mecanismul de fond se bazează aproape în totalitate pe cantitatea de lichidități(bani) din sistem. Cu alte cuvinte, dacă falsific 100 de milioane de dolari americani și ți-i dau pentru a începe o afacere (tu nu știi că sunt contrafăcuți), iar tu cumperi și renovezi o clădire veche, angajezi o echipă și începi să fabrici un produs pe care publicul îl va cumpăra, acest fapt va fi considerat a fi o "extindere" a economiei. Tu ai investit în afaceri imobiliare – ai crescut rata angajărilor- și ai creat un produs nou pe care ceilalți îl cumpără, așadar crește rata de circulație a monedei ("ciclul de consum").

Având în vedere scenariul de mai sus, ar trebui să ne întrebăm: Care a fost creșterea reală? În cazul în care creșterea (extinderea), în oferta de bani poate duce la crearea de locuri de muncă și de producție, în timp ce scăderea (con tracția) conduce la pierderea de locuri de muncă și de producție, deci care anume a fost câștigul?

Pentru a înțelege acest lucru mai clar, trebuie să ne uităm la modul în care banii sunt creați și reglementați de către guvern și / sau banca centrală. Pentru acest exemplu, vom folosi Statele Unite și banca sa centrală - Rezerva Federală (Federal Reserve).

După cum am menționat mai sus, expansiunea "și ciclul de con tracție" este un model ciclic, care are de a face cu infuzia și retragerea de bani din sistem. Acest model este în mare parte controlat și manipulat de către banca centrală (Federal Reserve), prin *Rata dobânzii*. O rată a dobânzii este o taxă de încasat de la un debitor (creditat, împrumutat), pentru folosirea unei sume de bani. Această taxă se bazează pe un procent din suma împrumutată. Din moment ce toți banii în economia SUA și aproape în fiecare economie din lume este creată *din îndatorare*, prin împrumuturi §, viteza cu care banii intră în existență depinde de cât de mult o persoană este dispusă să plătească, în interesul de a achiziționa acest împrumut. Băncile comerciale iau drept bază de calcul ratele dobânzilor conform valorilor stabilite de către banca centrală. De exemplu, în America, "Prim-rate" este cea mai mică rată a dobânzii practicate de bănci în cele mai solvabile afaceri. Această rată se bazează pe ceea ce se numește "Federal Fond Rate ", care este dictată de Rezerva Federală. Acum, nu este scopul acestei cărți de a diseca complexitatea jargonului financiar și a tuturor metodelor folosite de sistemul bancar. Cu toate acestea, punctul important aici este să se înțeleagă că Rezerva Federală are puterea de a influența ratele dobânzii pentru toate băncile. *Aceasta se traduce prin puterea de a controla cantitatea de bani care se împrumută, și, prin urmare, masa monetară aflată în circulație.*

În cazul în care Rezerva Federală reduce rata dobânzii sale, băncile comerciale și de investiții acordă credite (împrumuturi) care devin mai puțin costisitoare și deci mai accesibile. Atunci când ridică rata

§ Chicago, Federal Rezerv, *Modern Mechanics Money*, 1963

dobânzii sale, creditul devine mai scump și deci mai puțin accesibil. Într-un mediu de dobândă scăzută mai multe persoane sunt susceptibile de a împrumuta bani, de a-i pune în folosință și de a crea așa-numita "creștere economică" (extindere). Într-un mediu de dobândă mare, mai puțini își pot permite de a împrumuta bani, mai puțini bani sunt utilizați și creșterea economică încetinește (se produce "contractia"). Acest lucru definește așa-numitul "ciclu de afaceri" și Federal Reserve, prin manipularea ratei dobânzii poate "accelera", expansiunea și contractia de bani fără altă intervenție, într-un anumit grad. De ce este necesar ca Rezerva Federală să controleze circuitul economic? Pentru a înțelege acest lucru, aveți nevoie să vă amintiți că (1) toți banii sunt creați din datorii (credite), și (2) creșterea ofertei de bani poate duce la inflație. În cazul în care masei monetare i-a fost permis să crească în mod constant (extindere), este pur și simplu o chestiune de timp înainte ca piața să devină saturată cu un exces de lichiditate sufocant asupra rezultatelor creșterii economice. Acest lucru va duce la Inflație, la deprecierea valorii monedei, la creșterea prețurilor. De asemenea, restanțele datoriei sunt direct proporționale cu oferta de bani, deci cu cât mai mult o economie "se extinde", cu atât mai mare este datoria creată. Această opțiune stabilește o criză inevitabilă sistematică pentru nevoia de bani necesari pentru plata dobânzilor încasate din împrumuturi, bani care nu există în economie, în mod indiscutabil.

Prin urmare, există întotdeauna datorii restante mai mari decât banii disponibili aflați în circulație. Odată ce datoria crește mai mult decât o persoană / companie își poate permite, deficitul începe (de multe ori într-un mod sistematic), creditele încetinesc și/sau se sistează și masa monetară se contractă. Acest scenariu care creează datorii copleșitoare și expansiune nulă ar putea fi denumit "eșec financiar", foarte simplu.

Acum, înainte de a merge mai departe, avem nevoie să vorbim despre Datorii. Trebuie să fie clar înțeles că datoria în sine este, de asemenea, un instrument foarte activ pentru controlul social, dar nu în modul în care credeți. Într-un sistem monetar, întreaga structură se bazează pe participarea umană. Structura ierarhică este întotdeauna, astfel încât cei din partea de sus a piramidei întotdeauna beneficiază mai mult decât majoritatea din partea de jos. Prin urmare, păstrarea motivației oamenilor să fie angajați și teama lor de a nu-și pierde locurile de muncă și, astfel, servilismul, este o circumstanță pozitivă pentru cei din partea de sus. O persoană, care "are nevoie" de un loc de muncă, este mult mai probabil să ia un salariu mai mic, și mai puțin probabil, să cauzeze probleme. Una dintre modalitățile cele mai de încredere pentru a atrage oamenii la muncă și de a-i menține subordonați este de a-i pune în datorii. O persoană cu o mulțime de datorii va fi mult mai supusă față de sistem, decât o persoană care nu are nici o datorie. Despre acest mecanism de "datorie și sclavie", se vorbește foarte puțin, pentru că cei mai mulți pur și simplu nu se gândesc la el. Fiecare dolar în existență teoretic trebuie să fie plătit înapoi la sistemul bancar și, pentru a plăti acești bani înapoi, aceștia trebuie să fie "câștigați" de către părți, de obicei, prin intermediul unui "salariu" sau "profit", prin urmare, necesită serviciu / servitute umană.

Această problemă este agravată de realitatea că există întotdeauna datorii restante mai mult decât banii existenți (ca urmare a dobânzilor practicate), ceea ce face încercarea publicului de a "atinge pragul de rentabilitate", în cadrul sistemului, inutilă. Întotdeauna vor exista mai multe datorii care trebuiesc plătite înapoi, asigurând sclavia a maselor.

Acum, în capitolul următor, vom continua analiza noastră a sistemului financiar și a politicilor sale pentru a sublinia modul în care eșecurile repetate ale sistemului sunt construite chiar în structura sa, într-un fel sau altul.

Înainte de a trece mai departe haideți să rezumăm ceea ce a fost discutat în acest capitol:

Rezumatul Capitolului 1:

Lumea noastră este dominată de practica Economiei monetare (alias, "Sistemul Monetar"). Pe baza acestui sistem, "valoarea" a unui bun sau serviciu este în general definită de disponibilitate (gradul de răspândire sau deficit), resursele necesare, împreună cu suma/tipul de muncă umană implicate în producție/serviciu. Pe baza acestei teorii de valoare, în cazul în care bunurile și serviciile ar putea fi produse fără nici un fel de muncă umană, împreună cu resursele care ar fi din abundență, atunci valoarea (eticheta de preț) ar fi zero, prin urmare, nu ar avea nici o valoare monetară. În cazul în care o astfel de situație s-ar produce, probabil, cu utilizarea automatizării pentru forța de muncă și procesele chimice pentru a găsi substituenți pentru resursele limitate, întregul sistem financiar/profit nu ar avea nici o bază reală și nu ar putea exista.

Un curent subteran de conducere a pieței este lipsa. Industria în general dorește deficitul, pentru că prin aceasta cererea crește. Această realitate creează o desconsiderare imediată pentru mediu și consolidează metode abuzive care lucrează pentru a limita capacitatea de producție și disponibilitatea resurselor, mai degrabă decât a le extinde pentru binele general. Prin urmare, abundența este imposibilă. De asemenea, moneda în sistem este în mod deliberat făcută rară de către băncile centrale, forțând oamenii să se lupte între ei pentru că nu există niciodată abundență, perpetuându-se sărăcia și stratificarea de clasă.

Sistemul monetar impune "consumul ciclic", sau o cifră de afaceri constantă pe piață. Aceasta se traduce într-o tendință naturală/nevoie de a crea produse inferioare care se degradează rapid. În cazul în care ar fi create produse cu o durată foarte lungă de viață, fiabile, atunci piața ar suferi, pentru că puțini oameni ar fi nevoiți să repare sau să re-cumpere un produs. Degradarea planificată conduce la un nivel ridicat de multiplicitate, la deșeuri și la poluare. Dacă produsele ar fi concepute pentru o perioadă lungă de timp, prin utilizarea celor mai bune materiale și metode cunoscute, sistemul monetar nu ar mai putea exista, pentru că aceasta poate funcționa numai atunci când input-ul financiar este menținut constant sau în creștere prin generarea de noi achiziții.

CAPITOLUL 2

Eșecul final

Dincolo de iresponsabilitate:

David Walker, fost controlor financiar general al SUA și șef al GAO, a avertizat înainte de alegerile din 2004 că, dacă schimbări economice mari nu sunt făcute, până în 2009 SUA și contribuabilii acesteia nu-și vor putea permite plățile dobânzilor la datoria națională **. Un studiu autorizat de către Trezoreria SUA în 2001 a constatat că pentru a menține deservirea datoriei la rata actuală de creștere, impozitele pe venit până în 2013 ar trebui să fie ridicate la 65% ††. Dacă Statele Unite nu-și pot permite să plătească dobânzile pentru datoriile sale, aceasta ar fi etapa finală a colapsului economic și, prin urmare, ar conduce la un faliment total. Criza sistematică se va răspândi probabil în restul lumii, din cauza interconexiunilor financiar/comerciale inerente.

Cum s-a întâmplat acest lucru? De ce este datoria națională a SUA de 12.250.000.000.000 \$ din ianuarie 2009? Din cele 203 țări din lumea de azi, numai patru (!) nu datorează bani altora. Datoria colectivă externă a tuturor guvernelor din lume este acum de aproximativ 52 trilioane de dolari ‡‡ și acest număr nu include masivele *datorii casnice* din fiecare țară.

Întreaga lume este, în principiu în stare de faliment. Dar cum? Cum poate lumea ca un întreg să-și datoreze bani ei însăși?

Evident totul e un nonsens. Nu există un asemenea lucru ca "bani". *Există doar resurse planetare, munca umană și ingeniozitatea umană.* Sistemul monetar nu este nimic mai mult decât un joc... și unul vechi și disfuncțional. Cei în poziții de putere socială modifică regulile jocului, după voia lor. Natura acelor reguli este ghidată de aceleași mentalități competitive, distorsionate care sunt utilizate în viața "monetară" de zi cu zi, numai că de data aceasta jocul este fraudat de la rădăcină pentru a favoriza pe cei care conduc spectacolul.

De exemplu, dacă ai 1 milion de dolari și îi pui într-un cont bancar cu dobândă de 5%, vei avea de câștigat 50.000 dolari pe an, pur și simplu pentru acel depozit. Primești banii de pe urma existenței banilor în sine... hârtie creată dintr-o altă hârtie... nimic mai mult - nici o invenție - nici o contribuție în societate - nimic. Acestea fiind notate, dacă ești o persoană din clasa de jos sau mijlocie, cu fonduri limitate, și trebuie să folosești împrumuturi pe bază de dobândă pentru a-ți cumpăra o casă sau să folosești cărți de credit, atunci tu plătești o dobândă băncii, pe care banca o folosește apoi, teoretic, *pentru a plăti dobânda de 5% persoanei cu contul de economii!* Nu numai că această ecuație este revoltător de ofensivă din cauza utilizării cametei (dobânzii) pentru a "fura de la cei săraci și a da celor bogați", dar de asemenea, *perpetuează stratificarea socială* prin însăși construcția ei, menținând clasele de jos sărace, sub povara constantă a datoriei, și în același timp menținând clasele de sus bogate, cu mijloacele de a transforma banii în exces în mai mulți bani, fără muncă.

Lăsând deoparte această realitate, există și alte jocuri în sistem care au lucrat timp de decenii, dar care doar acum încep să înflorească în catastrofele matematice inevitabile care ar fi trebuit anticipate acum 100 de ani.

"Ciclul economic de Expansiune și Con tracție" (cunoscut și ca - "ciclul de afaceri")

Definițiile de suprafață pentru "ciclul de afaceri" de obicei sunt de forma: "fluctuațiile recurente în activitatea economică constând din recesiune și recuperare și de creștere și declin" §§. Cu toate acestea, acest lucru nu spune nimic despre cauza fluctuației. Deși există diverse teorii cu privire la cauză, se pare că majoritatea economiștilor tind să evite "elefantul din camera de zi"... și anume, efectul puternic pe care Con tracția Monetară (banii retrași) și Expansiunea Monetară (banii nou adăugați) îl au asupra Ciclului de Afaceri.

Când se adaugă bani masei monetare, acei bani sunt, de regulă, folosiți pentru un anumit scop. Foarte adesea, aceste scopuri includ: deschiderea unei afaceri, cumpărarea unei locuințe, investiții la bursa de valori, etc. Această aplicare de bani, de multe ori se traduce în așa-numita "creștere economică". *Expansiunea*

** Al Martin, *Protocols for Economic Collapse in America* (article), 2008

†† Ellen Brown, *Web of Debt*, Third Millennium Press p.368

‡‡ CIA *World Factbook*, 2009, <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2079rank.html>

§§ wordnetweb.princeton.edu/perl/webwn

creditului, sub formă de împrumuturi personale și de afaceri, este cu adevărat forța ascunsă din spatele creșterii economice. Aceasta este în principiu perioada de "Expansiune", a ciclului de "Expansiune și Con tracție". Dacă examinați tendințele de expansiune economică anterioare în Statele Unite, veți găsi o corelație ritmică a expansiunii creditului. (de exemplu, balonul ("bubble-ul") la bursa de valori din 1990-2000)

Din nefericire, banii nu pot fi adăugați la nesfârșit în economie, pentru că *Datoria și Inflația* cauzate de expansiune vor depăși în cele din urmă beneficiile "creșterii". Acest lucru se datorează faptului că noii bani sunt întotdeauna necesari pentru acoperirea datoriei restante, în mare parte ca urmare a necesității de a plăti înapoi dobânzile la credite (cu bani care nu există în oferta de bani). Acest lucru înseamnă că, după o perioadă de creștere (Expansiune), cu indicatorii economici îndreptați acum spre o economie în declin, o alegere poate fi făcută de autoritățile de reglementare financiară / guvern, fie să:

[1] Continue expansiunea prin infuzia de mai mulți bani, de multe ori prin scăderea ratelor dobânzilor (cum ar fi "prima" sau rata de "scont") sau pur și simplu prin mutarea de sume mari de bani în anumite sectoare (cum ar fi bailout-ul din 2008 de 700 miliarde de dolari al bancii),

sau [2] Să lase contracția (recesiunea) să-și urmeze cursul, crescând ratele dobânzii, și aducerea economiei înapoi la un fel de echilibru, astfel pregătind-o pentru o nouă expansiune. Acestea sunt exemple sumare, generalizate. Această broșură nu are intenția de a detalia toate componentele și atributele.

Istoria arată că de regulă se folosesc ambele variante, ideea de bază fiind "domolirea" recesiunii prin creșterea lichidităților. Raționamentul este simplu. Existența șomajului și a cetățenilor săraci nu este politic pozitivă pentru clasa conducătoare. Acest lucru poate duce la dispreț pentru conducere și, probabil, revoluție. Prin urmare, există întotdeauna jocul de împăcare a publicului, cu securitate falsă, cu scopul de a evita ieșirea la iveală a adevărului despre disfuncționalitatea inerentă și corupția schemei Ponzi cunoscută sub numele de Sistem Monetar. Într-un sistem în care banii sunt creați deasupra banilor din datorii, cu practicarea dobânzii, creând mai multe datorii care trebuie înapoiate cu bani care nu există în circulație - acesta este un sistem piramidal. Acest instrument este denumit "Sistemul Rezervei Fraționare". Citiți *Web of Debt*, capitolul 2, de Ellen Brown, pentru mai multe detalii despre această politică de expansiune monetară.

Acum, rezultatul acestei "domoliri" a contracției doar amână inevitabilul, și cum guvernul SUA a "domolit" practic fiecare contracție pe care am văzut-o în ultimii 70 de ani prin infuzie suplimentară de bani în sistem, un "scenariu apocaliptic" e foarte probabil... "marea contracție"... și s-ar putea întâmpla în momentul redactării acestui ghid.

Dar, având în vedere că banii au fost întotdeauna strategic injectați în sistem atunci când se produce contracția, calea "medie" este de fapt ascendentă. Figura 2 de mai jos este o descriere idealizată a ceea ce s-a întâmplat efectiv în ultimii 70 de ani și a ceea ce ar putea urma pe măsură ce "marea contracție" se ivește.

Începând din martie 2006, guvernul SUA a oprit publicarea rapoartelor M3, acestea fiind suma totală de bani din economie, în aproape toate formele. Care este motivul pentru asta? - nu doresc ca publicul să realizeze cât de mulți bani sunt pompați în sistem.

Indiferent de întreruperea rapoartelor de către Fed (Sistemul federal de rezerve al SUA), economiștii laici au fost capabili să urmărească independent componentele M3^{***} și ceea ce a fost observat este că, din 2006, M3 a crescut de la aproximativ 10 bilioane la 14.5 mii de miliarde până la sfârșitul anului 2008, o creștere de aproape 50% în mai puțin de 3 ani.

Cât de departe putem merge? În acest ritm, până în 2015, alimentarea cu bani va fi de aproximativ 30 bilioane de dolari.

Acum, doar pentru că banii sunt pompați în sistem nu înseamnă întotdeauna că expansiunea economică are loc. Acesta este un punct critic. De exemplu, unul din indicatorii caracteristici ai expansiunii economice este crearea de locuri de muncă. Figura 5 de mai jos arată nivelul șomajului în SUA, inclusiv componenta SGS, (Rata Alternativă a Șomajului) care reflectă metodologia actuală de raportare a șomajului ajustat pentru SGS-estimarea "muncitorilor descurajați" cum au fost definită în timpul administrației Clinton și adăugată la estimările BLS existente de nivel U-6 și șomaj,^{†††} care ia în considerare acei americani care

*** http://www.shadowstats.com/alternate_data/money-supply

††† http://www.shadowstats.com/alternate_data

nu lucrează și care nu sunt în prezent socotiți ca "șomeri" pur și simplu pentru că perioada de confirmare a luat sfârșit.

În timp ce agențiile guvernamentale oficiale au raportat că rata șomajului a fost de aproximativ 7% la sfârșitul anului 2008, o cercetare mai profundă dezvăluie că este de fapt mai aproape de 18% din populația SUA. Mai multe despre motivele acestei realități vor fi abordate în secțiunea următoare. (Externalizarea extremă (Outsourcing-ul)), dar pentru moment vom folosi această informație pentru a înțelege că infuzia actuală de bani în oferta de bani nu are efect în contextul actualei crize financiare. După cum s-a menționat mai devreme, banii nu pot fi adăugați în economie la infinit, pentru că *Datoria și Inflația* cauzate de expansiune vor depăși în cele din urmă beneficiile "creșterii". Asta se întâmplă în prezent, și nici o intervenție (bailout) de "domolire" a crizei nu are șanse de reușită.

De ce? - În principal din cauză că nivelurile datoriei sunt prea mari. Datoria totală a guvernului SUA plus datoriile private ale cetățenilor săi au fost de aproximativ 53.000.000.000.000⁺⁺⁺ în 2007 (Figura 6). Acest lucru este absurd când realizezi că în 2007, oferta totală de bani din Statele Unite (M3) a fost de numai aproximativ 12.000.000.000.000. Avem de gând acum să injectăm peste 40 mii de miliarde de dolari în economia SUA pentru a acoperi aceasta? Nu, deoarece nu numai că asta ar crea noi datorii de mii de miliarde, dar ar cauza probabil și o hiperinflație la scară mare. Dintr-un unghi diferit, PIB-ul SUA în 2007 a fost de doar aproximativ 14 bilioane!^{§§§}

Chiar acum (2009) *deflația și inflația*, au loc simultan, cu deflația, sub formă de contracție, câștigând. Cu alte cuvinte, banii dispar mai repede decât pot fi adăugați. În timp ce sistemul însuși instituie această inevitabilitate, lanțul de evenimente pentru actuala criză pare să fi început în piața imobiliară cu balonul ("bubble-ul") agresiv speculativ. După ce aceasta s-a prăbușit, Piața Derivatelor, (care deține valori care depășesc de câteva ori PIB-ul de pe întreaga planetă^{****} care a pariat pe acele credite imobiliare ipotecare, a devenit "toxică", datorită prescrierii ipotecilor. Acest lucru a declanșat falimentul băncilor de investiții; împreună cu falimentul băncilor comerciale ulterior; care conduce la falimentul corporațiilor, care necesită credite; inevitabil ajungând la concedierile din forța de muncă însăși. Această criză sistemică este globală, datorită naturii internaționale a Piețelor Financiare, acesta este motivul pentru care țările din lumea occidentală se confruntă în prezent cu probleme economice similare cu cele ale Americii. Cu toate acestea, vă rugăm să rețineți faptul că, deși pare ca și cum "bubble-ul" locuințelor și "creditele falimentare" sunt "de vină" pentru această criză, de fapt, nu sunt. Această cădere ar fi avut loc într-un fel sau altul din cauza naturii însăși a sistemului economic. Cu toate acestea, incredibila iresponsabilitate implicată în gestionarea acestui sistem deja nociv, a exagerat și accelerat foarte mult severitatea colapsului iminent, ceea ce face ca viitorul să arate foarte sumbru dacă această structură *falsă*, cunoscută sub numele de "Sistem Monetar", va fi menținută.

Tot ce a fost descris în secțiunea anterioară este de mare importanță pentru a înțelege unde ne aflăm și încotro ne îndreptăm în cadrul acestei structuri economice. Vă rugăm să rețineți că această informație este la fel de relevantă pentru non-americani, cât este pentru americani, pentru că lumea împărtășește același sistem de bază și este strâns interconectat.

Acum, ca răspuns la aceste probleme, foarte des oamenii sugerează 'reforma monetară' ca soluție. Aceste sugestii includ de regulă: revenirea la standardul aurului; scoaterea în afara legii a dobânzii; închiderea Rezervei Federale, redarea puterii de a tipări bani guvernului și permiterea distribuirii lor fără creanță de către guvern..., etc.

În timp ce aceste reforme și altele prezintă toate niște merite logice, ele nu țin cont de un fenomen de neoprit care s-a accelerat începând cu secolul 20, care a afectat foarte mult forța de muncă.

Înlocuirea muncii umane cu utilaje.

În centrul sistemului economic însuși este mecanismul *Muncii pentru Venituri*. Întregul nostru sistem economic se bazează pe ființe umane care își vând forța de muncă pe post de bun pe piața liberă. Dacă oamenii nu au opțiunea de a "lucra pentru a trăi", atunci sistemul monetar așa cum îl știm este terminat. Nimeni nu poate cumpăra bunuri, dacă nu câștigă bani. Companiile nu își pot permite să producă dacă

⁺⁺⁺ <http://mwhodges.home.att.net/nat-debt/debt-nat-b.htm>

^{§§§} <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/us.html>

^{****} Brown, Ellen, *Credit Default Swaps (Transfer al riscului de credit): Evolving Financial Meltdown and Derivative Disaster Du Jour*, webofdebt.com, 2008

consumatorul nu are putere de cumpărare. *Această problemă depășește tot ceea ce a fost discutat mai devreme în acest capitol.*

După cum John Maynard Keynes a subliniat cu dispreț în *The General Theory of Unemployment, Interest and Money (Teoria generală a folosirii forței de muncă, a dobânzii și a banilor)*:

"Suntem afectați de o nouă boală, al cărei nume nu este cunoscut cititorilor noștri încă, dar despre care vor auzi multe în anii ce vor urma - și anume 'șomajul tehnologic'. Acest lucru înseamnă șomaj datorat descoperirii a noi moduri de a economisi utilizarea muncii depășind ritmul în care găsim noi utilizări pentru muncă." ^{††††}

În timp ce politicieni, patroni și lideri de sindicat se plâng de probleme pe care ei le consideră responsabile de șomajul în creștere la nivel mondial precum externalizarea către firme străine, sau munca imigranților, **cauza reală** trece neobservată în dezbaterile publice: *Șomajul Tehnologic*.

În cuvintele lui Wassily Leontief, economist laureat al Premiului Nobel:

"Rolul oamenilor ca cel mai important factor de producție este nevoit să se diminueze, în același mod în care rolul cailor în producția agricolă a fost diminuat și apoi eliminat prin introducerea tractoarelor." ^{††††}

Din moment ce Capitalismul de Piață este construit pe logica reducerii costurilor de producție (inclusiv costul forței de muncă) pentru creșterea profiturilor, înclinația de înlocuire a muncii umane cu mașini automatizate oricând este posibilă, și este o progresie naturală a industriei. Până la urmă, o mașină nu are nevoie de pauze, nu are nevoie de asigurare de sănătate sau beneficii, și nu face parte dintr-un sindicat pretențios.

O simplă privire la statisticile istorice ale muncii în SUA pe sectoare, arată tiparul înlocuirii definitive a muncii umane de către mașini automatizate. În sectorul agricol, aproape întregul proces de muncă tradițional este efectuat acum de mașini. În 1949, mașinile realizau 6% din culesul de bumbac în Sud. În 1972, 100% din culesul bumbacului era realizat de mașini.^{§§§§} Când automatizarea a fost introdusă în SUA în sectorul de fabricație în anii '50, s-au pierdut 1,6 milioane de posturi de muncitori în 9 ani ^{*****}. În 1860, 60% din America lucra în agricultură, în timp ce în prezent sunt mai puțin de 3%.^{†††††} În 1950, 33% din muncitorii americani lucrau în fabricație, în 2002 mai erau doar 10%.^{†††††} Industria siderurgică a SUA, din 1982 până în 2002 a crescut producția de la 77 la 120 de milioane de tone, în timp ce numărul muncitorilor angajați a scăzut de la 289.000 la 74.000.^{§§§§§} În 2003, Alliance Capital a efectuat un studiu al celor mai mari 20 de economii din lume la momentul respectiv, privind perioada 1995-2002, a constatat că 31 de milioane de locuri de muncă din fabricație s-au pierdut, în timp ce producția a crescut cu 30%.^{*****}. Acest tipar de *Creștere a Productivității* și a Profitului, cuplat cu *scăderea locurilor de muncă*, este un fenomen nou și puternic, fără schimbări la orizont.

Deci... unde s-au dus toate locurile acelea de muncă? - Sectorul serviciilor. Din 1950 până în 2002, procentul americanilor angajați în industria serviciilor a crescut de la 59% la 82% ^{††††††}. În ultimii 50 de ani, sectorul serviciilor a absorbit pierderile de locuri de muncă din Agricultură și Fabricație.

Din păcate, acest tipar încetinește rapid, pe măsură ce automatizarea computerizată este introdusă și aici. Din 1983 până în 1993, băncile au redus 37% din posturile de la ghișee, și la finalul anului 2000, 90% din clienții băncilor utilizau bancomatele (ATM-uri)^{††††††}. Operatorii telefonici ai companiilor au fost aproape integral înlocuiți de sisteme computerizate de răspuns vocal, operatorii de la ghișeele oficiilor poștale sunt înlocuiți cu automate de auto-servire, în timp ce casierii sunt înlocuiți cu chioșcuri computerizate. McDonalds, de exemplu, a vorbit despre automatizarea completă a restaurantelor sale de mai mulți ani, introducerea chioșcurilor pentru a înlocui partea din față a personalului casei, și folosirea de

^{††††} Keynes, John Maynard, <i>The General Theory of Unemployment, Interest and Money,</i> 1931

^{††††} Loentief, Wassily, *National Perspective: The Definition of Problems and Opportunities (Perspectivă Națională: Definiția Problemelor și Oportunităților)*, 30 iunie

^{§§§§} Peterson, Willis, *The Cotton Harvester in Retrospect: Labor Displacement or Replacement?* St Paul, 1991, pp. 1-2

^{*****} Kahn, Tom, *Problems of the Negro Movement, Dissent*, 1964, p 115

^{†††††} "Why job growth is Stalled", *Fortune*, 3/8/93 p.52

^{†††††} http://www.usatoday.com/money/economy/2002-12-12-manufacture_x.htm

^{§§§§§} Schwartz, Nelson D. *Will 'Made in the USA' fade away?*, *Fortune* Nov 24th 2003, p. 102

^{*****} *US Weekly Economic Update: Manufacturing Payrolls Declining Globally: The Untold Story*, Alliance Bernstein Oct 2003

^{††††††} http://www.usatoday.com/money/economy/2002-12-12-manufacture_x.htm

^{††††††} *Retooling Lives*, Vision 2000 p. 43

instrumente automate de gătit, cum ar fi 'burger flippers', pentru partea din spate a personalului casei §§§§§§. Motivul pentru care nu au făcut acest lucru încă este probabil o chestiune de relații publice, pentru că ei știu cât de multe locuri de muncă s-ar fi pierdut în cazul automatizării. Nu există nici o ramură a Industriei Serviciilor care să nu fie afectată de automatizare. De fapt, dacă cineva ar dori să se gândească creativ la aplicarea tehnologiei care există în prezent, dar nu este încă aplicată în sectorul de servicii, este ușor să vezi cum, aproape peste noapte, majoritatea locurilor de muncă din sectorul de servicii ar putea fi eliminate astăzi treptat, începând cu observatori, casieri, chelneri, și operatori de telefonie.

Economistul Stephen Roach avertiza:

"Sectorul serviciilor și-a pierdut rolul de netăgăduit de motor de creație a locurilor de muncă în America."*****

În timp ce această tranziție se produce, care este sectorul nou în curs de dezvoltare care să angajeze toți acești muncitori înlocuiți? Acesta nu există... cel puțin nu încă. Deși există multe domenii de specialitate emergente în domeniul Informațiilor, acestea sunt extrem de limitate în capacitatea lor de a oferi ceva echivalent pentru a compensa numărul mare de locuri de muncă pierdute ce urmează să vină. Și în timp ce economiștii încearcă să creeze modele care să trateze problema șomajului aparent de neoprit, variind de la subvenționări guvernamentale ale locurilor de muncă (beneficii) până la noțiuni noi, cum ar fi "impozitul negativ pe venit", mulți refuză să ia în considerare ceea ce este cu adevărat necesar pentru a preveni un haos total pe această planetă. Soluția nu constă în încercarea de a "rezolva" problemele care au apărut, ci mai degrabă este timpul să transcendem acest sistem în întregime... pentru că sistemul de schimb monetar, și Capitalismul însuși, este acum complet învechit, în fața creativității tehnologice.

Rezumatul capitolului 2

Sistemul Monetar al lumii nu este nimic mai mult decât un joc. El are puțin teme în realitate. Acesta a apărut în urmă cu mii de ani, când deficitul de resurse era o problemă de zi cu zi. Oamenii de atunci aveau nevoie de o modalitate de a distribui bunuri și servicii, și de recompensare în același timp a celor care au lucrat pentru a le crea. Acest sistem de muncă pe bază de bani a fost un element de bază al societății atât de mult timp, că majoritatea oamenilor nu-și pot imagina o lume fără el. Cu toate acestea, mecanismele sistemului, atât structural cât și psihologic, au creat probleme dramatice pentru întreaga societate, de la crime monetare și tulburări emoționale, până la abuzul și exploatarea planetei și reciproc la niveluri ridicate. Lumea de astăzi este de fapt formată dintr-o serie de *mafii* tribale. Linia dintre criminalitatea organizată și afacerile tradiționale, este de fapt inexistentă. La rândul ei, întreaga lume este în contradicție cu ea însăși, cu persoane fizice, întreprinderi și țări lucrând perpetuu pentru a-și apăra ceea ce au, în același timp lucrând constant pentru a câștiga mai mult, adesea prin forță și corupție. Acum, întreaga lume este datoare ei înseși, cu sume de bani comice, în timp ce integritatea structurii financiare mondiale este pe punctul de colaps din cauza deficiențelor proprii. Cu toate acestea, chiar și cu aceste puncte notate, există o forță neprevăzută și mai puternică, care garantează dispariția definitivă a sistemului Economic așa cum îl știm, și vine sub formă de *Șomaj Tehnologic*. Ființele umane sunt înlocuite cu tehnologii avansate de automatizare într-un ritm accelerat, cauzând un dezastru de proporții fără precedent, pentru că dacă oamenii nu au locuri de muncă, aceștia nu pot sprijini economia dacă nu cumpără nimic. Această realitate este dovada finală că sistemul nostru actual este acum învechit, și dacă vrem să evităm revoltele pe străzi și sărăcia la o scară nemaiîntâlnită, va trebui să ne revizuim noțiunile tradiționaliste despre funcționarea societății la nivel fundamental.

Avem nevoie de un sistem social nou, care să fie actualizat la cunoștințele și metodele moderne.

§§§§§§ http://www.techdirt.com/articles/20030801/1345236_F.shtmls

***** Interview, 3/15/94 noted in <i>The End of Work</i> (by Jeremy Rifkin), p. 143

PARTEA A 2-A

Ce este relevant?

CAPITOLUL 3

Legea Firii (legea naturală)

Dacă ne detașăm de mediul social și examinăm lumea și pe noi înșine dintr-o perspectivă mai largă, vom tinde să constatăm că există uluitor de mult bruiaj în sistem. Cu alte cuvinte, fundamentele vieții s-au pierdut într-un ocean de obligații sociale, profesionale și financiare, multe dintre acestea fiind practic artificiale. De exemplu, nevoia de bani și venituri limitează deseori foarte mult posibilitatea de alegere a ființei umane. De regulă, munca prestată în schimbul venitului nu reflectă interesul real al persoanei respective și nici interesele societății în ansamblu. Examinând profesiile care există în ziua de azi, am tinde să constatăm că cele mai multe dintre ele nu merită decât perpetuarea "consumului ciclic". Natura aleatorie reprezintă o risipă colosală de viață și de resurse. De exemplu, o persoană care vinde asigurări aderă la o profesie care este relevantă doar pentru mecanismul intern al sistemului monetar și a cărei natură nu se bazează pe aducerea unei "contribuții reale către societate". Același lucru se poate spune și despre brokerii și agenții de bursă, precum și despre orice altă profesie care are legătură cu sectorul financiar. Aceste roluri sunt aleatorii și zadarnice, lipsite de o contribuție reală către societate pe termen lung. Deși unii pot argumenta că aceștia joacă zilnic un rol important pentru populație în cadrul sistemului economic, este timpul să ne detașăm cu adevărat și să începem să ne îndreptăm eforturile asupra aspectelor sociale cu adevărat relevante pentru progresul social...și nu spre profesii aleatorii născocite pentru a storce bani de la cel de lângă noi. Acest lucru nu este decât o risipă de viață.

În consecință, întregul sistem de învățământ în ziua de astăzi este nimic mai mult decât o fabrică ce produce și taie fursecuri preparând oamenii în cea mai mare parte pentru roluri profesionale predefinite. Acest element al vieții umane a devenit atât de înrădăcinat în mod tradițional, de faptul că în mod fals iau în considerare conceptul "având un loc de muncă" ca un fel de formă de instinct uman. Chiar și părinții vor întreba copiii lor "Ce vrei să fii când vei fi mare?" ca și cum e vorba doar un singur lucru. Acest lucru este îngrijorător și o încălcare (și subminare) a potențialului uman.

Acum, de dragul argumentării, haideți să lăsăm deoparte tiparele comportamentale actuale din societate și să ne uităm în ce mod este condusă societatea și să ne concentrăm pe ceea ce este real. Să ne întrebăm:

care sunt aspectele cvasi-empirice ale naturii și ce ne învață aceste constatări despre modul în care ar trebui să ne determinăm comportamentul pe planeta noastră?

Legea naturală numărul 1

Orice ființă umană are nevoie de hrana adecvată, aer și apă curată și așadar trebuie să respecte procesul de simbioză cu mediul.

În primul rând, 40% din decese de pe întreg globul sunt acum cauzate de poluarea apei, a pământului și a aerului. ⁺⁺⁺⁺⁺. Cum poate societatea să ia în serios aceste probleme atunci când nu putem păstra chiar și energia noastră vitală, sprijinind resursele naturale și procesele în forma lor naturală?! De ce sunt mulți din așa-ziii oamenii de știință implicați și care lucrează în prezent asupra intereselor ezoterice cum ar fi "câmpuri cuantice", "găuri negre", Terra-formarea "altor planete, atunci când nu putem să avem grijă de noi înșine aici?!

De fapt, majoritatea oamenilor nu înțeleg sau nu iau în considerare interconectivitatea naturii și a lanțului de procese de unde vin hrana noastră, aerul și apa, în prezent. Cu toate acestea, dacă vom examina și vom învăța din aceste procese, un tren de raționamente logic, cuplat cu deducția sugestivă, ne va ghida la comportamentele umane adecvate, care ne vor ajuta să ne împlinim nevoile noastre.

De exemplu, apa și aerul sunt în mod natural resurse abundente planetare care cer numai ca noi, populația umană, să le menținem pentru a le prezerva sursele. Din păcate, sistemul nostru impulsiv, îngust, de profit cu deficiențe de vedere a văzut că apa utilizabilă se apropie acum de deficitul de criză, pentru că

industria continuă să polueze sistemul la fiecare pas. Aerul, pe de altă parte, în timp ce încă este foarte abundent în ansamblu, a fost puternic poluat în zonele de mare concentrare umană, însă, în Asia se poartă deja măștile de față de mulți atunci când oamenii se plimbă. Desigur, aerul și apa poluată tind să conducă la nenumărate alte probleme. Numai în Statele Unite, aproximativ 3 milioane de tone de substanțe chimice toxice sunt eliberate în mediu pe an - care contribuie la malformații congenitale, tulburări ale sistemului imunitar, cancer și multe alte probleme grave de sănătate.†††††††††† La rândul său, chiar și sursele procesărilor noastre de aer și apă sunt compromise. De la ploii acide la defrișări, vedem o continuă distrugere a ceea ce a fost odată o abundență naturală și un mediu curat și sănătos.

Referitor la producerea de hrană, trebuie să notăm că industria azi face tot posibilul să producă cea mai ieftină și mai competitivă hrană, în timp ce sacrifică sănătatea nutrienților. De exemplu, o mare cantitate din hrana de azi are ceea ce este numit "sirop de porumb bogat în fructoză". Acest substituent ieftin al trestiei de zahăr s-a demonstrat ca mărește riscul de diabet și creează alte probleme substanțiale sănătății. De ce îl folosim?... pentru că este profitabil și publicul, care mereu își face probleme legate de cost, îl cumpără pentru că este mai ieftin. §§§§§§§§§§

Relația Simbiotică a proceselor naturale sunt un sistem de referință integrat, privind înțelegerea modului cum funcționează lumea cu adevărat, prin Investigare științifică. Comportamentul nostru trebuie să fie călăuzit de prioritatea urmării celui mai ridicat grad de optimizare și îngrijire a circumstanțelor care conservă și maximizează abundența și calitatea necesităților noastre în viață. Din păcate, acest lucru nu se întâmplă.

Faptic, durabilitatea mediului și existența noastră este în pericol sever și este impusă de metodele actuale pe care le folosim. Sistemul monetar continuă să funcționeze cu interes de câștig pe termen scurt, ignorând distrugerea pe termen lung. Iar ceea ce denotă legea naturală, este că avem nevoie de aer de înaltă calitate, hrană și apă pentru a trăi, prin urmare, trebuie depășit orice alt sistem care perturbă, sau creează tendința să perturbe, procesele simbiotice de mediu, care să păstreze nevoile noastre de bază în echilibru cu natura. Dacă nu, consecințele încălcării noastre a prezentei legi a naturii atât în trecut cât și în prezent ne-ar putea duce într-un punct fără întoarcere privind poluarea mediului - și, astfel, supraviețuirea rasei umane va fi amenințată.

Legea naturală numărul 2

Singura constantă este schimbarea și înțelegerea umană, și acestea sunt întotdeauna în tranziție.

Nu există nici o dovadă care să susțină ideea că tot ce este adevărat astăzi își va menține integritatea și mâine. Și da, în mod paradoxal, acest lucru este valabil și pentru tot ceea ce citiți aici. În timp ce anumite fenomene naturale observate pot părea fenomene empirice bazate pe dovezi științifice în momentul de față, chiar particularitatea fiecărei noțiuni va fi întotdeauna modificată, pentru că instrumentele noastre și metodele de analiză și de măsurare sunt mereu în schimbare și, sperăm, îmbunătățire.

În cuvintele lui C.J. Keyser: "Siguranța absolută este un privilegiu al minților needucate și fanatice."*****

Pe scurt, despre noțiuni apărute cu brutalitate de-a lungul istoriei, de la ideea că pământul este plat la ideea că soarele se învârtă în jurul pământului, învățăm că intelectul nostru se schimbă constant și, la rândul său, oamenii trebuie să își țină mințile deschise la noi idei pe cât posibil, chiar dacă e în joc propria identitate. Este un efect secundar nedorit faptul că în cultura modernă, o mare cantitate de ego este implicată în crearea de credințe și valori. Religia de exemplu, tinde să țină strâns la ideile învechite despre lume, care adesea reflectă o înțelegere a realității ce duce înapoi în timp acum mii de ani. Datorită construcției multor idei religioase, care amenință cu consecințe metafizice (rai/iad) pe cei care îi contrazic învățăturile, mulți oameni din lumea de azi mențin aceste idei învechite din frică, rejectând noi informații care i-ar putea ajuta în viață, să nu mai menționăm că ar ajuta societatea în ansamblul său. Desigur, religia nu este singura în a

†††††††††† http://www.eurekalert.org/pub_releases/2007-08/cuns-pc4081307.php

§§§§§§§§§§ <http://www.diabeteshealth.com/read/2008/08/20/4274/the-dangers-of-high-fructose-corn-syrup/>

***** Fresco and Keyes, *Looking Forward*, Barnes, 1969, p. 62

perpetua asta, pentru că mulți oameni tind să creadă că ceea ce ei consideră a fi drept și corect este adevăr universal. Aceasta, desigur, are sens, pentru că societatea azi de multe ori îi ignora pe cei care "nu știu".

Tot ceea ce noi gândim și "știm" sunt doar probabilități și prin metodele moderne de analiză, care s-au dovedit a aduce beneficii pro-active societății pentru o perioadă lungă de timp, noi putem acum să ne cântărim puterea de a înțelege și ceea ce credem pe cât posibil, în intervale de la cel mai puțin probabil la cel mai probabil, bazat nu pe opinia subiectivă a unui om, ci pe răspunsuri concrete de feedback de la mediul înconjurător.

Metoda științifică:

Natura însăși are propriile seturi de legi, și nu are capacitatea de a recunoaște sau să îi pese de ce crezi tu sau alții că este adevărat. Dat fiind această realitate, este în interesul nostru să învățăm să ne alineem cu natura pe cât de mult posibil. Mergând în direcția curentului oceanului este mult mai ușor decât a ne împotrivi lui... și în timp ce cineva ar putea crede cu toată puterea că poate merge pe tavan fără nici un ajutor, Legea Gravației nu îi va permite.

Cea mai cunoscută metodă pentru descoperiri și aplicare a legilor naturii este numită: "Metoda Științifică".

Metoda Științifică este bazată pe 3 pași:

- 1) Recunoașterea unei idei noi sau a unei probleme care trebuie rezolvată.
- 2) Utilizarea raționamentului logic ("Logic" se definește ca fiind: o metodă de gândire umană care implică o gândire liniară, pas-cu-pas, *cauză și efect* în maniera orientată, luând în considerare cât mai multe informații relevante în cazul în care este posibil, pentru a ajunge la o concluzie sau la o ipoteză), pentru a crea o ipoteză, luând în considerare toate informațiile disponibile.
- 3) Testarea ipotezei în lumea fizică prin observație.

Metoda științifică se referă la un grup de tehnici utilizate pentru investigarea fenomenelor; captarea de noi cunoștințe; corectarea și integrarea cunoștințelor precedente și aplicarea acestor cunoștințe. Tehnicile utilizate constau în metode de observație empirice, (precum măsurarea), plus ipoteze motivate și, în final, punerea acestor ipoteze la test în viața reală pentru obținerea de feedback-uri referitoare la validitatea ideilor. Toate concluziile au nevoie de dovezi testabile, nu doar inferențe sau motive. În timp ce motivația logică este importantă în desfășurarea anchetei științifice, este totuși producătoare de erori, pentru că fiecare dintre noi avem cunoștințele limitate.

Un astfel de exemplu îl avem din vechime de pe timpul lui Aristotel (384 BC - 322BC). Prin gândirea lui logică bazată pe ceea ce se cunoștea la vremea respectivă a emis ipoteza că un obiect mai greu va cădea mai repede ca un obiect mai ușor, ambele obiecte fiind din același material și aceeași formă. El a dedus logic că, cu cât un obiect este mai greu, cu atât va cădea mai repede acel obiect în vid. Dar el nu a testat ideea. Din cauza greșelilor în utilizarea corectă a metodei științifice, lumea a trebuit să aștepte 2000 de ani pentru ca Galileo să pună în sfârșit la testare ipoteza lui Aristotel... el a descoperit că Aristotel a greșit - greutatea nu determină viteza cu care un corp cade în vid.

Problema aici este că nu contează cât de corect ar suna concluzia noastră, noi trebuie să o testăm. Dacă turnăm apă peste un lemn care arde, focul se va stinge cel mai probabil. Aceasta ne dă o anumită cantitate de informații din care putem deduce: "Apa stinge focul". În timp ce această teorie ar putea fi adevărată pentru majoritatea scenariilor, dacă torni apă pe un combustibil în flăcări, combustibilul se va ridica deasupra apei și flăcările ar continua să se împrăștie. Deci ipoteza că "Apa stinge focul" nu este întru-totul adevărată, și va trebui să luăm în considerare metoda Științifică în funcție de atitudine și perspectivă. Nu contează cât de corect ar părea ceva, putem să testăm asta prin observații și putem vedea dacă este validă.

Metoda științifică este, de asemenea, o atitudine, o perspectivă. Nu contează cât de "bine" poate *părea* ceva, vom verifica din afară, prin testare observațională și de fapt, *vom vedea dacă acesta își menține valabilitatea*. De fapt, noi ar trebui să fim foarte sceptici față de *orice* se susține și nu poate fi văzut sau testat în lumea fizică.

În vorbele lui Stuart Chase: "[Metoda științifică] se interesează de cum merg lucrurile, nu de cum ar trebui să se întâmple. Majoritatea din noi suntem oameni de știință amatori, deși doar rareori suntem

conștienți de asta... Metoda științifică nu are legătură neaparat cu laboratoarele și reactoarele de fisiune sau nici cel puțin cu bețe de măsură; este o metodă de a privi lucrurile, un mod de a obține cunoașterea din lumea externă care stă fixă și nu o ia rătăcitor ca porțițele în jocul lui Alice de croquet. ††††††††

Metoda științifică de cercetare a fost cea care i-a ajutat pe oameni să ia cunoștință de ei înșiși și de lumea fizică. De bine sau rău, practic este ceea ce a stat în spatele a toate avantajele care au îmbunătățit viața noastră. Deși unii ar putea să polemizeze despre ce reprezintă aceste avantaje aduse, nu e nimic în viața noastră care să aprindă candela către marea vastitate de creații și libertate pe care știința le-a făcut posibile. Toate beneficiile fizice și materiale de care omenirea se bucură se datorează metodei științifice. De la lumina electrică, de la mașina de țesut, de la Penicilină, la telefon, până la internet... știința continuă să facă posibil ceea ce înainte era considerat imposibil. Chiar și cel mai fervent, tradiționalist credincios religios se va lăsa în mâna științei și va apela la ajutorul medical în cazul unei urgențe.

Cu toate acestea, mulți din lumea noastră romanticizată încă mai au tendința să creadă că știința e ceva rece, un mediu fără inimă, în timp ce citează expresii atrocitate ca bomba atomică în dezavantajul perspectivei științifice. În realitate, știința și tehnologia sunt doar unelte, și ca orice altceva, pot fi utilizate în scopuri constructive sau distructive. Aceasta e la alegerea noastră.

Echilibrul Dinamic

"Echilibrul Dinamic" apare când două sau mai multe procese opozante procesează la aceeași rată. Să zicem ca un exemplu simplu, că ai o insulă mică cu o cultură (1) anuală crescândă de morcovi, (2) o familie de iepuri și o familie de lupi (3) Iepurii au nevoie de morcovi ca să mănânce și să supraviețuiască, lupii au nevoie de iepuri ca să mănânce și să supraviețuiască. În fiecare parte e nevoie de un echilibru care trebuie să existe pe baza puterii de susținere a insulei. Dacă nu sunt îndeajuns de mulți morcovi să hrănească populația curentă de iepuri, unii iepuri nu or să supraviețuiască. Dacă nu sunt îndeajuns de mulți iepuri care să hrănească lupii, unii din lupi nu or să supraviețuiască. Dacă cultura este distrusă de inundații, atunci nimeni nu supraviețuiește.

Cu alte cuvinte, există un echilibru în lumea fizică, care dictează, la un anumit nivel, care sunt posibilitățile pentru acele organisme care utilizează resursele disponibile pentru supraviețuire. Cu respect pentru planeta noastră, putem numi acestea "capacitatea de susținere a pământului".

Datorită sistemului monetar majoritatea materiilor prime de pe planetă sunt deținute de corporații private. Aceste corporații nu își dezvăluie activele în mod onest deoarece acest lucru ar avea implicații financiare. Mai rău, este în interesul acestor corporații să perpetueze pe cât posibil lipsa unui produs, pentru că asta înseamnă mai multă valoare per bucată, și prin urmare, mai mult profit.

Managementul uman al Echilibrului Dinamic pe această planetă, care este variabila cea mai importantă referitoare la managementul societății înseși, nu poate veni decât dacă înțelegem mai întâi care este capacitatea de susținere a planetei. Nevoile oamenilor trebuie să fie mai întâi puse în balanță cu resursele planetei.

Astea fiind spuse, ce știm și ce putem deduce despre sursele de energie disponibile?

Nevoile fundamentale ale supraviețuirii omului în societate constau în:

Energie

Materiale folosite în Industrie/Tehnologie

Hrană, aer și apă

(1) Energia este piatra de căpătâi a societății de azi. Este unul dintre factorii critici ai funcționalității societății. Sursele regenerabile de energie trebuie să fie primele lucruri care sunt accesate. Din fericire, rezultatele sunt cât se poate de pozitive. La începutul secolului 21, o mare varietate de energii regenerabile au fost descoperite, multe cu potențial extrem de mare, cu mult mai mare decât așteptările umanității. Era petrolului și a combustibililor fosili, împreună cu toată poluarea, se apropie de final. Nu mai este nici un motiv să ardem combustibili fosili, afară de motivele orientate spre profit, interese vaste care țin noua energie

†††††††† Chase, Stuart, *Tyranny of Words*, Harcourt Brace, NY, 1938, pp.-123-24

mult în urmă. Țineți minte, ultimul lucru pe care Industria Energetică și-l dorește este abundența, pentru că asta va genera o scădere a profitului în sistemul monetar.

Acum, una din cele mai importante surse de energie pe care o putem folosi este Energia Geotermală. Un raport din 2006 al MIT referitor la energia geotermală a descoperit că 13000 ZettaJouli de energie sunt momentan disponibili pe pământ din care 2000 de ZettaJouli sunt utilizabili ușor ajutați fiind de tehnologia îmbunătățită. Întreaga energie consumată de țările actuale este de jumătate de ZettaJoul pe an, asta înseamnă că 4000 de ani ne vom putea alimenta energetic doar din asta. Și când înțelegem că energia termică a pământului este regenerată constant, energia aceasta este practic nelimitată și poate fi utilizată pentru totdeauna.

Energia Geotermală pe de o parte, Solară, Eoliană, Valurile și Mareele de cealaltă parte, oferă de asemenea posibilități importante de acoperire a nevoii de energie dacă sunt folosite eficient cu ajutorul tehnologiei. Energia solară care radiază Pământul în fiecare an este de 10 000 de ori mai mare decât necesarul de energie global. Problema nu este deci lipsa - ci tehnologia care să o valorifice eficient. De la simplele celule fotovoltaice care pot capta energia și apoi stoca în baterii pentru uzul personal, la panouri solare de mari dimensiuni, noua tehnologie vine permanent cu noi idei în îmbunătățirea acestui potențial. Puterea vântului, în timp ce este considerată ca slabă și inpractică, este mult mai puternică decât crede lumea. Studiile Departamentului pe probleme de Energie al U.S. a ajuns la concluzia că vântul de pe Platourile Mari din Texas, Kansas și Nordul Dakotei ar putea produce îndeajunsă energie să alimenteze întreaga națiune. Mai mult, un studiu din 2005 al Universității din Stanford publicat în Jurnalul de Cercetări Geofizice a descoperit că dacă ar fi valorificate doar 20 de procente din potențialul vântului la nivel global, ar putea fi satisfăcute toate nevoile energetice ale lumii. Și apoi există puterea mareelor și a valurilor. Puterea mareelor se datorează schimbării presiunii. În oceane instalând turbine care să capteze această mișcare, generăm energie. Instalând astfel de turbine în fața Curentului din Golf, Curentului Islandic, curenții marini pot deveni utili. În Marea Britanie, 42 de locuri sunt potențial disponibile și se prognozează că 34% din energia Regatelor Unite poate proveni doar din Puterea Mareelor. Mai mult, Puterea Valurilor, prin extragerea energiei din valurile de pe suprafața oceanelor, se crede că ar furniza un potențial de 80000 de TWH pe an. Asta înseamnă că 50% din energia utilizată pe planetă ar putea veni doar de aici.***** Este important de punctat că energia mareelor, valurilor, soarelui și vântului nu necesită prelucrarea artificială a niciunei alte energii, cum ar fi cărbunele, petrolul, gazul, biogazul, hidrogenul și multe altele.

Adevărul este că, energia este foarte abundentă pe această planetă.

Singurul motiv pentru care oamenii cred că este rară se datorează sistemului monetar/capitalist și tendinței lui de a produce această raritate.

(2) Următoarea întrebare este despre materialele folosite în industrie. Poate pământul susține cu un număr mare de resurse materiale, cum ar fi lemn, fier, aluminiu sau bumbac populația lumii?

Tot ce vezi în jur este format din particule mici numite atomi. Există multe tipuri de atomi, fiecare cu o combinație specială de protoni, neutroni și electroni. Aceste tipuri diferite de atomi se numesc elemente. Există momentan 118 elemente în Tabelul Periodic dintre care 92 sunt naturale disponibile în lume (celelalte 26 sunt create sintetic) și aceste elemente alcătuiesc totul în jurul nostru. Categoria Metalelor este cea mai importantă, pentru că se topesc la o temperatură relativ înaltă; forma lor poate fi schimbată ușor în fire subțiri sau pot fi trase în foi fără să se fărâmițeze și sunt parcurse de căldură și de electricitate ușor. Asta le face foarte utile în producerea de aplicații creative/industriale. Aceste metale pot fi găsite în crusta pământului sau în oceane, în formă pură, sau cel mai des, se extrag din minereuri. Rezerva Globală de Minerale e momentan

***** <http://encyclopedia2.thefreedictionary.com/solar+energy>
http://www.redorbit.com/news/science/1637594/research_highlights_potential_for_improved_solar_cells
U.S. National Renewable Energy Laboratory". February 6th 2007
1980-2004, Energy Information Administration, Departamentul american de Energie

măsurată de producția comercială. Din păcate, aceasta nu ne dă o imagine reală a cantității disponibile. În timp ce anumite elemente/minerale sunt foarte abundente, cum ar fi Siliciul, Aluminiul sau Fierul, altele sunt din ce în ce mai puține cum ar fi cuprul, plumbul, zincul, aurul și argintul. Din câte știe acest autor, nu a fost niciodată făcut un studiu geologic al mineralelor/elementelor pământului, decât studii regionale. Acesta trebuie făcut în viitor. §§§§§§§§

Acum, în total, sunt 3 componente de bază în înțelegerea capacității de susținere a pământului: (a) Cunoașterea exactă a ceea ce conține pământul ca și elemente componente / materiale, (b) Unde se află tehnologia și în ce măsură poate crea înlocuitori sintetici pentru anumite elemente / materiale. (c) Cum organizează/gestionează societatea utilizarea acestor elemente / materiale.

(a) Trebuie să avem o analiză completă a tuturor resurselor planetare. Acest lucru ne va oferi informații de bază despre cum să procedăm cu operațiunile noastre. De exemplu, dacă avem un acru de pământ pe care dorim să facem agricultură, primul lucru pe care ar trebui să-l facem ar fi să testăm solul pentru a înțelege ce tip de proprietăți are. Aceste informații ar avea o relație directă cu ceea ce poate fi cultivat. Acest lucru ar constitui "capacitatea de întreținere" a respectivului teren, ca să spunem așa. Dintr-o perspectivă planetară, aceste lucruri sunt informații critice care au efect direct asupra procesului de luare a deciziei.

(b) Diferența între prezent și trecut este capacitatea noastră crescută de creație, prin metode științifice, pentru a rezolva problemele. În ceea ce privește materialele limitate, găsirea înlocuitorilor este un domeniu important. De exemplu, diamantele au fost mult timp considerate o resursă foarte valoroasă, limitată. O aplicație a acestui mineral este pe o mașină de precizie pentru tăiat. Cu toate acestea, acum, odată cu apariția diamantelor sintetice produse într-un laborator, aceste instrumente nu mai au nevoie de cele originale, foarte scumpe. Multe materiale industriale de azi, au acum omologi de sinteză și acest mediu de rezolvare a problemelor științifice este foarte activ. De fapt, lipsa oricărei materii prime este relevantă numai în raport cu volumul de muncă investit pentru găsirea unui înlocuitor sau soluții.

(c) Mai importantă decât înlocuitorii și soluțiile este însăși natura noastră de utilizare a resurselor planetare. Acest lucru este chiar punctul cel mai important în dezbateră cu privire la capacitatea de susținere a pământului. Așa cum ați observat înainte, funcționarea lumii în cadrul unui sistem monetar, recompensează deficitul, deteriorarea planificată, deșeurile, poluarea și multiplicitatea. Producția finală în lumea de azi este uimitoare în comparație cu trecutul. Prin utilizarea tehnologiei, suntem capabili să producem mai mult cu oameni mult mai puțini, mai rapid decât în orice alt moment din istorie. Cu toate acestea, datorită sistemului de profit, există de tone de producători care produc aceleași lucruri, care concurează pentru cota de piață. Elementele lor sunt în mod inerent inferioare din momentul în care acestea sunt fabricate, pentru că producătorul a limitat calitatea materialelor pe care le utilizează, pentru a reduce costurile lor. Deoarece este un sistem competitiv, risipa este uimitoare, cu materii prime prețioase folosite iar și iar în produse inferioare, care ajung în final în depozitele de deșeuri. De asemenea, manipularea publicului în căutarea inutilității, bazate pe vanitate, a agravat risipa. Amintiți-vă, sistemul monetar poate funcționa doar dacă există "consumul ciclic". Acest lucru conduce la risipă de resurse.

Cauza reală a deficitului de pe planetă are mai puțin de a face cu resursele disponibile, și are mai mult de a face cu conduita noastră de risipă și a modurilor de exploatare. Practic, nici o atenție nu este dată privind conservarea sau strategia folosirii resurselor până când nu este prea târziu. Într-o societate sănătoasă, materiile prime ale planetei ar putea fi accesate, industria s-ar putea organiza ca un întreg, pentru a produce în raport cu ceea ce era disponibil și fiecare element produs va putea fi proiectat să dureze cât mai mult timp posibil, determinând reducerea producției industriale și, prin urmare, conservarea resurselor.

(3) Acum, când vine vorba de producția de alimente și de conservare a apei, aceleași probleme de poluare a sistemului monetar, de reducere a costurilor, a proceselor și a deficitului ce intră în joc. (Reducerea risipei scade profiturile. În cazul în care se prelucrează din nou deșeurile, mai degrabă decât să se arunce, acest lucru este mai costisitor.) Apa acoperă 70% din suprafața pământului. Progresele tehnologice, cum ar fi procesele de desalinizare pot face apă proaspătă, atât din apa de mare cât și din surse de apă menajeră folosind osmoza inversă. Acesta este încă un alt exemplu al modului în care tehnologia reprezintă la fel de mult o parte din managementul resurselor ca resursele în sine. Ideea că apa este o resursă rară utilă este

valabilă numai în relația cu metodele limitate pe care le folosim în prezent, împreună cu poluarea industrială, care există zi de zi.

Producția alimentară se extinde, de asemenea, în cadrul spectrului de frecvențe tehnologice, prin crearea de noi metode vaste de cultivare. De exemplu, suprafața pământului este într-adevăr abuzată, cu prețioasele sale soluri fertile fiind corupte prin indiferența metodelor agricole. Conform unor rapoarte, pierdem sol fertil la o rată de 1% pe an, în timp ce Academia Națională de Științe a stabilit că terenurilor agricole în SUA sunt în curs de erodare de cel puțin 10 ori mai repede decât timpul necesar pentru ca solul pierdut să fie înlocuit. Solul fertil este superior, stratul cel mai de suprafață al solului, de obicei în partea de sus 2 - 8 cm. El are cea mai mare concentrație de materie organică și microorganisme și apare ca solul cu cea mai mare activitate biologică a Pământului. Plantele, în general, își concentrează rădăcinile lor în sol și obțin cei mai mulți dintre nutrienții lor din acest strat. Din fericire, oamenii de știință au inventat o nouă formă de sol pentru agricultură, numită "Hydroponics". Acest mediu nou și puternic lasă o mare de opțiuni pentru populația umană, nu numai în compensarea pentru daunele care le-am cauzat, dar și prin dezvoltarea posibilității de când și unde pot fi cultivate produsele alimentare. Cu agricultura hidroponică, am putea crește, teoretic, produse alimentare în mijlocul deșertului, cu irigare corespunzătoare sau prin atingerea, ajungerea în jos, la masa de apă. Alte posibilități neexploatate de producție a alimentelor includ mai multe punți suspendate în ferme subacvatice în ocean, precum și instalații aeriene. Concluzia este că producția de alimente este deficitară în măsura în care decidem că este. Dacă alegem să devină inteligentă și strategică cu metodele noastre de producție, păstrând în același timp mediul înconjurător și să profităm din plin de invențiile științifice care să maximizeze capacitatea noastră de producție a alimentelor, metodele de reducere a risipei și ineficiența, alimentația sănătoasă poate fi la fel de bogată ca și apa în sine. Copiii înfomețați din lume nu sunt așa din cauza lipsei de hrană disponibilă. Aceasta se datorează lipsei puterii de cumpărare, și nu deficitului cu adevărat, lipsă care provoacă decese inutile a milioane de oameni pe an.

Sumar capitolul 3

Echilibru dinamic al planetei Pământ în raport cu specia umană nu este un sistem rigid. Depinde de noi să păstrăm lucrurile în echilibru prin gestionarea inteligentă a resurselor pământului. Dacă acest lucru se face în mod corect, nu există nici o dovadă care să susțină că nu putem avea abundența din toate. Cele trei atribute de management sunt 1) Cunoașterea materiilor prime disponibile 2) Acțiune în mod proactiv pentru a depăși orice deficiență prin înlocuitori strategici 3) Folosirea tehnologiei în toate fațetele în scopul de a maximiza producția de înaltă calitate, a minimiza impactul asupra mediului și de soluționare a problemelor în general. Natura are legile ei și este în interesul nostru să o recunoaștem, aliniind comportamentul nostru în consecință. Noi trebuie să fim pregătiți pentru a afla că ceea ce credem noi ca fiind adevărat astăzi, mâine va fi reactualizat. Aceasta este natura emergentă a cunoștințelor. Să învățăm din greșelile noastre. Toate erorile sunt de fapt cadouri, pentru că ele ne pot aduce la un nivel mai ridicat de înțelegere. Metoda științifică, cu gândirea logică la bază, cu probe și dovezi verificabile, este filozofia care ne ghidează să rezolvăm problemele și să îmbunătățim calitatea vieții umane.

CAPITOLUL 4

Mijloacele Evoluției Sociale

Ce vrem noi? Cum vom ajunge acolo? Ce instrumente ne trebuie?

Valorile noastre constau în ce găsim noi ca fiind important; de ceea ce ne pasă; ceea ce vrem și ceea ce nu vrem în viață. Valorile nu sunt inflexibile și eterne, însă aceste valori impuse unei persoane de la o vârstă fragedă, au puterea de a se perpetua. Îndoctrinarea tradițională, cum ar fi convingerile naționaliste sau religioase, pot deveni piloni ai identității unei persoane și care sunt greu de depășit din punct de vedere emoțional. De fapt, valorile umane provin din mediul înconjurător. Dacă ar fi să luați un copil la naștere dintr-o familie de culoare albă a clasei de mijloc americane și l-am plasa în Orientul Mijlociu, într-o familie arabă islamică, acel copil ar putea fi crescut, cel mai probabil, vorbind limba arabă și ar deveni musulman, deținând acele valori tradiționale care i-ar fi fost predate de familie și cultura socială.

Cele mai multe dintre valorile noastre tradiționale au fost efectiv stabilite cu mult timp în urmă. De exemplu, Biblia spune: "Să-ți câștigi existența prin sudoarea frunții tale". Ce se întâmplă dacă societatea nu a avut nevoie de tine să lucrezi pentru bani? Cum ar putea fi aceasta valoarea adevărată? În fapt, valorile devin depășite, la fel ca și cunoștințele și orice altceva. În ceea ce privește constatările actuale ale științei, cele mai multe dintre valorile societății, par a fi depășite de mii de ani.

Acestea fiind spuse, să ne oprim acum pentru o clipă și să decidem care din obiectivele noastre evaluate, sunt atât personale cât și sociale. Mișcarea Zeitgeist, împreună cu Proiectul Venus, are un set de valori sociale și, prin urmare, obiective, pe care le simțim ca fiind critice pentru dezvoltarea durabilă a speciilor.

Obiective

Curățarea aerului și apei, alimente hrănitoare, abundența materialelor, transport rapid, curat, și eficient, educație relevantă, servicii de sănătate publică, sfârșitul războiului, libertăți personale, un mediu care să ne permită în mod constant îmbunătățirea abilităților noastre, extensia umanității, stress redus și criminalitate redusă.

Aceste obiective sociale nu sunt complexe sau iraționale. De fapt, mulți vor constata că filosofii seculari și religioși au încercat poetic să abordeze aceste speranțe de milenii.

Metode

Acum, cu obiectivele de bază stabilite, trebuie să ne gândim apoi la metodele care pot fi utilizate în scopul de a atinge aceste obiective. Fără echivoc, metoda științifică este instrumentul cel mai puternic pe care îl știm. Observația, Logica și Testarea, sunt instrumente mai puternice decât superstiția, intuiția și metafizica.

Cităm din cuvintele lui Karl Pearson: "Nu există nici o scurtătură spre adevăr, nici o cale de a dobândi cunoștințe din univers, cu excepția porții de acces a metodei științifice."*****

Utilizarea inteligentă a metodelor științifice, este cea care ne-a adus tot ceea ce ne ajută în viața noastră de zi cu zi. Aplicarea științei la organizarea socială ca întreg este următorul pas în evoluția noastră. (Vă rugăm să consultați capitolul 3 pentru mai multe precizări despre metodologia științifică)

Instrumente

Instrumentele materiale de care avem nevoie pentru a realiza obiectivele noastre provin din utilizarea Tehnologiei. De la un ciocan simplu, la o tehnologie de înaltă, la uzine de producție complet automatizate, invențiile tehnologice continuă să ușureze metodele de producție, în timp ce, de asemenea, în mod constant fac posibil, ceea ce o dată a fost considerat imposibil .

Istoria tehnologiei arată extraordinar, accelerând dezvoltarea. Cuplate cu metoda științifică de gândire, instrumentele tehnologice aflate în prezent la dispoziția noastră, au capacitatea de a schimba în mod radical omenirea în moduri pe care cei mai mulți le-ar găsi prea fantastice pentru a fi adevărate. Dacă a-ți

***** Pearson, Karl, *The Grammar of Science*, 1911 p.17

explica funcționarea telefonului mobil unui om din secolul al 12-lea, el ar fi, probabil, șocat, "magicul" instrument fiind dincolo de puterea lui de înțelegere.

O caracteristică a tehnologiei este capacitatea sa de a sfida constant, ceea ce este considerat imposibil.

Cuvintele Dr. George Gallup:

"La fiecare moment al istoriei, omul și-a asumat faptul că civilizația și-a atins apogeul. Îngust la minte, a refuzat să se plaseze pe el însuși pe scara timpului, care ajunge la mii și milioane de ani în viitor, la fel ca și în trecut. Privită din punctul de vedere al cifrei de 8000 ani, prin urmare, - aproximativ perioada istoriei înregistrate - progresele omului până în prezent pot să apară mult mai puțin impresionante decât cele din zilele noastre. ⁺⁺⁺⁺⁺ <

La începutul secolului 20, cei mai mulți oameni de știință, teoretic, au convenit că avionul era imposibil. Cu toate acestea, frații Wright au fost prea ocupați cu înșurubarea unui motor cu gaz la niste aripi în magazinul lor de biciclete ca să le pese de opinii eronate. Curând după aceea, au sfidat autoritățile și au inventat ceva considerat imposibil odată - "Mașina Zburătoare".

Adevărul este că, atunci când un om de știință îți spune că ceva este posibil, probabil este corect. Cu toate acestea, atunci când cineva ezită, și-ți spune că ceva este imposibil, este cel mai probabil greșit. Știința și tehnologia au continuat să sfideze ipoteze, înainte de imposibilitate, și vor continua să facă acest lucru. Se poate afirma cu siguranță, că indiferent de previziunile pentru viitor din punct de vedere tehnologic, și oricât vor părea astăzi imposibile și "ridicole" din punct de vedere al înțelegerii și metodelor, multe din previziuni vor fi atinse și depășite.

Procesul:

Acum, revenind la privirea de ansamblu, cele trei atribute de evoluție personală și socială sunt următoarele:

1. Obiectivele noastre
2. Metodele de gândire
3. Instrumentele necesare pentru a le realiza.

Ne definim obiectivele noastre bazându-ne pe valori, utilizăm Metoda Științifică pentru a rezolva problemele și de a crea/testa ipotezele, și valorificăm tehnologia pentru a transforma obiectivele în realitate. Este important de subliniat faptul că această generalizare nu este liniară și fiecare parte are o influență asupra celorlalte părți. De exemplu, valorile noastre sunt adesea alterate de modificări în tehnologie, împreună cu motivarea logică a metodei științifice. În cazul în care o persoană este crescută cu un sistem de valori, pentru a-i "ajuta pe cei săraci" și apoi se regăsește într-un mediu unde nu există săracie, posibil ca urmare a progresului tehnologic, această valoare nu ar avea nici o bază pentru a exista.

În definitiv, continua noastră schimbare de valori este atributul cel mai important care afectează evoluția noastră socială. Valorile relevante sunt doar cele care își aduc aportul la îmbunătățirea societății, precum și cele care împiedică dezvoltarea acesteia.

Sumar capitolul 4:

Abordarea noastră pentru evoluția socială începe cu valorile noastre. Valorile noastre sunt combinații de reflecții personale prin intermediul cunoștințelor noastre dobândite, cuplate cu îndochinarile culturale, tradiționaliste, ale mediului în care ne-am născut. Odată cu trecerea timpului, ne schimbăm și valorile. Din nefericire, majoritatea valorilor oamenilor de astăzi vin de la un sistem social care este în mare măsură depășit în ceea ce privește relația sa cu știința modernă și tehnologia. Procesul de realizare a obiectivelor se compune din: știind ceea ce dorim (Obiective), ne gândim la posibilitățile materiale în cel mai eficient mod științific (Metoda), și folosim cele mai eficiente instrumente și tehnologii să facem ca obiectivele să devină realitate (Instrumente). Obiectivele importante ale Zeitgeist Movement și, prin urmare, ale Proiectului Venus,

⁺⁺⁺⁺⁺ Gallup, George, *The Miracle Ahead*, New York Evanston and London, Harper and Row, 1964, p.ix

sunt de a restructura societatea, în beneficiul umanității , asigurându-ne că este suficient din toate pentru toată lumea, maximizând libertatea personală și fericirea, în același timp reducând în mod constant comportamentul agresiv, sau crima. Aceste valori pot fi atinse utilizând metodele inteligente și umane ale științei și instrumentele tehnologice. În următoarea secțiune, vom arăta cum.

PARTEA A 3 – A Economia Bazată pe Resurse

CAPITOLUL 5 Cibernatizarea Socială

"Facem un apel pentru o refacere directă a culturii noastre, prin care să eliminăm inadvertențele vechi de război, sărăcie, foamete, datoriile și suferințele inutile ființei umane, nu doar fiindcă pot fi evitate, dar și pentru că sunt total inacceptabile. Toate efectele, pur și simplu rezultă dintr-o continuare a abordării și catalogării aceluiași dintre problemele inerente în sistemul actual. "***** - Jacques Fresco

A venit timpul pentru o restructurare a societății lumii noastre. Cauza acestei nevoi nu este numai un oarecare interes de creație sau de ambiție intelectuală. Cauza este prăbușirea structurii monetare, creșterea sărăciei în lume și a conflictelor, corupția constantă generată de urmărirea profitului și otrăvirea continuă a planetei și a noastră înșine de către industria comercială în general. Noi ne aflăm la răscruce de drumuri. Ori ne asumăm responsabilitatea pentru viața noastră și pentru societatea în sine, sau va trebui să plătim prețul. Cu cât vom continua mai mult în cadrul acestui sistem învechit, cu atât mai instabile urmează să devină lucrurile.

Proiectul Venus

În această secțiune, vom discuta despre Venus Project. Proiectul Venus, care constituie munca de o viață a inginerului proiectant social și industrial, Jacques Fresco, este o organizație care nu dorește nimic altceva decât o civilizație pașnică și durabilă la nivel mondial. Ea încearcă să actualizeze societatea la nivelul cunoștințelor actuale și a metodelor moderne. Principiile sale sunt, în esență, bazate pe aplicarea Științei și Tehnologiei pentru interesul uman și social. Structura socială pe care o susține se numește Economia Bazată pe Resurse.

O Economie Bazată pe Resurse utilizează resursele existente, mai degrabă decât comerțul electronic. Toate bunurile și serviciile sunt disponibile fără folosirea valutei (banilor), a creditului, barterului sau orice formă de creanță sau de servitute. Scopul acestui nou design social este de a elibera umanitatea de rolurile repetitive, inutile și arbitrare ale locurilor de muncă, care nu dețin nici o relevanță reală pentru dezvoltarea socială, încurajând în același timp un nou sistem de stimulare, care este axat pe auto-împlinire, educație, sensibilizarea socială și creativitate, spre deosebire de obiectivele de mică importanță și auto-centrate pe avere, pe proprietate și pe putere, care sunt astăzi dominante. Proiectul Venus recunoaște că Pământul este abundent în resurse, și că metodele noastre depășite de raționalizare a resurselor prin intermediul controlului monetar nu mai sunt relevante. De fapt, ele sunt foarte contraproductive pentru supraviețuirea noastră. Sistemul monetar a fost creat de mii de ani în urmă, în timpul perioadelor de mare deficit. Scopul lui inițial a fost de a găsi o metodă de distribuire a bunurilor și serviciilor bazată pe contribuțiile de muncă. Aceasta nu este deloc legată de adevărata noastră capacitate de a produce bunuri și servicii pe această planetă.

Așa cum a fost discutat în capitolul 2, tehnologia avansată elimină treptat acum rolul oamenilor în forța de muncă economică. Această schimbare de paradigmă se întâmplă să modifice societatea într-un fel sau altul. Aceasta va conduce, la un nou sistem social care nu are nevoie de servitutea omului pentru venituri; în cazul în care societatea este concepută ca un ansamblu de a beneficia ea însăși, prin utilizarea tehnologiei avansate intenționat accelerată pentru progres social ... sau vom merge probabil în jos pe calea de haos și

***** Fresco, Jacques, *The Best That Money Can't Buy: Beyond Politics, Poverty and War*, Global Cybervisions, FL, 2002, p.x

dezordine (Fresco, Jacque, "The Best That Money Can't Buy: Beyond Politics, Poverty and War", Global Cybervisions, FL, 2002), în cazul în care șomajul este în floare, criminalitatea este epidemică, măsuri draconice de poliție statală sunt introduse pentru a suprima disidența și resursele de mediu devin mai exploatare și mai sărace. Supraviețuirea fizică și calitatea vieții se bazează exclusiv pe utilizarea noastră, pe gestionarea și conservarea resurselor pământului. Acum, ingeniozitatea noastră tot mai mare științifică pentru a utiliza aceste resurse în cel mai uman mod posibil, prin metode tehnologice constructive și eficiente, face ca tradiția de muncă pentru bani și bani pentru resurse să nu mai aibă o bază logică. Gestionarea inteligentă a resurselor pământului este ceea ce este important. Într-o lume mai sănătoasă, noi vom ține seama de echilibrul dinamic în cadrul ecosistemului nostru global, și vom ajusta procesul nostru de producție în consecință.

În plus, o economie bazată pe resurse ar trebui să fie globală prin natura ei, pentru utilizarea finală a planetei ca o organizație la nivel mondial. Planeta poate fi examinată numai cu sârguință și operată dintr-o perspectivă globală. Acest lucru nu este subiectiv. Pământul este în esență, o trusă de scule, plină de posibilități pentru noi, pentru a crea o mare varietate de tehnologii, produse alimentare și energie. Dacă nu vom ține evidența tuturor resurselor planetare și nu vom vizualiza planeta ca un întreg sinergic, abilitățile noastre vor fi limitate. Din păcate, lumea de astăzi este împărțită de competiție comercială orientată spre concurență, de grupuri religioase, precum și primitive identificări naționaliste ale ego-ului, ceea ce face dificilă organizarea unui sistem de gestionare a resurselor la nivel mondial. Acesta este un alt motiv pentru care sistemul monetar, în sine, este în detrimentul supraviețuirii noastre, datorită inerentelor cooperări limitate între triburi. În măsura ideologiilor, este timpul să punem deoparte diferențele noastre religioase și naționaliste și să ne dăm seama că toți suntem aici, pe aceeași planetă, toți avem nevoie de aceleași lucruri de bază. Aceasta este posibil doar atunci când lumea lucrează împreună pentru ca durabilitatea și adevăratul progres să fie atins. Această problemă de divizare ideologică va fi discutată mai departe în capitolul 7.

Industria și Munca

Din nou, așa cum a fost exprimat anterior, statisticile au arătat că ființele umane sunt din ce în ce mai mult înlocuite de mașini automate ca forță de muncă, ceea ce provoacă șomaj și, prin urmare, o reducere a puterii de cumpărare a cetățenilor. În timp, pe măsura ce acest fenomen progresează, un punct critic va avea loc în cazul în care lipsa puterii de cumpărare a consumatorilor va distruge economia monetară, pentru că nu va mai conta cât de eficiente vor fi capacitățile de producție... oamenii, pur și simplu nu vor avea bani pentru a cumpăra produsele și cu aceasta mecanismul de "consum ciclic" se încheie. Cei care sunt conștienți de acest lucru, de multe ori încercă să creeze soluții în cadrul sistemului monetar, de obicei, sugerând o anumită formă de "hiper-bunăstare statului socialist", în care elita bogată deține propriile fabrici (probabil 5% din populația lumii), în care să existe o clasă de mijloc care să execute lucrări de a supraveghe a de mașinilor, în timp ce restul lumii este întreținută din bani de la guvern. Acest tip de idee nu este nimic altceva, decât înfricoșătoare și absurdă. Acesta ar duce la dictatură, restricții ale libertății extreme și o mare nemulțumire publică, pentru că stratificarea de clasă este în continuare acolo, oferind celor de la partea de sus de acces la resurse mai multe și trimițând mai multe miliarde de oameni în partea de jos.

Prin urmare, suntem acum martorii unei intenții deliberate de a sufoca și reține dezvoltarea tehnologică, de dragul de a menține persoanele ocupate. Este ca și când avem o bormașină electrică, disponibilă pentru o anumită muncă, dar în loc să utilizăm această unealtă, folosim un burghiu manual, pentru că dorim să fim plătiți mai mult pentru mai multe ore. Acest lucru este fundamental contraproductiv. Aceasta nu este nimic altceva, decât o nebulie să încetinim/ignorăm dezvoltarea tehnologică, în scopul de a menține un sistem social depășit. Întregul scop al tehnologiei este de a elibera umanitatea de munca în sine! Avem nevoie de un model social care să se concentreze pe maximizarea abilităților noastre tehnologice cu scopul de a elibera omenirea de trudă și creșterea productivității la potențialul cel mai înalt. Orice mai puțin de atât, este inacceptabil. Acum, de dragul argumentului, hai să uităm complet de sistemul nostru social monetar actual și să aruncăm o privire la metodele moderne de producție industrială, cum ar fi punerea în aplicare a Economiei Bazată pe Resurse. Întrebarea este cum putem noi să proiectăm un sistem de producție care maximizează producția de înaltă calitate, reduce cantitatea de deșeuri, ia în considerație echilibrul dinamic a biosferei, și reduce munca omului repetitivă și mecanică? Bazat pe Metoda Științifică, aici este modul în care raționamentul logic pentru metodele de producție industrială s-ar desfășura:

- Pasul 1: Inventarierea resurselor planetare.
- Pasul 2: Să decidem asupra a ceea ce trebuie să fie produs, orientându-ne în funcție de prioritate, de la necesitățile simple elementare (hrană, apă, adăpost, etc) până la utilități pe bază de producție (materii prime, mașini automate, dezvoltare tehnologică, etc) precum și la producția elementelor utilizate pentru scopuri de bază non-utilitare. (Entertainment Media, Radio, instrumente muzicale, etc)
- Pasul 3: Optimizarea de metode de producție | maximizarea duratei de viață a produselor.
- Pasul 4: metode de distribuție pentru accesul uman.
- Pasul 5: Reciclarea optimizată a acelor produse care în cele din urmă devin învechite sau inoperabile.

Pasul 1: Inventarierea resurselor planetare. Așa cum s-a discutat în ultimul capitol, este esențial să știm ce avem pe această planetă, pentru că asta se traduce în posibilitățile pe care le avem. Cu aceste informații, producția industrială este ajustată pentru a compensa orice deficit emergent, împreună cu materiile prime distribuite matematic adecvat, în funcție de disponibilitatea și aplicarea lor cele mai relevante. Orice resursă rară este imediat abordată pentru găsirea de soluții și înlocuitori. Această conștientizare poate fi obținută prin feedback-ul în timp real, electronic, care provine din toate sectoarele de resurse ale planetei, aflate într-o bază de date a unui calculator central care monitorizează orice deficit, sau problemă. Această idee de monitorizare a resurselor lumii nu este grea, chiar dacă ar putea suna complex. De fapt, armata SUA și Pentagonul au deja sateliți și monitorizează oceanul, în scopul de apărare. Aceste instrumente ar putea fi pur și simplu reorientate în scopul de monitorizare a mediului, mai degrabă decât de monitorizare umana.

Pasul 2: Sa decidem asupra a ceea ce trebuie să fie produs, Ce anume avem nevoie? Aceasta este o întrebare foarte puternică, pentru că, în afară de hrană, apă și adăpost, cei mai mulți de pe aceasta planetă nu au nici o idee despre ceea ce doresc cu adevărat sau de ce au realmente nevoie, pentru că ei nu au fost niciodată informați cu privire la starea reală a tehnologiei. Ceea ce credem că avem nevoie este un rezultat direct al statului de conștientizare a societății și a dezvoltării tehnologice. De exemplu, o persoana cu 300 de ani în urmă ar fi avut nevoie de un ac și ață pentru a coase o cămașă ruptă. Astăzi, noi credem că ar fi nevoie de o mașină electronică de cusut ... dar mai precis, ceea ce avem cu adevărat nevoie este un fel de material, care nu se rupe cu ușurință sau deloc. Cineva care are praf în casa lui ar crede, "am nevoie de un aspirator de praf". Sunteți sigur? Poate că ceea ce aveți nevoie de fapt este un sistem de presiune de uz casnic, care nu permite prafului să intre sau casa să fie echipată cu filtre de aer electrostatice care să-l elimine când există un pic de praf și să curețe aerul saturat de bacterii. Cu alte cuvinte, dacă vom examina critic ceea ce noi credem că avem nevoie într-un sens material, putem începe să vedem că nevoile sunt întotdeauna în tranziție. Știința și tehnologia sunt barometre de nevoie ale utilității umane, și, prin urmare, toate produsele care sunt create ar trebui să fie la fel de avansate tehnologic în măsura în care este posibil. Curente sistemului monetar ale zilelor noastre, care generează risipă, produse expirate în mod constant doar pentru a păstra industria și economia în funcțiune, nu au capacitatea sau dorința de a produce cele mai avansate instrumente pentru folosul nostru. Acest lucru se datorează faptului că majoritatea produselor nici nu ar exista, dacă industria s-ar concentra asupra a ceea ce ar servi cel mai bine nevoilor societății.

Pasul 3: Optimizarea metodelor de producție | maximizarea duratei de viață a produselor. Dacă am de gând să construiesc un birou pentru mine, as încerca să mă asigur că biroul va dura atâta timp cât e posibil. Acest lucru are sens, nu? În cazul în care biroul se strică, înseamnă că ar trebui să mai construiesc încă unul, m-ar costa în plus materiale și ar trebui să depun muncă mai multă. S-ar părea logic ca tot ceea ce e produs în societate să aibă cea mai lungă durată de viață posibilă care poate fi obținută din punct de vedere tehnic. Din păcate, exact opusul are loc în sistemul nostru actual, pentru că, actualul sistem monetar prosperă pe multiplicitatea și căderea în desuetudine (învechire) planificată. Fără ele, întreaga economie s-ar prăbuși. Acest mecanism a sistemului monetar nu este nimic altceva, decât detrimental. Cum poate cineva apăra propășirea sistemului monetar unde numărul de deșeuri este înfricoșător? Într-o lume mai sănătoasă, vom face lucruri care durează. Optimizarea metodelor de producție se va face folosind materialele și metodele cele mai avansate, concomitent cu dezvoltarea fabricării produselor cu cea mai de lungă durată și eficiență. Munca omului nu este înlocuită de mașini numai pentru că este mai rentabilă în cadrul sistemului de profit, ci fiindcă munca mașinilor este mai bună decât munca omului, și statisticile au demonstrat acest lucru continuu - creșterea de productivitate a muncii industriale e evidentă atunci când mașina înlocuiește munca omului. Aceasta, desigur, nu e nici o surpriză, pentru că o mașină nu obosește și este întotdeauna mai precisă și mai

consistentă mecanic, decât un om. Automatizarea de înaltă eficiență a forței de muncă, împreună cu resursele gestionate științific (după cum se notează în capitolul 3) va permite un mediu fluid, cu deficit cât mai mic, care ar putea fi supravegheat de către doar o parte foarte mică a populației.

Metodele de distribuție ar depinde, de asemenea, de starea tehnologică. De exemplu, producția ar putea deveni în cele din urmă, astfel raționalizată, că un produs este creat numai atunci când cererea este făcută de către o persoană care are nevoie de el. Depozitele cum ar fi centre de distribuție, împreună cu livrarea automatizată ar fi modul cel mai simplist pentru moment. De asemenea, deoarece nu există bani utilizați în acest sistem, nu este necesar ca o persoană să își teaurizeze obiectele sale. Nu există, de asemenea, nici un motiv pentru ca o persoană să fure ceva care este disponibil pentru toată lumea ... și cu siguranță, nu ar putea vinde acel lucru. Având în vedere faptul că toate bunurile într-un Economie Bazată pe Resurse sunt proiectate pentru a rezista cât mai mult timp, valorile culturii de consum care există astăzi vor fi, de asemenea depășite. Să nu mai vorbim de rodul tuturor valorilor distorsionate impuse de publicitatea de astăzi, care-i face pe oameni să se simtă lacomi, inferiori sau prosti ca urmare a ceea ce fac ei și a ceea ce nu posedă. Publicitatea nu ar exista în acest nou sistem, în afară de informarea generală a produselor disponibile pentru oamenii care cred că ar putea avea nevoie de ele. Pentru a obține un produs, o persoană care ar merge probabil online, ar căuta pentru funcțiunile produsului, ar selecta elementul și l-ar solicita. Ar fi disponibil pentru a fi ridicat sau livrat la scurt timp după aceea.

Pasul 5: Reciclarea optimizată a acelor produse care în cele din urmă devin învechite sau inoperabile. Acest pas de începe de la etapa de producție, pentru că fiecare produs conceput va încorporat în el factorul de considerare a reciclării în avans. În mod ideal, tot ce va fi produs va fi durabil și reciclabil. Această reconsiderare strategică va garanta faptul că produsele depășite ar fi re-utilizate, s-ar reduce deșeurile, în măsura maximă posibilă.

Acum, una dintre componentele mai dificile și mai confuze pentru mulți atunci când este luată în considerare în ceea ce privește cei 5 pași de mai sus pentru noua metodologie a producției industriale a Economiei Bazate pe Resurse are de a face cu numărul 3 și anume utilizarea mașinilor pentru înlocuirea muncii omului în cât mai multe domenii posibile. Problema: "Cine va întreține aceste mașini?" este comună. Acest lucru va fi abordat într-o clipă.

Cu toate acestea, hai să revizuim pe scurt istoria și aplicarea automatizării mașinilor și a tehnicii de calcul.

Primul robot automatizat, Unimate, de la Unimation Inc, a avut un arie de lucru de 350 de metri cubi. El a ocupat 20 de metri pătrați de spațiu. Unimate a fost desfășurat pentru prima dată în 1961 la General Motors Corporation a fabricii din Trenton, New Jersey. Șase ani mai târziu, GM a folosit Unimate pentru sudarea la fața locului și atașarea de clipuri pe cadre scaun. În 1970, industria de automobile a construit prima linie automată de sudare, constând din 50 roboți. Cei care au fost în afaceri și au făcut aceste mașini știau exact ce implicații a avut acest lucru. În 1962, John Snyder, presedintele SUA Industries, Inc, un producător de echipamente automatizate, a înființat "Fundația pentru Automatică și ocuparea forței de muncă" pentru a încerca să "dezvolte metode pentru a reduce impactul automatizării asupra lucrătorilor eliberați din serviciu." El a afirmat odată:

"Vreau să vând mașinile automatizate pe care firma mea le produce, dar în cazul în care economia noastră se va înrăutăți, în cazul în care problema șomajului nu este rezolvată, voi avea dificultăți în a le vinde și nici un motiv pentru a le face. Raportându-se la modul meu de a gândi, toți oamenii de afaceri ar trebui să împărtășească acest punct de vedere - că problema șomajului și problema de automatizare sunt la fel de grave pentru mediul de afaceri cat și pentru muncă. §§§§§§§§§§

"În 1946, primul calculator electronic cu scop general care a fost dezvoltat a fost numit ENIAC. Acest computer avea 18000 tuburi de radio, a avut până la 680 de metri pătrați și a cântărit mai mult de 30 de tone. Profesor Irving Penn Brainerd a speculat că, în timpul a 80223 ore în care ENIAC va opera, acesta va efectua calcule mai mult decât au fost efectuate de către toate omenirea, de la începutul ei. Acum, un cip de computer măsoară 0.02 inci (0,5 mm), și are aceeași putere de performanță ca și ENIAC. §§§§§§§§§§ Acum, astăzi utilajele

§§§§§§§§§§ Rodden, Robert G., *The Fighting Machinists, a Century of Struggle* <http://www.iamaw lodge1426.org/hisupdate63.htm>
<http://en.wikipedia.org/wiki/ENIAC> Kanellos, Michael, *ENIAC--Monster and Marvel*,
http://news.cnet.com/2009-1006_3-6037980.html

sunt este în curs de combinare cu computerizarea. În esență, computerul este creierul mașinii și dă instrucțiuni mașinii privind ceea ce are de făcut. Această combinație de mașini și inteligență electronică ar putea fi denumită: Cibernetizare. Mașinile cibernetizate de astăzi sunt, probabil, cele mai puternice și influente invenții ale umanității create vreodată. Posibilitățile acestor instrumente sunt pe cale de a schimba întreaga țesătură a societății ... începând mai întâi cu eliberarea forței de muncă umană.

În cuvintele lui Albert Einstein:

"automatizarea ultimativă ... va face ca industria noastră modernă să pară primitivă și depășită, întocmai ca și omul din epoca de piatră prin comparație cu omul de astăzi." ††††††††††

Această realitate nu este ceva ce ar trebui să luptăm împotriva ei. Ar trebui să o îmbrățișăm categoric. Cibernetizarea este Proclamația de emancipare a naturii umane, eliberându-ne de corvoada muncii comune, deschizând noi orizonturi pentru potențialul uman și explorare.

Dr. Norbert Wiener, "Tatăl Cibernetizării" a remarcat:

"Este o degradare a ființelor umane să le înlănțuim la numai o singură vâslă și să le folosim ca sursă de putere, dar este aproape egală cu o degradare să le atribuim sarcini pur repetitive într-o fabrică care solicită mai puțin de o milionime din puterea creierului lor." ††††††††††

Aceste mașini cibernetizate depășesc cu mult acuratețea fizică a ființei umane, în timp ce, de asemenea, au posibilitatea de a lucra la viteze incredibile și depășesc cu mult viteza de calcul și capacitatea creierului uman. Acum, pentru cei care au fost îndoctrinați de science fiction să creadă că aceste mașini noi ar putea să câștige "conștiință" și "să preia controlul asupra rasei umane", aceștia ar trebui să înțeleagă că acest lucru nu are nici un temei real. Mașinile Cibernetizate nu sunt nimic mai mult decât extensii de creație a performanțelor umane. La fel cum un ciocan vă va ajuta să bateți un cui într-o scândură de lemn, o mașină cibernetizată va efectua sarcini complexe facilitând procesul de a obține un anumit scop. Mașinile vor face ceea ce sunt programate, și nimic mai mult.

Cuvintele lui Arthur C. Clarke:

Ideea populară, favorizată de benzi desenate și formele cele mai ieftine de science fiction, că mașinile inteligente trebuie să fie entități răuvoitoare ostile omului, este atât de absurdă că nici nu merită luată în considerare. Sunt aproape tentat să susțin că numai mașini neinteligente pot fi invidioase ... Cei care își imaginează mașinile ca dușmani activi își proiectează propria lor agresiune. Cu cât o mașină este mai inteligentă, cu atât este mai mare este gradul ei de cooperare cu noi. Dacă va exista vreodată un război între oameni și mașini, este ușor de ghicit cine va începe asta. ††††††††††

Acum, o reacție foarte frecventă la ideea mașinilor care preiau rolul muncii omului este neîncrederea manifestată, din cauza unor probleme de zi cu zi legate de tehnologia de azi. De la autoturisme care se strică, la calculatoarele personale, astăzi societatea pare a avea o relație de iubire-ură în raport cu tehnologia. Ei bine, în primul rând, după cum am notat înainte, într-un sistem monetar tot ceea ce este produs este proiectat pentru a se strica. Chiar și NASA cu nevoile sale extreme pentru cele mai bune materiale și tehnologii dispune de un buget pentru a face față, și trebuie să facă economie dacă este necesar. Mașinile dumneavoastră și computerele personale nu au nici o șansă. Ambele industrii au o ramură industrială masivă pentru reparații și întreținere. În cazul computerelor și automobilelor, ele au fost concepute pentru a se strica, altfel zeci de milioane de locuri de muncă s-ar pierde la nivel mondial numai în aceste sectoare .

În cele din urmă, primul pas spre a ne asigura că Mașinile Cibernetice sunt fabricate din componente de cea mai înaltă calitate și cu cea mai bună programare ar trebui să ne indice să ieșim din sistemul monetar, pentru a maximiza eficiența și durabilitatea lor. Nu există nici un motiv pentru ca tot ceea ce există în casa dumneavoastră, de la frigider, aragaz, televizor, la computer, să nu funcționeze având o durată de viață fără reparații fizice. Cum poate fi spus acest lucru cu siguranță? Pentru că cele mai bune materiale disponibile pe această planetă, cum ar fi de titanul, au proprietăți durabile, care depășesc cu mult durata de viață a unei persoane cu mii de ani. Produsele realizate azi sunt făcute din cele mai ieftine materiale posibile, în scopul de a crește marjele de profit. Astăzi veți găsi că produsele cele mai generale din industria de consum sunt create, în totalitate sau în parte, dintr-un material plastic. Deoarece materialul plastic este unul din cele mai

†††††††††† Fresco and Keyes, *Looking Forward*, Barnes, 1969, p. 72

†††††††††† Fresco, Jacque, *The Best That Money Can't Buy*, Global Cybervisions, 2002, p. 54

†††††††††† Clarke, Arthur C., *Profiles of the Future*, NY Harper & Row, 1964, pp.226-227

ieftine materiale sintetice disponibile. El nu are nici o toleranță la căldură, este adesea prea fragil - astfel încât, desigur, se strică ușor... , care este de fapt și intenția.

Într-o lume mai sănătoasă, acest lucru nu ar fi tolerat și mașinile industriale concepute nu numai că ar avea o rezistență sporită extremă și durata de viață lungă, mașinile avansate vor putea în cele din urmă să se poată repara singure. În mașinile de astăzi, există adesea lumini de avertizare pe tabloul de bord care vă vor avertiza despre o problemă cu o anumită parte a mașinii. Această idee poate fi extinsă la toate mașinile, la modul în care nu este vorba numai că, computerul de bord va fi "conștient" de o problemă, dar utilaje suplimentare pot fi astfel direcționate pentru a înlocui o parte stricată în timp real. Cele mai avansate, sunt tehnologiile de materiale, cum ar fi "aliajele cu memoria formei". Aceste metale pot literalmente să își amintească forma lor. În cazul în care structura unei mașini fizice se deteriorează, un curent electronic poate fi trimis prin intermediul unui punct, și instantaneu se rectifică structura. Mașinile și structurile care se repară singure sunt realități în creștere. Problema este că producția de înaltă eficiență nu este recompensată în sistemul monetar, așa că cei mai mulți oameni din societate nu au nici o idee despre ceea ce este, de fapt posibil.

Cităm pe Thorstein Veblen:

"În cazul în care industria de producție a țării ar fi fost complet organizată ca un întreg sistematic, și apoi ar fi fost gestionată de tehnicieni competenți... pentru a maximiza producția de bunuri și servicii în loc de a fi abuzată de oamenii de afaceri ignoranți ... pentru a maximiza profiturile, rezultatul producției de bunuri și servicii ar depăși, fără îndoială, curentul de ieșire de bunuri și servicii cu mai multe sute de procente. "

Acum, rolul oamenilor va fi în: înaltă tehnologie, cibernetică, instalații automatizate, producția industrială a viitorului, de supraveghere și nimic mai mult.

Odată ce Sistemul Cibernetic Industrial va fi configurat, este pur și simplu o chestiune de actualizare a sistemului și de a asigura omul că sistemul este în ordine. După cum vom înainta în timp, ne putem aștepta ca rata capacităților noastre tehnologice să continue să crească.

Dar cum va fi cu locuri de muncă complexe, cum ar fi medici, arhitecți și altele asemănătoare?

Noi trebuie să ne întrebăm, "Care este adevărata natură a rolurilor noastre profesionale?" Ce este exact un doctor, un tâmplar, un instalator, un arhitect, sau ce înseamnă de fapt munca lor?

Ei recunosc și observă modele, tipare.

Când un doctor te examinează tot ce face el sau ea este corelarea a ceea ce el sau ea a învățat. Dacă mergi la un dermatolog, deoarece crezi că ai putea avea cancer la mână, medicul examinează pielea și referințele mentale ale modelelor care i-au fost predate. Apoi, el sau ea ar putea să ia o mostră de piele pentru a fi testată de o mașină de analiză. Acesta este un proces "tehnic". Nu există nici un motiv pentru ca un scanner optic nu ar putea fi inventat să poată scana brațul tău și imediat să înțeleagă ce condiții ar putea fi acolo. Un calculator modern programat cu tehnologie optică nu este limitat de spectrul de frecvențe al ochiului uman, el are o memorie și capacitate de procesare care depășesc cu mult pe cea umană. Chiar și o intervenție chirurgicală, atât de sensibilă cum ar putea părea pentru noi astăzi, este un proces de natură pur tehnică. Este pur și simplu o chestiune de timp ca mașini extrem de avansate să înlocuiască chirurgii. Deja a început să se întâmple în anumite zone. Același lucru este valabil pentru orice altă activitate profesională utilitară în existență. Un tâmplar "este o persoană care repară sau are abilitatea de a crea un anumit tip de structură. Deși nu s-ar putea să fie vorba de așa-numitele elemente "creatoare", el se întemeiază încă pe deciziile sale pe fizica, geometria și materiale moderne. Dacă dorești să construiești o punte, primul lucru ce trebuie să-l știi este care sunt cele mai bune materialele disponibile pentru a le utiliza și apoi a aplica prin metodologia cu cea mai mare integritate pentru aceste materiale. Aceste înțelegeri sunt complet tehnice și fără a avea nevoie avizului uman. Și acest lucru ne aduce la o realizare foarte critică ... una care va avea un efect profund asupra progreselor noastre pe această planetă:

Delegarea calculatoarelor pentru luarea deciziilor este următorul pas.

Rolurile utilitare pe care oamenii și le asumă în societatea de astăzi sunt de natura fundamental tehnică. Acest lucru pare evident în ceea ce privește munca fizică, pentru care am văzut deja mașini care au înlocuit rolul omului, în domenii cum ar fi fabrici și construcții. Cu toate acestea, de neapreciat până acum, munca noastră

***** Veblen, Thorstein, *Inginerii și sistemul de prețuri*, NY BW Huebsch, 1921, pp.120-121

mentală este acum delegată de calculatoare, de asemenea. Dacă sună străin pentru dumneavoastră, vă rugăm să rețineți că, dacă ați folosit vreodată un calculator, ați delegat luarea de decizie, unei mașini.

Trebuie să ne amintim că raționamentul logic, care este capacitatea noastră de a gândi cognitiv soluții la probleme pornind de la punctul de vedere cauză și efect, este în întregime un proces tehnic, pe baza cantității de informații pe care le avem la un moment dat. De exemplu, dacă avem o problemă cu mașina noastră, am putea merge la un mecanic și el ar utiliza modelele recunoscute, abilitățile și memoria asociativă pentru a lua în considerare posibilitățile care ar fi putut cauza problema, împreună cu posibilitățile de rezolvare a problemei, bazate pe raționament. Acesta este un proces obiectiv, tehnic. Cu toate acestea, creierul unui mecanic este doar de natură să dețină o anumită cantitate de memorie și putere de procesare intelectuală. O mașină modernă programată, pe de altă parte, poate stoca date enorm de multe în comparație cu un om, și poate procesa informații în mod coerent și rapid, fără să obosească sau să lenească. De exemplu, să presupunem ca ne-am programat un computer cu setul de date a mașinii în cauză. Un computer a fost programat să știe fiecare componentă, fiecare șurub și fiecare cale electronică, etc, din acest vehicul. Aceasta a fost, de asemenea, programat cu punerea în aplicare a fizicii astfel că se poate referi la reala funcționalitate cauză și efect și de funcționare a mașinii, nu doar a părților sale. În cazul în care mașina este adusă pentru reparații, mecanicul recunoaște proprietățile fizice cât poate el de bine, și apoi se duce la acest computer, selectează modelul de mașină și face un input a descrierii problemei. Ar putea arăta, "farul din stânga nu funcționează". Computerul ar prezenta imediat o listă cu toate aspectele relevante legate de faruri, și apoi să prezinte o serie de întrebări mecanicului, care vor încerca în mod logic, să localizeze cauza defectului. Calculatorul ar putea spune: "Verificați conexiunea de cablu 15b", și apoi arată o diagramă unde această componentă este situată în mașină. În cazul în care mecanicul constată că nu este asta problema, el pune noi informații în computer și computerul se duce la următoarea posibilitate logică. Este computerul care într-adevăr i-a luat deciziile ... mecanicul nu face decât să orienteze răspunsul computerului. Nu există într-adevăr nici o zonă de exploatare umană care nu poate fi perfecționată prin delegarea procesului decizional la inteligența computerului. De fapt, singurul lucru care ne separă de mașini pe un nivel de utilitar cognitiv este capacitatea noastră de a crea asociații complexe în mintea noastră. Nici un calculator astăzi nu a răspuns în mod eficient la o întrebare complexă, în limba engleză. Pentru asta trebuie ca limba să fie transformată într-una în care este programat să înțeleagă, cum ar fi matematica. Cu toate acestea, noi domenii, cum ar fi "Artificial Intelligence", (AI) încep să crească cu posibilități incredibile pentru acest tip al " gradului de conștientizare ". În timp, computerele vor fi în măsură să realizeze procese de gândire complexe, care au fost anterior atribuite doar omului. Nu există nici o dovadă care să susțină contrariul.

În secțiunea următoare vom descrie modul în care această nouă opțiune umană de a delega munca noastră de luare a deciziilor la un sistem extrem de eficient, computerizat este ceea ce va constitui înlocuirea instituției tradiționale de "guvern".

Guvernul

" Extraordinara și încă accelerata dezvoltare a științei și tehnologiei nu a fost însoțită de o dezvoltare egală în modelele sociale, economice și politice ... Suntem acum ... doar la început să explorăm potențialele care oferă pentru evoluțiile din cultura noastră în afara tehnologiei, în special în domeniile sociale, domeniile politice și economice. Este sigur să se prevadă că ... invențiile sociale, cum ar fi genul de capitalism modern, fascismul și comunismul vor fi considerate experimente primitive îndreptate spre ajustarea societății moderne la cea a metodelor moderne" Linton, Ralph, "Arborele de Cultura" (New York: Alfred A. Knopf, 1959, pp. 47-8)

Mai întâi de toate, Guvernul, așa cum îl știm, este un produs secundar al deficitului de mediu. La fel ca triburile mafiote, guvernele din lume, încearcă să mențină pozițiile lor curente de putere, în timp ce lucrează agresiv pentru a consolida avantajul lor economic. În ceea ce privește gestionarea socială, tot ceea ce un guvern poate face practic este de a face legi, să stabilească bugete și să declare războaie. Ele sunt într-adevăr creații ale sistemelor monetare. Din păcate, datorită naturii însăși a puterii lor, istoria a devenit un constant lanț al corupției guvernamentale, variind de la sacrificarea genocidă a popoarelor din națiunile opuse, până la oprimarea deliberată a poporului propriei țări, în scopul de a menține ordinea stabilită. Motivele pentru care Guvernele de pe planetă sunt corupte se datorează faptului că ele trebuie să existe în acest sistem. Amintiți-

vă, nu există diferențe între ele și corporații, care încearcă să supraviețuiască în sistemul monetar. Acestea sunt toate în concurență unele cu altele, cu periodice "imperii umane" culminând o dată la câteva sute de ani sau cam așa.

Pentru ca fiecare guvern tradițional să păstreze controlul asupra poporului său, acesta trebuie să propage un sistem unificat de valori. În cazul în care liderii unei țări doresc public să își sprijine războaiele, ei vor pune în parcuri statui de "eroi de război" și vor face propagandă în mass-media pentru "noblețea" armatei. Ei, de asemenea, de foarte multe ori citează despre "Dumnezeu" și fac războaiele lor ca fiind o formă de luptă împotriva "răului". Această manipulare păstrează un public neinformați de "partea lor", cu o viziune asupra lumii, extrem de îngustă. Cităm cuvintele lui Albert Einstein: "patriotismul este o boală" Pentru ca o persoană să spună ceva de genul, "SUA este cea mai bună țară de pe pământ", este exact la fel cu a spune "oamenii albi sunt rasa aleasă a lui Dumnezeu". Patriotismul este rasism cu un steag ... nimic mai mult. Faptic, hotărârile de guvern de astăzi se bazează pe un interes propriu îngust a unei elite, la fel ca și corporațiile de tot felul... Acest lucru nu este altceva, decât distructiv și nedurabil.

Așa cum s-a menționat mai înainte, cu cât ne gândim mai mult la problemele noastre pe această planetă, de la sărăcia din Africa, până la distrugerea Amazonului, vedem că fiecare problemă în viață este de fapt tehnică prin natura ei.

Din această cauză, există puțină nevoie pentru motive tradiționale în soluționarea problemelor, pentru că prin perspectivă tehnică se poate ajunge la cele mai multe răspunsuri folosind metoda științifică, împreună cu toate variabilele cunoscute față de această problemă. Dacă o persoană citește o pagină a unei cărți și o închide, ea poate avea cu ușurință o părere despre acea carte ca un întreg. Dacă altă persoană citește toată cartea, ea ar putea avea, de asemenea, o părere. Care opinie o vei aprecia mai mult? Cea a persoanei care a citit cartea integral, sau a persoanei care a citit doar o singură pagină? Cu alte cuvinte, cu cât mai multe informații sunt luate în considerare în procesul de luare a deciziilor, cu atât mai precisă această decizie va fi. Așa cum s-a discutat mai devreme, mașini computerizate au acum posibilitatea de a funcționa mai bine decât oamenii în zone atât fizice, cât și mentale. Mințile noastre nu se compară din punct de vedere tehnic cu computerele care pot avea acces la trilioane de biți de informații din întreaga și vasta bază de date informațională, și pot, de asemenea, calcula rezultatele aproape de viteza luminii. Transferul de luare a deciziilor la mașinile inteligente este următoarea fază a evoluției sociale. Reduce considerabil eroarea umană, și îndepărtează deviațiile periculoase, subiectivitatea și opinia. Din cauza limitărilor de echipamente senzoriale și corticale din corpul și mintea noastră, nimeni nu poate ști totul în această lume. Simțurile noastre sunt limitate în gamă. Ochii noștri pot vedea doar o parte a câmpului electromagnetic ... Prin urmare, este logic ca noi să transferăm luarea de deciziilor la mașini, pentru că ele nu au aceste restricții. Computerele, folosite ca instrumente, pot / vor fi capabile să rezolve probleme, pe care oamenii nu pot pur și simplu din cauza limitărilor noastre fizice și mentale. Acesta nu este diferit de o persoană care utilizează o pereche de ochelari pentru a vedea. Ochelarii de protecție sunt un instrument tehnologic ... de prelungire a ființei umane, care ajută o persoană pentru a vedea mai bine decât ar avea capacitatea în mod normal. Mașinile Cibernetice nu sunt cu nimic mai diferite. Acestea sunt instrumente pur și simplu extensionale care extind abilitățile speciei noastre. Specia umană are capacitatea puternică de a se îmbunătăți în sine, prin invenție tehnologică. Trebuie să realizăm acest lucru și să maximizăm potențialul său.

Într-o Economie Bazată pe Resurse oamenii nu iau deciziile, ci se ajunge la ele prin utilizarea unor instrumente tehnologice avansate care încorporează metoda științifică. Nu există nici un mod de proiectare "republican" sau "liberal" pentru un avion ... Deci, de ce folosim aceste păreri depășite în societatea de astăzi? Când recunoaștem că societatea este o invenție tehnologică, cu componente variabile care într-adevăr nu diferă mult de componentele variabile a unui avion, atunci vom vedea că orientarea noastră spre așa-numitul "guvern" ar trebui să fie pur științifică. "Politica" este acum depășită, pentru că procesele sale sunt în mare parte subiective și fără referință științifică. Politica este un rod al sistemului monetar și a deficitului. Noi acum trebuie să depunem eforturi în vederea unei noi paradigme în curs de dezvoltare - se ne mutăm dintr-o perioadă în care problema centrală a fost deficitul, la o perioadă unde problema este de creare și distribuire a abundenței .

Guvernul și conceptul de "stat" va fi depășit în cele din urmă în întregime și înlocuit cu un sistem obiectiv de gestionare a resurselor globale și organizare tehnologică. Într-un sistem de abundență, "statul", așa cum îl știm, nu mai are nici un temei pentru a exista. Guvernul, de asemenea, devine un sistem cibernetic care este

combinat cu industria și, astfel, responsabilă pentru producția și distribuția de mărfuri, împreună cu gestionarea resurselor și a mediului înconjurător. Baza structurală pentru acest sistem "gubernamental" este idealizată, după cum urmează:

1) O bază de date centrală care cuprinde catalogarea a fiecărui material cunoscut și înțelegerea tehnică pentru rezolvarea de probleme și invenții. Așa cum am notat anterior, computerele au capacitatea de a cataloga informații și de a calcula pe o scară mult mai mare decât un om ar putea-o face.. Numai computerele vor putea să se ocupe de integrarea tuturor cunoștințelor cunoscute și să vină cu decizii care vor fi logice, bazate pe întreaga gamă cunoscută de date. Așa cum s-a menționat anterior, deciziile cele mai eficiente sunt deciziile la care s-a ajuns, luând în considerare toate variabilele relevante. Acum este la îndemâna noastră astăzi, pentru a începe dezvoltarea unei Baze Centrale de Calculatoare, Bază de date care conține toate informațiile cunoscute, variind de la proprietățile, combinațiile și aplicațiile fiecărui element din tabelul periodic, cât și aceea de a cunoaște întreaga istorie completă de invenții tehnologice. Odată ce sistemul asociativ apare, care va permite calculatoarelor să traverseze contextual toate disciplinele cunoscute, vom avea un instrument de proporții incomensurabile. Limitările abilităților noastre fizice și cognitive nu vor mai fi o problemă, pentru noi metode de rezolvare a problemelor și de invenție, ci va fi o interacțiune cu acest program de baze de date. Asta ar putea fi chiar și sub forma unui site web simplu de pe Internet, de fapt. Tu vei reprezenta o problemă sau întrebare la programul de baze de date și el îți va oferi cel mai bun feedback care este posibil bazat pe stadiul actual al cunoștințelor în perioada și problema respectivă. Din nou, acest proces de anchetă și interacțiune nu este diferit față de interfața cu un calculator, dar acest lucru nou, "calculatorul" care are un puternic sistem asociativ și o bază de date extinsă de cunoștințe, nu numai că va înțelege și calcula matematic, ci va integra și fizica, biologia, astronomia și fiecare domeniu științific într-o conștientizare concentrată. Cel mai probabil, armata SUA are deja baze de date similare de referință și programe de luare a deciziilor pe care le folosește pentru strategii de război. Pentru ca acest sistem să fie eficient, el trebuie să aibă, de asemenea, în timp real, feedback-ul de la întreaga planetă, pentru a înțelege ce resurse avem și ceea ce este necesar. Acest lucru necesită un sistem senzorial la nivel mondial senzorial. Cu alte cuvinte:

2) Un sistem nervos planetar autonom, cu senzori de mediu în toate domeniile relevante ale planetei, generatoare de " Feedback Industrial Electronic" privind resursele, operațiunile și alte probleme de mediu. Acest sistem nervos este conectat direct la Programul de Baze de date central menționat mai sus. Acest sistem ține evidența holistică a tuturor resurselor planetei, în timp ce, de asemenea, va monitoriza planeta pentru perturbațiile de mediu, despre care umanitatea ar trebui să fie avertizată, cum ar cutremurele și alte fenomene naturale. Această bază de date ar include un studiu de resursele disponibile, fabricile de producție, de personal științific și tehnic, de transport, laboratoare de cercetare, facilități medicale, școli, etc. Acest lucru nu se va întâmpla peste noapte, dar dacă am începe prin construirea unor sisteme regionale și le interconectăm la nivel global, ar putea fi creat mai devreme decât credem noi. Această integrare poate informa programul Central al Bazei de date de ce anume este disponibil și ceea ce este rar, în timp ce baza de date va ajusta, în mod constant metode industriale, bazate în jurul echilibrului dinamic al planetei . Desigur, cooperarea deplină internațională este singura modalitate de a realiza un astfel de sistem. Acest aspect va fi discutat în capitolul 9.

3) Echipe interdisciplinare de tehnicieni care supraveghează sistemul și orientează proiecte de cercetare pentru a continua creșterea economică, eficiența și evoluția socială. Într-o versiune optimizată a acestui sistem, maximum 5% din populație ar fi probabil necesară pentru a deservi totul. Cu cât tehnologia și metodele se vor optimiza și vor fi mai puternice, cu atât mai mult acest număr va scade.

Desigur, mulți oameni se întreabă: ce se va întâmpla cu democrația? Este acest sistem o democrație? Cum pot participa la acest sistem? Cine va alege echipele Interdisciplinare?

Într-o economie bazată pe resurse globală, în cazul în care "industria" și "guvernul" sunt combinate într-un sistem care încorporează un sistem cibernetic avansat format din calculatoare care oferă baza de rezolvare a problemelor , împreună cu senzori vaști de observare la nivel planetar, conceptele tradiționale de politică , alegeri ,nu vor mai avea nici o relevanță sau bază. În timp ce această noțiune sperie o mulțime de oameni cu mintea orientată tradițional, trebuie să se reitereze faptul că problemele noastre în viață sunt tehnice și nimic mai mult. Democrația în lumea de azi este o iluzie. Întotdeauna a fost. Oamenii cred că au opțiunea de "alegere" în sistemul nostru actual, deoarece ei pot apăsa un buton la o mașină de vot și să pună niște

persoane pre-selectate la putere. Odată ce această persoană este la putere, atunci publicul nu mai are nici o putere. Ați votat voi pentru programul spațial? Ați votat pentru cabinetul noului președinte? Ați votat pentru reducerea impozitului? Ați votat pentru războiul din Irak? Nu, nu ați votat. Conceptul tradițional de democrație "participativă" este o glumă proastă. Jocul a fost folosit pentru a oferi publicului iluzia de control pentru nenumărate generații, în timp ce puteri denaturate monetare și cercuri de influență continuă să facă tot ceea ce doresc ei. Nu a fost o adevărată democrație în nici o țară din istorie și nu va exista niciodată, atâta timp cât sistemul monetar este în activitate și deficitul este perpetuat.

Deci, cum ar putea o persoană să participe într-o Economie Bazată pe Resurse? În primul rând, aceștia ar interacționa cu Programul bazei centrale de date a sistemului, care va exista probabil sub forma unei pagini de web avansate de Internet, unde fiecare persoană poate avea acces. Ei vor putea introduce propunerea lor. Baza de date centrală, cu informații și date privind cunoștințe istorice și integrarea deplină a tuturor domeniilor științifice, ar analiza apoi conceptul prin integritatea sa științifică și tehnică împreună cu optimizarea materialelor necesare bazate pe înțelegeri curente și disponibilități. În cazul în care propunerea are sens logic și resursele optimizate pentru a o transpune în practică sunt disponibile, aceasta va fi transferată echipei interdisciplinare care supraveghează punerea în aplicare a noii propuneri și o orientează în sistem.

Aceste echipe interdisciplinare vor fi selectate și organizate de Programul bazei centrale de date, bazându-se pe ceea ce s-a contribuit deja la sistem. Aceasta este o adevărată "alegere", bazată pe ceea ce o persoană a făcut, nu pe ceea ce spune ea că va face.

În plus, frica de către public a tradiționalei "corupții" nu va avea nici o bază, pentru ca nu există nici o recompensă pentru ea. Echipele interdisciplinare nu primesc "plăți" în nici un mod, pentru că vederile lor generale asupra lumii au fost extinse pentru a-și da seama că recompensa lor este, de fapt, fructul bunăstării societății ca un întreg și ei vor contribui pentru că așa vor dori. În timp ce aceasta ar putea fi dificil de luat în considerare pentru cei care au fost pe deplin îndoctrinați de sistemul monetar bazat pe recompensă și cred că banii sunt singurul "stimulent" care există, lăsați-ne să vă facem cunoscut faptul că în fiecare zi, peste tot în lume, milioane de oameni fac muncă voluntară. Într-un sondaj, "Gallop 1992", mai mult de 50% din adulții americani (94 milioane de americani) s-au oferit voluntari pentru cauze sociale, la o medie de timp de 4,2 ore pe săptămână, pentru un total de 20.5 miliarde de ore pe an! (Hodgkinson & Weitzman, "Giving and Volunteering in the United States: Findings from a National Survey, 1992, p2.) Acesta este un triumf incredibil pentru spiritul colectiv uman, chiar și pentru egoismul bolnav de propriul interes generat de sistemul monetar, așadar oamenii încă depun eforturi pentru a se ajuta reciproc și să fie utili societății, fără a fi recompensați. În viitor, cei care aleg să lucreze în Cybernated Industrial System vor face acest lucru, deoarece este o onoare de a servi umanitatea. Ei vor înțelege că este în propriul interes să se asigure că umanitatea e în viață și lucrează împreună pentru binele comun. Recompensa, într-o Economie Bazată pe resurse ar fi îmbunătățirea continuă a societății pentru noi toți.

Cuvintele lui Margaret Mead:

"Dacă te uiți atent, vei vedea că aproape tot ceea ce contează pentru noi, ceva care reprezintă angajamentul nostru, a celor mai profunde înțelegeri spre calea vieții umane care trebuie să fie trăită, depinde de o formă de voluntariat". ††††††††††

Într-o Economie Bazată pe Resurse, participarea este deschisă pentru toată lumea, pentru că toate problemele sunt fundamental recunoscute ca tehnice. Gradul în care o persoană contribuie, pur și simplu se bazează pe educația persoanei și pe capacitatea de a crea și de a rezolva problema. Acesta este motivul pentru care educația extinsă este critică. În societatea de astăzi, publicul este întotdeauna ținut neinformați și ținut cât mai îndobitocit posibil. În acest fel guvernul poate menține controlul. Într-o Economie Bazată pe Resurse, scopul sistemului de învățământ este de a produce cele mai inteligente ființe umane și conștiente posibil. De ce? Pentru că toată lumea poate deveni apoi un factor care contribuie, în mare măsură, și care afectează evoluția noastră socială către mai bine și îmbunătățirea vieții tuturor.

Sumar Capitolul 5:

Cine ia deciziile într-o Economie Bazată pe Resurse? Nimeni nu o va face. Deciziile sunt obținute prin utilizarea unor metode științifice, utilizând computere care obțin în timp real date de la mediu, împreună cu Baza Centrală istorică de date a tuturor informațiilor cunoscute tehnice, și întreținute de echipele interdisciplinare. Această combinație ar putea fi numită Sistem Industrial Cibernetic. Acest lucru reduce opiniile eronate și subiectivitatea. Noi nu vrem oameni ai guvernului la control. Vrem să utilizăm metode științifice pentru a se ajunge la cele mai apropiate decizii corespunzătoare. În cele din urmă, singurele aspecte reale pentru societate în lumea naturală sunt (1) producția de bunuri și servicii care sunt în mod egal la dispoziția tuturor, (2) proiectele de cercetare și sistemele de învățământ pentru a extinde cunoștințele noastre, înțelegerile și aplicațiile, și (3) monitorizarea constantă a resurselor pământului și atmosferei pentru feedback și posibilele probleme de mediu, permițându-ne să restabilim și menținem un mediu curat. Fără energia risipită și resursele necesare războiului și alte aspecte ale sistemului monetar, am putea aborda adevăratele amenințări pentru umanitate, cum ar fi tsunami, cutremure, boală și sărăcie. Singurele probleme reale în viață sunt problemele care sunt comune tuturor oamenilor.

CAPITOLUL 6

Orașe care Gândesc

Antropologii de multe ori iau în considerare *orașul* ca cea mai fundamentală invenție socială a noastră. Primul oraș cunoscut se crede că a apărut cu 5400 ani înainte de EC (Era Comună), în Sumeria antică. De atunci, am văzut o evoluție tehnologică vastă în procesele și materialele folosite pentru a crea componentele unui oraș, împreună cu integrări avansate de convenții "sociale", cum ar fi sistemele electrice, metode de distribuție a apei și altele similare. Cu toate acestea, orașele de astăzi, pe cât de moderne ar putea părea, sunt de fapt extrem de perimate în fața tehnologiei moderne și ingeniozității științifice.

Este timpul să valorificăm pe deplin o *abordare sistematică* pentru proiectele orașelor noastre. Termenul "sisteme" este derivat din cuvântul grecesc "synistanai", care înseamnă, "a aduce împreună sau combina." O abordare sistematică astfel înseamnă că 'elementele' orașului, cum ar fi case, generatoare de curent electric și instalații de producție, să fie complex interconectate la 'procesele' orașelor, cum ar fi eliminarea deșeurilor, irigație, distribuție de energie, producția de bunuri și servicii, etc.

Într-o Economie Bazată pe Resurse, orașele sunt proiectate pentru a fi extrem de flexibile, pentru a permite actualizări și modificări constante. Ele sunt în ascensiune, sisteme complet integrate, concepute pentru a evolua ca un organism viu. Proiectele inovatoare ale orașelor circulare și multidimensionale ale lui Jacques Fresco vor folosi cele mai sofisticate resurse și tehnici de construcție disponibile. Cu toate acestea, este nevoie de un nou început. Încercarea de a renova orașele noastre curente nu merită timpul, materialele și efortul. Este mult mai puțin problematică și eficientă construirea de noi orașe, decât restaurarea celor vechi. Proiectarea și dezvoltarea acestor noi orașe insistă asupra restaurării și protejării mediului și a utilizării resurselor în mod eficient prin conservarea energiei, ușurința în fabricație, și o întreținere relativ ușoară. Majoritatea orașelor vechi, ineficiente vor fi exploatate pentru resurse, în timp ce altele vor fi păstrate ca orașe muzeu.

Orașul circular:

Model de Jacque Fresco | Poză de Roxanne Meadows

Orașul circular permite cea mai eficientă folosire a resurselor, a tehnicilor de transport și a funcționalității generale cu un consum minim de energie. Eleganța geometrică a aranjamentului circular este proiectat să permită cel mai înalt standard de viață în cele mai productive și eficiente moduri posibile. Aceste orașe servesc rolul de *extensii* pentru activitatea și expresia utilitară umană; în armonie completă cu mediul înconjurător. Configurația acestor orașe ar fi o reprezentare directă a funcției pe care o deservește.

De exemplu, perimetrul exterior al orașului va fi rezervat pentru recreere în natură, incluzând grădini luxuriante și parcuri de drumeții, ciclism, sporturi de apă, precum și orice alte activități în aer liber.

Următoarea secțiune interioară este 'centura agricolă', care folosește metode agricole de exterior și interior (hidroponice), pentru ca hrana să poată fi cultivată tot timpul anului.

În continuare, opt spații verzi vor furniza surse de energie regenerabilă curată pentru întregul oraș. Cu toate că aceste surse de energie vor fi specifice regiunii, de multe ori aceste metode vor include tehnologii ca: Geotermală, Eoliană și Solară, în timp ce acele orașe apropiate de apă se vor extinde și la energia Valurilor și a Mareelor. Cea mai mare dintre aceste zone verzi este, de asemenea, 'centura rezidențială', care conține case și apartamente unice. Reședințele sunt construite prin tehnologia de extrudare, precum și a altor metode de prefabricare de înaltă tehnologie. Zilele lemnului și al cărămizilor îngrămădite împreună nu vor mai fi altceva decât istorie. Structurile viitorului vor fi unități aproape-solide, extrudate ca un întreg. Toate casele și complexele de apartamente sunt, de asemenea, practic sisteme autonome. De exemplu, suprafețele exterioare ale structurilor vor servi ca generatoare fotovoltaice, de conversie a radiației solare direct în energie electrică. Casele sunt rezistente la foc, necesită foarte puțină întreținere, și sunt impermeabile la apă și alte influențe de mediu. Efectele inundațiilor, cutremurelor și uraganelor sunt luate de asemenea în considerare și încorporate în proiect, respectând caracteristicile regiunii pământului ocupat.

După sectorul rezidențial, sunt centrele de educație, știință și cercetare, împreună cu centrele de producție și distribuție. Sisteme automatizate de inventar vor integra centrele de distribuție și instalațiile de producție într-un mod extrem de eficient și coordonat. Fără probleme de bani și valoare, limite în producție nu vor exista.

În centrul orașului este un dom larg care conține *Sistemul Cibernetic Central*, care este creierul și sistemul nervos al întregului oraș. După cum s-a menționat mai devreme în secțiunea noastră de "administrație", prin intermediul sateliților și senzorilor plasați în jurul întregului oraș, nucleul domului controlează și monitorizează electronic producția și distribuția de produse, și în același timp controlează factorii de mediu din cadrul sistemului. De exemplu, în ceea ce privește centura agricolă, sonde electronice monitorizează și

mențin condițiile de sol, incluzând pânza freatică, alocarea nutrienților, precum și alte atribute. Această metodă de 'feedback din mediu' este aplicată întregului oraș. Astfel, o 'economie încărcată și echilibrată' poate fi menținută, cu risipa și surplusul eliminate.

De asemenea, în cadrul acestui dom central este punctul central de transport... mai multe despre acesta vom preciza imediat. Înconjurând domul central, sunt opt domuri mai mici, care sunt utilizate ca centre de cultură, cum ar fi spațiile pentru spectacole, centre de conferințe, expoziții și altele asemănătoare.

Reciclarea deșeurilor și alte nevoi sunt situate sub suprafața orașului, întotdeauna folosind metodele cele mai avansate în tehnologia curată.

În afară de Orașul Circular, alte modele de orașe vor include configurații '*teren-oraș*' diferite, orașe '*complet închise*' sau '*Orașe pe Mare*'. Colonizarea oceanelor este probabil etapa următoare pentru umanitate, în scopul de a calma presiunile populației terestre. Comunitățile orașului Oceanic se vor dezvolta ca insule artificiale, structuri plutitoare și observatoare suboceanice.

"Teren Oraș (variație)" Model de Jacque Fresco & Roxanne Meadows

Oraș "Închis" Conceput de Jacque Fresco, CG de Doug Drexler

"Oraș Oceanic" Model de Jacque Fresco, Poză de Roxanne Meadows

Orașele de pe pământ, indiferent de forma pe care o iau sunt strâns interconectate la un sistem mondial. Așa cum fiecare oraș are un dom central de organizare, care funcționează ca un *creier*, împreună cu *sistemul său nervos*, care constă în monitorizarea computerizată a mediului prin satelit și sonde electronice, cel mai mare *complex din lume* absoarbe fiecare oraș și monitorizează spectrul larg al mediului, asigurându-se că nu există nici o nevoie de resurse materiale în nici unul dintre orașele individuale, în același timp reglementând procese de mai mare amploare pentru toate orașele și mediul înconjurător, în ansamblul său. Acest "guvern", dacă vrei să-l numești așa, este locul unde *Baza Centrală de Date* este situată, după cum s-a menționat în capitolul precedent, cu *sistemul său nervos* care se întinde în toate complexele din oraș și nu numai.

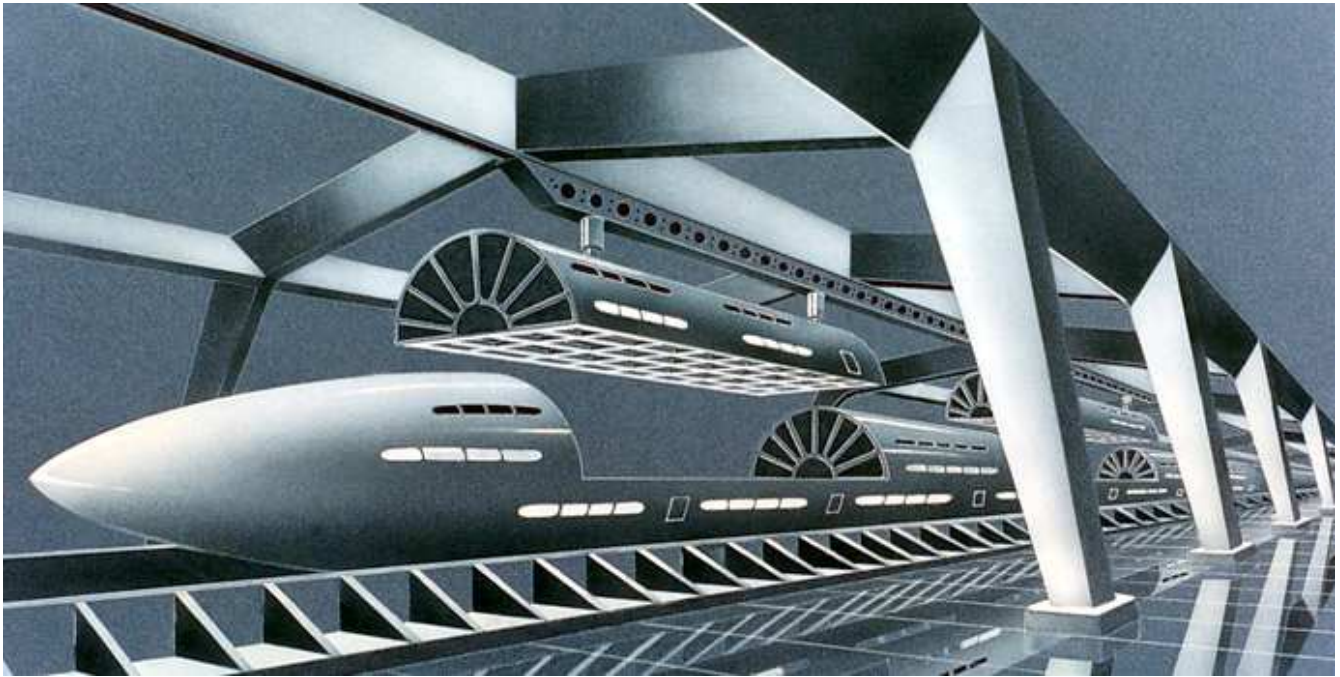

Transportul:

În cadrul orașului, scări rulante și lifturi, împreună cu transportoare și benzi transportoare, se deplasează în toate direcțiile și sunt interconectate cu toate sistemele de transport. Sistemul de transport este în mod deliberat conceput pentru a reduce necesitatea oricărui fel de automobil. Acest sistem poate să vă ducă *oriunde* în oraș. Dacă doriți să călătoriți în afara orașului, monoșine, mașini aerodinamice, aeronave cu decolare / aterizare verticală și trenuri MagLev sunt folosite pentru călătoriile continentale și intercontinentale. Aeroporturi și sisteme de transport maritim internațional, de asemenea, sunt implementate în și în jurul orașelor.

Merită subliniat faptul că mijloacele de transport care prevalează în societățile noastre de astăzi au nevoie de combustibili fosili pentru a funcționa. În cazul automobilului, tehnologia bateriei necesare pentru a alimenta o mașină electrică care poate merge cu peste 160 Km/h și peste 320 Km cu o singură încărcare există în prezent, și a existat timp de mulți ani. Cu toate acestea, din cauză că industria petrolului controlează brevetele bateriilor, ceea ce limitează disponibilitatea lor de a menține cota de piață, combinat cu presiunile politice din partea industriei energetice orientate spre profit, accesibilitatea și disponibilitatea acestei tehnologii este limitată. Nu există absolut nici un motiv, altul decât pur interes corupt de profit, ca fiecare vehicul de transport din lume să nu fie complet curat, fără a avea nevoie de benzină.

În ceea ce privește avioanele tradiționale, *tehnologia MagLev* este pe cale de a le face caduce. Un tren MagLev folosește magneți pentru propulsie. Acesta este complet suspendat de un câmp magnetic, și necesită mai puțin de 2% din energia utilizată pentru călătoria cu avionul. Trenul nu are roți, deci nimic nu se poate uza. Aceste trenuri MagLev pot călători cu până la 6400 km/h într-un tub nemișcat, fără frecare, care poate fi amplasat pe uscat sau sub apă. Sunt rapide, curate, eficiente și folosesc doar o fracțiune din energia pe care o folosim astăzi pentru aceleași mijloace.

Stilul de viață:

În sistemul nostru actual, familia tradițională este destrămată, ambii părinți fiind nevoiți să muncească pentru supraviețuire. Economia monetară subminează coeziunea familială și îngrijirea copiilor. Stresul este mereu ridicat datorită facturilor medicale, de asigurare, costurilor educaționale, insecuritatea locului de muncă și a costurilor de trai. Într-o Economie Bazată pe Resurse, integritatea familiei va fi restabilită. De asemenea, valorile culturale ale societății în ansamblu vor fi supuse unor schimbări profunde.

Cu sistemul monetar depășit și cu lumea care lucrează împreună pentru a produce abundență pentru toți cetățenii planetei, activitățile pe care le apreciem se vor dezvolta foarte mult, deoarece cantitatea de libertate a omului va fi diferită de ceea ce știm astăzi. Unii adesea răspund la aceste posibilități cu întrebarea: "Ce vor face oamenii?"

Răspunsul este, desigur, ceea ce le-ar place să facă. Pentru mulți, în societatea noastră actuală, opțiunile în viață sunt foarte limitate din cauza condiționării deficitului perpetuat. În cadrul sistemului monetar, însăși ideea de *libertate* este subminată, pentru că o persoană este liberă doar atât cât îi permite puterea ei de cumpărare să fie. Acest lucru împiedică perspectiva creatoare a oamenilor, iar astăzi mulți dintre ei au un cadru de referință extrem de limitat cu privire la ceea ce este posibil.

De exemplu, dacă în antichitate o femeie a avut rolul de a merge pe jos de la coliba ei la un pârâu din apropiere să aducă apă în fiecare zi pentru gătit, ea ar simți probabil un simț al responsabilității strămutat dacă dintr-o dată ar exista un sistem sanitar în casă cu un robinet, care ar aduce apa pentru ea direct.

Faptul este că, progresele tehnologice pot schimba cu adevărat valorile noastre și este important ca noi să 'actualizăm' sistemele noastre de valori, pentru a reflecta perioada modernă.

Între timp, una dintre cele mai mari schimbări în valorile și stilul de viață va fi modul în care oamenii se gândesc la "*proprietate*". În cea mai mare parte a lumii de azi, proprietatea este un concept puternic, și oamenii de cele mai multe ori asociază statutul social cu ceea ce *dețin*. După cum a fost menționat mai înainte, sistemul monetar necesită un 'consum ciclic' pentru a funcționa. Asta duce în mod natural la nevoia ca oamenii să fie *manipulați în a gândi* că vor sau au nevoie de un serviciu sau bun particular. Cu tacticile puternice ale publicității moderne, aproape toată lumea suportă un sistem de valori *materialist*, artificial care determină o nevoie din ce în ce mai mare de bunuri și servicii, de multe ori neținând cont de nevoie sau utilitate.

Într-o Economie Bazată pe Resurse, sistemul monetar nu va mai polua mintea umană prin intermediul brațului ei manipulator - "publicitatea". Nesfârșitele panouri publicitare, reclame mass-media, reviste, și altele, nu vor mai otrăvi peisajul, sau percepțiile noastre. Acest lucru va determina o schimbare dramatică în sistemul de valori umane și prin urmare în stilul de viață.

Mai exact, într-o Economie Bazată pe Resurse *nu există nici un motiv pentru nevoia de proprietate*. Proprietatea este un produs al rarității. Oameni care au fost nevoiți să muncească din greu pentru a crea sau obține un produs sau o resursă, îl vor proteja pentru că are o valoare imensă relativă la munca implicată în obținerea lui, împreună cu deficitul asociat. Proprietatea nu este o idee "Americană" sau "Capitalistă"... este o perspectivă mentală primitivă generată de deficit de-a lungul generațiilor. Oamenii pretind "proprietatea", pentru că este o formă legală de protecție.

Într-un sistem de abundență, fără nevoia de bani, ideea de proprietate devine irelevantă.

În acest nou sistem nimeni nu *deține* nimic. În schimb, toată lumea are *acces nerestricționat* la toate.

Proprietatea este o povară masivă. Nu va mai fi nevoie ca o persoană să locuiască într-un singur loc. Aceasta va putea călători constant în jurul lumii. Orice nevoie se obține, fără restricții. Nu există nici un motiv pentru abuz pentru că nu este nimic de câștigat. Nu poți fura lucruri pe care nimeni nu le deține și cu siguranță nu le poți vinde. Articolele de uz casnic sunt obținute prin intermediul centrelor de distribuție, din orașe, în timp ce obiectele recreative sunt disponibile la apel, sau în apropierea locului de utilizare a acestora. De exemplu dacă mergi la un teren de golf, îți vei alege, locul, croșe dintre cele mai eficiente modele concepute disponibile. Le vei folosi și apoi le vei returna. Dacă decizi să păstrezi croșele, n-ai decât - este *povara ta...* de ce ar dori o persoană să transporte, să mențină și să depoziteze croșe de golf, când poate avea întotdeauna acces la ele și le poate înapoia local? Casele noastre azi sunt aglomerate de tot felul de lucruri pe care le păstrăm datorită presupusei valori pe care o dețin. Această risipă nu va mai fi necesară.

În acest model, orașul, sau chiar întreaga lume, este într-adevăr *casa ta*. În loc de a avea obiecte inesențiale, cum ar fi echipamente și vehicule de agrement, care ocupă spațiu în casa ta, adunând praf atunci când nu sunt în uz, acestea sunt stocate la nivel central, astfel încât oricine să le poată accesa în mod liber, produsele fiind utilizate în mod activ, minimizând deșeurile inutile. Dacă ai nevoie de un automobil pentru orice motiv, o mașină este pusă la dispoziția ta. Când ajungi la destinație, sistemul de conducere prin satelit va face automat mașina disponibilă pentru altcineva, spre deosebire de staționarea lor în vreun loc de parcare, risipind spațiul și timpul. În societatea de azi, nevoia de proprietate rezultă în suprapunerea extremă de produse și deșeurii redundante. Nu există nici un motiv pentru ca fiecare persoană să "dețină" o mașină. Majoritatea le folosesc doar o oră pe zi. Este mult mai inteligent să creăm un *sistem universal de împărțire*, pentru că reduce dramatic risipa, redundanța, și va crește spațiul și eficiența.

Rezumat al Capitolului 6:

Într-o Economie Bazată pe Resurse orașele vor folosi pe deplin abordarea sistematică, integrând toate elementele și procesele orașului într-un întreg autonom pe cât este posibil din punct de vedere tehnic. Trebuie să începem din nou, și nu să ne preocupăm cu corvoada de a "petici" orașele vechi, care sunt intrinsec învechite. Deși există multe modele posibile, inclusiv 'oceanice', 'complet închise' și, desigur, "orașe pe uscat", *Orașul Circular*, după cum a fost proiectat de Jacques Fresco, include unul dintre cele mai eficiente. Fiecare din nivelurile sale circulare diferite lucrează ca o componentă pentru funcționalitatea de ansamblu a orașului, întotdeauna lăsând loc pentru schimbare, actualizări și tranziție.

Stilurile de viață într-o Economie Bazată pe Resurse vor fi foarte diferite de stilul de viață de astăzi, pentru că sistemul de Valori al ființelor umane va fi supus unor modificări profunde, o dată ce influența sistemului monetar bazat pe deficit se va diminua. Una dintre cele mai mari schimbări va fi modul în care înțelegem proprietatea și bunurile. În viitor nu va mai fi nevoie sau motiv pentru proprietate, pentru că importanța se va muta în mod logic de la 'achiziție' la 'acces'. Fiecare persoană din lume va avea acces la nevoile lor, cu întregul sistem *bazat* pentru a face acest lucru posibil.

CAPITOLUL 8 Spiritualitatea

Oamenii doresc răspunsuri, așa că în timp, au inventat explicații pentru fenomene. Pe măsură ce societățile noastre au crescut, instrumentele noastre pentru a analiza lumea și atributele sale s-au îmbunătățit și, astfel, înțelegerile noastre s-au schimbat pe baza celor mai noi descoperiri. Cunoașterea este un fenomen evolutiv la fel ca orice altceva în natură. Prin urmare, este esențial ca noi toți să fim mental și emoțional pregătiți pentru ca tradiționalele noastre convingeri să-și piardă relevanța. Pentru unii, acesta este un proces foarte dificil din cauza atașamentelor emoționale care au fost create în jurul anumitor convingeri. Religia este un exemplu puternic de atașament ideologic. Stabilimentul Religiei, în multe moduri, pare să fie înrădăcinat într-o neînțelegere perceptivă referitoare la procesele vieții. De exemplu, ea prezintă o viziune asupra lumii care de multe ori pune individul la un nivel diferit de alte elemente ale naturii. Acest "spirituale Ego" a dus la conflicte dramatice pentru generații întregi, nu numai între ființe umane individuale, dar și o inadverență între noi și mediul în sine. Totuși, Știința a demonstrat că ființele umane sunt supuse exact acelor forțe ale naturii ca orice altceva. Am învățat că noi toți împărtășim aceeași infrastructură atomică ca și arborii, păsările și toate celelalte forme de viață. Am învățat că nu putem trăi fără elementele din natură ... avem nevoie de aer curat pentru a respira, alimente, apă, energia de la soare, etc. Când vom înțelege această simbiotică relație de viață, vom începe să vedem că, în ceea ce privește relațiile noastre ale vieții și legătura noastră cu planeta și natura este cea mai profundă și importantă. Mediul prin care acest lucru este exprimat, este Știința, pentru ca metoda științifică ne-a permis o perspectivă asupra acestor procese naturale, astfel încât să putem înțelege mai bine cum ne putem "încadra" în acest sistem de viață ca un întreg.

Idealul religios

Aproape toate religiile lumii vorbesc despre anumite valori ideale pentru umanitate.

Creștinismul:

""Nu face altora ceea ce nu dorești să ți se facă ție.""

Budismul:

"Dăruiește-te pentru celălalt, nu ar trebui să ucizi pe nimeni sau să cauzezi omuciderea altcuiva"

Confucianismul:

"Sa nu impui niciodată celorlaltii ceea ce nu alegi pentru tine însuți"

Hinduismul:

"Nimeni nu ar trebui să cauzeze nici un fel de injurie nimănui"

Islamul:

"Nu răni pe nimeni, pentru ca nimeni să nu te răneasca pe tine".

Iudaismul:

"Străinul care locuiește cu tine trebuie să fie ca unul dintre cetățenii tăi; trebuie să îl iubești ca și pe tine însuți".

Taoismul:

"Privește câștigul aproapelui tău ca și propriul tău câștig și paguba aproapelui tău ca și propria ta pierdere".

Indiferent de aceste noțiuni, o privire la societatea de astăzi ne face să ne întrebăm de ce idealul universal de evaluare, precum și respectul față de colegii noștri umani nu a prins rădăcini. A fost personajul Isus, care a spus: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți". Dar cum? Cum putem avea o societate în care oamenii trăiesc împreună în armonie, care lucrează pentru binele comun, după cum promovează idealurile religioase? Răspunsul este că depinde de noi să proiectăm un sistem care permite acestor idealuri umane să înflorească.

Interesul de sine din ziua de azi, societatea orientată spre bani, creează un mediu care refuză să permită îngrijirea universală a aproapelui. Acest sistem se bazează pe perpetuarea de sine, în detrimentul altora și, prin urmare, ea nu poate permite pentru o lume a echilibrului și armoniei.

În fapt, este timpul să vă opriți din rugăciuni, să nu mai doriți și să vă opriți de a vorbi orbește despre idealurile voastre voit umaniste și religioase și să începeți efectiv să lucrați pentru a face se se întâmple!

A vorbi e ieftin:

O Economie Bazată pe Resurse pune în practică tot ceea ce marii profesorii religioși și filozofii au vorbit mereu în timp, în legătură cu oamenii îmbrățișându-se reciproc și lucrând împreună, cu respect reciproc și în armonie. Utilizarea științei și metodei științifice, în timp ce de multe ori au fost considerate reci și fără inimă, de fapt, prezintă unul dintre cele mai profunde desfășurări spirituale pe care le-am cunoscut vreodată. Spre

deosebire de cei care vorbesc la nesfârșit despre pace, dragoste și armonie între popoarele pământului, știința poate efectiv înfăptui acest lucru. Nu este nimic mai grijuliu decât metoda științifică, pentru că rezultatele ei s-au dovedit a fi enorm de benefice pentru întreaga umanitate. În timp ce mulți oameni privesc natura altruistă a Maicii Teresa cu mare teamă și respect, puțini au tendința de a-l vedea pe Alexander Fleming, omul care a descoperit penicilina, în același mod romanțat. Penicilina a salvat mai multe vieți până astăzi decât orice idee caritabilă sau organizație. Ideea este că știința și tehnologia sunt divinitatea în acțiune.

Sumarul capitolului 8:

Este timpul, să oprim pontificarea și idolatrizarea valorilor spirituale pe care filozofii religioși și laici le-au discutat de milenii și în cele din urmă să le pună în practică. În timp ce există infinite avize științifice și opinii superstițioase despre cine suntem și de unde venim, cel mai important aspect la îndemână există aici și acum. Având în vedere suferința teribilă și viitorul discutabil al rasei umane, grijile legate despre cum Dumnezeu a creat universul ... sau în cazul în care am fost creați de extraterestrii ... sau chiar dacă suntem un produs al evoluției și materiei celeste, este lipsit de sens .A fost Big Bang sau nu a fost Big Bang asta nu modifică problemele pe care le avem noi acum.

Noi nu putem aștepta unele revelații divine sau ca un "om mare", să ne călăuzească. Trebuie să ne dăm seama că suntem pe cont propriu pe această planetă și depinde de noi pentru a schimba lumea în bine. Știința este instrumentul pentru această spiritualitate funcțională și, dacă lucrăm pentru a aplica metoda sa de progres și civilizație în sine, vom putea atinge obiectivele strategiei spirituale pe care am căutat-o încă din antichitate.

PARTEA A 5 – A

Participarea activă

CAPITOLUL 9

Mișcarea

Mișcarea Zeitgeist nu este o mișcare politică. Ea nu recunoaște națiunile, guvernele, rasele, religiile, credințele sau clasa. Din ce am învățat deducem că acestea sunt concepte false, învechite, care sunt departe de a fi factori pozitivi pentru potențialul și evoluția umanității. Ele se bazează pe împărțirea și stratificarea puterii, nu pe unitatea și egalitatea urmărite de noi. Este important să înțelegem că totul în viață este într-o evoluție naturală, dar este de asemenea necesar să realizăm că specia umană are abilitatea de a încetini drastic și a paraliza progresul, prin structuri sociale expirate, dogmatice, și opuse naturii însăși. Lumea pe care o vedeți astăzi, plină de război, corupție, elitism, poluare, sărăcie, boli epidemice, abuzuri ale drepturilor omului, inegalitate și crimă, este rezultatul acestei paralizii.

Această mișcare este pentru conștientizare, promovând un progres evolutiv fluid, personal, social, tehnologic și spiritual. Recunoaștem că specia umană se îndreaptă spre o unificare naturală, produsă de înțelegerea comună a legilor fundamentale și aproape empirice ale funcționării naturii și a modului în care noi, ca oameni, ne încadrăm în/suntem o parte a acestei creșteri universale numită viață. Deși această posibilitate există, este din păcate împiedicată și necunoscută de marea majoritate a oamenilor, care perpetuează moduri învechite și deci retrograde de conduită și de asociere. Această deficiență intelectuală speră Mișcarea Zeitgeist să o depășească prin educație și acțiune socială.

Scopul este de a restructura la toate nivelele societatea mondială, nu doar promovând cunoașterea posibilităților pe care mulți le consideră imposibile sau împotriva "naturii umane", ci și oferind mijloace de schimbare a elementelor sociale care perpetuează vechile sisteme.

Depășind diferențele:

În scopul de a face acest lucru, mai întâi să stabilim o perspectivă, cu referire la lumea de astăzi. Până acum, tehnologia care poate elibera oamenii de sarcini lipsite de sens este înăbușită din cauza sistemului de muncă bazat pe bani. Acest lucru este inacceptabil. Faptul că tehnologiei nu-i este permis să prospere în

beneficiul naturii umane este, de fapt, o problemă a drepturilor civile pe un anumit nivel. Este timpul uităm d diferențele dintre noi și să lucrăm împreună în beneficiul colectiv al speciei noastre. Noi toți avem nevoie de hrană, aer, apă și toți vrem libertate și fericire. Singura cale de acesta a realiza aceasta este în cazul în care noi toți lucrăm împreună pentru a depăși un sistem învechit social. Desigur, aceasta este mai ușor de zis decât de făcut, din moment ce oamenii care au suferit o denaturare socială imensă în prezent, conduc lumea noastră . Valorile lor elitiste, de multe ori sunt în mod constant consolidate de beneficii materiale ale propriilor afaceri și de obținere a corupției politice. Noi ar trebui să simțim milă pentru ignoranța lor, cu toate acestea. Cităm cuvintele lui Gandhi: "Nu purtați ură asupra voștrilor. Ei au nevoie de a fi eliberați la fel ca și voi înșivă".

Adevărul este, că activismul politic tradițional nu este calea. Stabilimentul a ajuns mult prea bun în controlarea și disidența orientată în mod tradițional . Mai degrabă, calea acestei mișcări este de a crea în primul rând conștientizare de la persoană, la scară globală. Acest lucru se reduce la comunicare. Aceia dintre noi care cred în această direcție trebuie să lucreze la răspândirea ideilor mișcării. Omenirea trebuie să fie în primul rând conștientă de această direcție socială înainte de a întreprinde orice fel de acțiune. Deja, site-ul www.thezeitgeistmovement.com este dezvoltat în 30 de limbi. Vom crea organizații la nivel de stat, regiuni, în speranța că vom avea în cele din urmă o organizație de mișcare în fiecare zonă a globului. Acest tip de proiect de comunicații va întâmpina bariere și greutăți din partea diverselor grupuri ideologice. Este foarte de important ca noi să depășim diferențele dintre culturi prin exprimarea că, la bază, suntem într-adevăr toți la fel. Asemănările noastre și nevoile noastre vor depăși credințele noastre religioase și diferențele politice. În afară de răspândirea gradului de conștientizare, obiectivul nostru ar trebui să fie, de asemenea, să expunem încontinuu fraudă monetară și corupția socială, care există în societatea noastră. Vrem să facem guvernele și popoarele lumii să se simtă jenate de o boală pe care sistemelor lor le generează, în timp ce, de asemenea, să facem populația să înțeleagă cauzele corupției și modul de a se muta departe de aceasta cu aplicarea inteligentă a științei și tehnologiei pentru preocuparea, socială și a mediului. Așa cum am arătat, sistemele monetare ale lumii se prăbușesc în acest moment. Rezultatul acestei prăbușiri ar putea fi catastrofal. Este esențial ca noi să absorbim pe cei care sunt răniți de acest eșec monetar și să le dăm o direcție. Odată ce un număr foarte mare de oameni de pe planetă își strâng mâinile în căutarea comună a unei schimbări sociale dramatice, vom începe faza următoare, cea prin care se va exercita presiune asupra tuturor națiunilor, simultan, pentru a începe se mute din structurile monetare. Până atunci, comunicarea, împreună cu rebeliunea pașnică socială este esențială. Ca regulă generală, toate fațetele sociale care perpetuează sistemul de profit, de război și abuz uman trebuie să fie interzise. Nimeni nu ar trebui să adere vreodată la înrolare militară în orice națiune sau să lucreze pentru industria de război. La rândul său, sistemul politic trebuie să fi expus dezbaterilor, pentru ca oamenii să priceapă ce este acesta. Guvernele lumii de azi sunt conduse de oameni de afaceri, avocați și militari ... probabil trei dintre specializările cele mai nefolositoare din câte avem la ora actuală. Când vom înțelege că problemele noastre pe această planetă sunt tehnice, apoi vom vedea că, orice grup de oameni poate sa fie considerat calificat pentru a lua decizii în legătură cu orice, aceștia vor fi orientați în mod natural, ethnic, și nu politic. Politica este o creație monetară.

Sfaturi pentru răspândirea conștientizării:

- ✓ Postează thevenusproject.com și thezeitgeistmovement.com online oriunde ai ocazia.
- ✓ Creați YouTube videos care promovează amandouă Mișcarea și ideea Economiei Bazată pe Resurse.
- ✓ Sunați la toate posturile de radio și aduceți Mișcarea Zeitgeist în discuție.
- ✓ Descărcați Zeitgeist Addendum și proiectați filmul în comunitatea voastră; faceți acest film public peste tot.
- ✓ Copiați această carte și distribuiți-o prin intermediul hard copy sau CD-Rom
- ✓ Descărcați Orientation Presentation Slideshow și Slideshow Movie și puteți să faceți propriile voastre evenimente cu aceste filme.
- ✓ Saturați Internetul pe cât posibil.
- ✓ Păstrați în minte faptul că în jurul datei de 15 Martie în fiecare an are loc "Zeitgeist Day". Vă rugăm să organizați și voi acest eveniment în zona voastră.
- ✓ Informați în mod specific pe cei care suferă din cauza colapsului economic.

Luați legătura cu grupurile existente de "activism", cum ar fi ACLU și Greenpeace, și încercați să le explicați modul în care eforturile lor, în timp ce foarte nobile, nu vor rezolva nici una dintre problemele majore sociale, pentru că ele nu se adresează cauzelor de la rădăcină.

Echipele Interdisciplinare:

Coloana vertebrală a dezvoltării inițiale a acestui nou sistem social va veni de la echipele de cercetători și tehnicieni care lucrează în toate domeniile relevante. Acestea pot fi numite echipe interdisciplinare. Prima echipă care o vom înființa împreună este "Communications Team". Tot ce a fost enumerat mai sus ar constitui acțiuni ale acestei echipe. Orice persoană care sprijină această direcție ar trebui să contribuie la informarea altora. Suntem toți o parte din echipa de comunicații pe un anumit nivel. La rândul lor, mai multe echipe vor fi create și vor lucra în domenii specifice legate de punerea în aplicare a unei economii bazate pe resurse. Există multe domenii științifice, care sunt necesare pentru a consolida mecanismele care stau la baza proiectului. Aceste echipe interdisciplinare de cercetare vor include programarea de calculator, planificare urbană, robotică, educație, colectare de date, etc. Vă rugăm să verificați din nou la www.thezeitgeistmovement.com pentru anunțuri de organizare în această privință. Dacă simțiți că aveți o abilitate care ar contribui la această dezvoltare, vă rugăm să ne anunțați când vom începe să configurăm echipele. O întreagă secțiune a site-ului va fi destinată și concentrată pentru această interacțiune. Pe măsură ce creștem, vor apărea conferințe marețe. În timp, vom reuși în cele din urmă să începem cu primul oraș chiar dacă acesta este doar un prototip.

Gânduri Finale:

Există mulți, care ar spune că ceea ce descriem aici, adică dezvoltarea unei Economii Globale Bazate pe Resurse nu se va întâmpla. Acesta or să citeze de obicei argumentul "naturii umane", "puterea elitei" sau păreri eronate tehnice. Acest cinism nu are și nu a avut nici un suport în vederea dezvoltării omenirii, atât tehnice cât și sociale de-a lungul istoriei. Noi venim dintr-o lume plină de superstiție extremă, sclavie abjectă, rasism extremist și prejudiciu social, la o lume în curs de dezvoltare lentă de egalitate între rase, ingeniozitate științifică și valori emergente în dorința de a vedea beneficiul umanității ca pe un întreg.

Cuvintele lui Carl Sagan:

"Vechile referiri la șovinism rasial, sexual și religios, la feroarea turbată naționalistă, încep să nu mai funcționeze. O nouă conștiință este în curs de dezvoltare, care consideră pământul ca un organism unic, și recunoaște că un organism în război cu el însuși, este condamnat. Suntem o planetă."

Am plecat de la semnalele de fum la telefon, iar cu poșta electronică am trimis aproape cu viteza luminii informația. Tot ceea ce a fost odată considerat imposibil a devenit treptat posibil. Fraților Wright li s-a spus de către "experți" că este imposibil să zboare ... cu ani în urmă oamenii care au vorbit de călătoria pe Lună au fost demiși și etichetați ca "Mooniacs". Să asumi că ceva este "imposibil" în această lume este un eșec de creativitate.

În cazul în care 120.000 de persoane pot veni împreună pentru a construi o bombă nucleară, așa cum s-a întâmplat cu Proiectul Manhattan la sfârșitul anilor 1930, nu există niciun motiv pentru care nu putem veni împreună și să ne folosim ingeniozitatea umană pentru a înfăptui realizări sociale incredibile pentru îmbunătățirea umanității. Este timpul să dezlănțuim "armele noastre de creare de masă" (WMCs), în lume. Este timpul ne asumăm responsabilitatea pentru ceilalți și pentru noi înșine. Avem cunoștințele, mijloacele și inițiativa de a elabora o arhitectură socială cu totul nouă care poate crea o lume de care să ne bucurăm și în care să înflorim.

Foarte simplu spus, e timpul să ne maturizăm.